

Lásson 10 perccel tovább  
és fizessen érte 10%-kal kevesebbet



**A Carl Zeiss szürkületi  
nagymesterei most olcsóbb áron!**

Most megtakaríthat 10%-ot  
az ajánlott fogyasztói árból  
vagy megajándékozunk  
egy lódenhátzissákkal.

Az akció időtartama: 2013 március 1-től 2013 május 31-ig,  
vagy a készlet erejéig.



**Victory 8x56 T\* RF**

Akciós ár: 2860 EUR,  
mely tartalmazza a lódenhátzissák  
árát, 185 EUR értékben

**Victory 10x56 T\* RF**

Akciós ár: 2960 EUR,  
mely tartalmazza a lódenhátzissák  
árát, 185 EUR értékben



**Victory 8x56 T\* FL**

Akciós ár: 1920 EUR  
megtakarítás: 215 EUR

**Victory 10x56 T\* FL**

Akciós ár: 1970 EUR  
megtakarítás: 220 EUR



**Conquest 8x56 T\***

Akciós ár: 1170 EUR  
megtakarítás: 130 EUR

**Conquest 10x56 T\***

Akciós ár: 1225 EUR  
megtakarítás: 135 EUR

A fenti ajánlat a megjelölt akció idejére vagy a készlet erejéig érvényes.  
A kedvezmény alapja a mindenkor ajánlott fogyasztói ár. A feltüntetett árak az Áfá-t tartalmazzák.

További információk: Blaser Magyarország Kft., 4031 Debrecen, István út 92.  
telefon: +36-52/793-312, +36-20/505-4241, email: blaser@blasermo.hu



We make it visible.



**Újraírtuk a történelmet!**

**Budapesten tartotta harmadik közgyűlését az Európai Vadászújságírók Szövetsége,  
amely 2013-tól a Vadászújságírók Nemzetközi Szövetsége nevet viseli**



VADÁSZLAP Kft.

Cégjegyzékszám: 13-09-102825  
Adószám: 13468426-2-13  
Közösségi adószám: 13468426

Kiadó-főszerkesztő: **Cseke Sándor**  
sandorcseke@vadaszlap.hu

Hirdetés: **Barikád Reklámügynökség**  
barikad@invitel.hu

Webáruház vezető: **Elek Erzsébet**  
elekerzsi@vadaszlap.hu

Kapcsolat:  
**1031 Budapest, Rozália u. 59/a.**  
tel./fax: +36-1/242-0042  
flotta mobil: +36-70/702-5000  
info@vadaszlap.hu



ISSN 1215-6159 (nyomatott)

Felolós szerkesztők:  
**Somfalvi Ervin**, somfalvi@vadaszlap.hu  
**Kókai Márton**, marton.kokai@vadaszlap.hu

Tervező szerkesztő:  
**Wéber Ferenc**, fefe@vadaszlap.hu

Főmunkatársak:  
**Agyaki Gábor**, agyaki.gabor@digistar.hu  
**Bálint Elemér**, balint-elemer@t-online.de  
**Homonnay Zsombor**,  
homonnayzs@gmail.com

Megjelenik havonként  
a megelőző hónap utolsó hetében.  
Ára: 850 Ft, Előfizetőknek: 750 Ft  
Előfizetési díj az év végéig: 6750 Ft

**Előfizethető belföldi  
postautalványon, átutalással  
a VADÁSZLAP Kft.  
65100149-11301439  
számú számlájára, a hírlapkézbesítőknél,  
a postahivatalokban.**

Terjeszti a Lapker Zrt., a Magyar Posta Zrt.  
Erdélyben, Szlovákiában és Szerbiában  
terjeszti és az előfizetéseket fogadja  
a Color Interpress Kft.  
Telefon: +36-1/243-9232,  
e-mail: colorinterpress@t-online.hu

Nyomdai előállítás:  
**Pharma Press Kft.**  
Felelős vezető: **Dávid Ferenc**



Felelős szerkesztő:  
**Földvári Attila**, attila.foldvari@vadaszlap.hu

Kapcsolat:  
**www.huntingpress.eu**  
info@huntingpress.eu  
ISSN 1588-1229 (online)



Igazgató:  
**Murányi Judit**, muranyij@vadaszlap.hu

Kapcsolat:  
**www.fotohunting.hu**  
foto@fotohunting.hu

Címlapon:  
A Vadászságírók Nemzetközi  
Szövetségének emblémája

# IC = 99

Nem tartozom a számok misztikusainak körébe, de valahogy beleszerettem a 9-esbe, a 99-be és a 999-be. Egész egyszerűen, nekem mindhárom bűvös szám majdnem a teljességet jelenti, az utolsó előtti lépést, ami után jön majd a beteljesedés, a teljes tisztaság, a harmónia. Vagy fordítva, bekövetkezik a katasztrófa, a teljes összeomlás, a végzet, a vég.

Nyilván sokan tudják, hogy az arany és ezüst tömbök tisztasága is 999,9 ezrelék értékű, hogy a 999 a legnagyobb háromjegyű pozitív egész szám, hogy működik ilyen jelzéssel Pesten egy éjszakai autóbusz-járat, hogy Pécs városában van egy ilyen jelzésű taxi és kulcskereskedés, hogy több zenekart, a Tátrai Band-et, a Magna Cum Laude bandát is meghívta már ez a szám, hogy még mindig másfél és 8 millió forint között tartja az árát a 2002-ben bemutatott Ducati 999 R gyorsasági motorkerékpár, hogy van ilyen Whirlpool mosógép, Sony DVD lejátszó, dán pipadohány és 999 lóerős a McLaren Mercedes SLR sportautója...hogy csak néhány 999-es nimbust említsek.

A 99-es a számisztika egyik mesterszáma, a jelentése egyetemes szeretet. De megszámlálhatatlan magyar vállalkozás nevében is ott díszel, nem feltétlenül, mint Győr-Moson-Sopron megye körzetszáma és az sem biztos, a névválasztók tudták, hogy ez is egy kínai szerencseszám.

A 9-es szám egyébként tényleg évszázadok óta foglalkoztatja az emberek fantáziáját. A görögöknél 9 múzsa van, a skandinávok ennyi „világban” hisznek. A muszlimok sem maradnak le, Jeruzsálemben a Nemes Szentélynek 9 ajtaja van és a napkeltétől napnyugtáig tartó böjtölés, a Ramadán a kilencedik hónap a kalendáriumukban. Az angol nyelvterületeken még ma is olyan számrendszert használnak, melynek 9 számjegy az alapja és a maja hagyományokban a 9-es szám a kilenc istenséget, a kilenc energiát, kozmikus erőt jelenti.

Lehet, hogy Giovanni Pico della Mirandola sorsára fogok jutni, akit 900 tézise miatt 1486-ban eretnekké nyilvánítottak, mert azt feltételezték róla, hogy további 99 tézist eltitkolt, melyeket, ha megismernének a hívek, megrendülne a vallás megszületésének hitelessége.

Tekintsenek eretnekek, de vállalom a tézisémet, a XXI. században, napjaink civilizált, elektronizált világában 99 százalékra növekedett a vadász, és alig egy százalékra zsugorodott a vadon élő állatvilág életben maradási esélye!

Válasszunk egy példát. Még el sem indultunk a bögő bika vadászatára, de már szinte mindent tudunk a viselkedéséről, a táplálkozási szokásairól, a szaporodásáról, a méretéről, a bögéséről... csak ki kell nyitni a könyveinket, be kell kapcsolni a tévénk, a video-lejátszónkat vagy fel kell lépni az internetre. Már számítógép sem kell hozzá, minden információhoz hozzájuthatunk a műholdas okos telefonunkkal... persze, ha tudjuk kezelni a számtalan okosságot.

A felderítés, a vad megfigyelése is már a múlté, léteznek és működnek a távolról is irányítható, éjjel nappal éles fekete-fehér vagy színes mozgóképet, hőképet továbbító kamerák. A kínálat és a lehetőség egyre jobban bővül, felgyorsult a gyártók versengése is.

A vad „becsapásában” is nagy praxisra tettünk szert, ide értve a mesterségesen kedvünkre kialakított, sok esetben automatizált etető- és itatóhelyeket. A vad élőhelyének ismeretében választunk közlekedési eszközt, hogy a közelébe kerüljünk, a sugárhajtású repülőgéptől, a helikopteren keresztül a terepjárókig, quadokig.

Helyettünk gondolkodó optikáink vannak, látunk velük két szemmel, egy szemmel kilométeres távolságra, tudjuk mérni a távolságot, ehhez korrigálhatjuk a céltávcsövünk szálkeresztjét, világító pontját...a nagyítások állításáról nem is beszélve. Aztán itt vannak a legkülönbébb kaliberű, méretű ismétlő puskáink és a hozzájuk tartozó hihetetlen választékot kínáló töltényeink.

Ha mégis bénák lennénk, sebeznenk, jöhetnek a mindenféle tudományra betanított vadászkutyák, akik a vad élénk hajtásában, előkerítésében és utánkeresésében a rendelkezésünkre állnak.

Belegondoltak már? Milyen fantasztikus intelligencia, milyen elképesztő életerő lakozik a szarvasainkban, a vaddisznóknak, hogy az ember 99 százalékával szemben képesek életben maradni, táplálkozni, szaporodni... sőt alkalmazkodva a körülményekhez túlszaporodni.

Hát igen, aki mindig mankóval jár, sosem tanul meg járni! És az a „vadász”, aki minden lehetséges eszközt igénybe vesz... nem a harmóniára, a teljességre törekszik!



**CSEKE SÁNDOR**  
sandorcseke@vadaszlap.hu



## Idén már sakált is



Tóth Tibor a Ceglédi Széchenyi Zsigmond Vadásztársaság területén már tavaly is találkozott elpusztult aranszakállal. Január 25-én este, a kihelyezett dögtéren viszont már lőtt is! A körülbelül négy éves szuka 12 kilogrammot nyomott, hossza 136, marmagassága 38-40 centiméter volt. Tibor egyébként jeleskedik a kártevőirtásban: 2012-ben 80 rókát hozott terítékre, és január végéig is lőtt már 13-at. **Mészáros Iván**

## 21 kilós aranszakál

Január 25-én este, a polgári MOROTVA Vt. területén ejtettem el ezt az aranszakált, amely kapitális méretével (21 kg) és farkasra emlékeztető színével azonnal felhívta magára a figyelmet. A területen már korábban is észlelték ezt a vadfajt, de rendkívüli ébersége miatt eddig nem sikerült terítékre hozni. Dr. Heltai Miklós, a Gödöllői Szent István Egyetem docensének nyilvántartása szerint hazánkban eddig csak egyszer esett ennél nagyobb példány – méghozzá Baranyában – amely 23 kilogrammot nyomott. A mostani aranyérmes koponya viszont az eddigi legnagyobb hazánkban.

**Széles Elek sportvadász**



## Székelyföldi trófeák

Az elmúlt évben több ritka szépségű trófea került a bírálóbizottság elé a székelyudvarhelyi Nagyöküllő Sporthorgász és Vadásztársulat területeiről. Tavasszal két vendégvadásznak is sikerült magas pontszámmal elismert medvét elejtenie, ezek közül a nagyobb 478 pontot kapott. Kovács Attila vadásztársunk hajtásban egy különleges vadkant hozott terítékre, ennek nagyagyarai 24,4 és 30,2 centiméteresek voltak, a bírálaton 120,4 CIC pontot kaptak. Egy spanyol vendégünk pedig bögés idején, a Hargita ősréngetegében, egy délutáni cserkelésen 12,3 kilogrammos agancsú bikát lőtt, az agancs 241,79 pontot kapott. A vadászt Lőrincz László Róbert vadőr segítette a sikerhez. **Moraru Norbert-Petrică**

## Nagy kan rövid agyarral



Több hónapja figyelt egy erős kant Dallos Imre vendégvadász és Rákos András kísérő a Szócsénypusztai Erdészeti Szakiskola területén. December 30-án jó holdvilágnál, tíz óra után érkezett egy konda a leshez, de hallatszott, hogy egy nagy disznó is mocoog a fiatalosban. Egyszer csak kijött a régen várt vad. A 155 kilós zsigerelt súlyú disznó pofájából 9 centiméteres agyar állt ki, ám a lefőzés után jött a családás: a két nagyagyar mindössze 18,3, illetőleg 18,8 centiméteres volt, de így is bronzérmet kapott. A kant 6-8 évesre becsülték. **-som**



## Kellemest a hasznossal

Nyakba növe, mintegy 70 centiméteres csigái voltak ennek a kosnak, amelyet január 3-án, délutáni cserkelésen tagként sikerült elejtenem a Zempléni Hubertus Vadásztársaság területén. Terítékre hozása nem csak vadászélmény volt, de az állományt is szolgálta. Köszönet érte Albert István vadász-mesternek! **Kovács Krisztián**

**Szilágyi István**  
a Fehérkereszt Állatvédő Liga kurátorával

# Közösen, hasznos célokért



A Dohány utcai kutya- és macskaszagú iroda galériáján beszélgetünk, miközben Szilágyi úr egy kígyót melenget... néha az inge alatt. Úgy tűnik – rövid ismeretségünk alatt – őszinte és szókimondó ember. Azért találkoztunk, mert gyakorló állatvédőként kijelentette: bizony a határban kóborló és vadászó kutyákat és macskákat a vadászoknak likvidálniuk kell. Tegyük ehhez gyorsan hozzá, hogy a szabályok betartásával!

**VADÁSZLAP:** Hogyan jutott erre a következtetésre?

**Szilágyi István:** - Mert nem érzelmi alapon, hanem gyakorlati alapon vagyok állatvédő. Tudomásom szerint még nem vizsgálták, hogy mekkora a kóbor kutyák és macskák kártétele Magyarországon. Nem olyan régen jelent meg egy tudósítás, hogy Amerikában négyszer akkora a macskák okozta kár, mint amennyit feltételeztek róluk. Sőt azt is megállapították, hogy 33 madár- és kismacskafaj kipusztulását az elvadult gyilkos cicák okozták. Korábban a vadászok megjelentették, hogy évente hány kóbor kutyát és macskát lőttek le, mostanában ezt a statisztikát sem látom, így csak találgathatunk. Azt a kutyát, amelyik vadat űz, le kell lőni a pusztítása miatt. Sok állatvédőtől kaptam ezért hideget-meleget, de aki nem egy állatot véd, hanem globálisan gondolkodik, az egyetért velem. Itt az ideje, hogy szembesítsük a kutyatartókat az élve széttépett, megfojtott őzek, szarvasborjak látványával, amíg nem lesz késő. A kutya nem tökéletes ragadozó, tehát a zsákmányuk még sokszor él, amikor elfogyasztják csapatokba verődve. A kutyatartók nem akarnak szembesülni a ténnyel, hogy társállataik potenciálisan éhségükben visszavadult ragadozókká válhatnak.

**VADÁSZLAP:** Ha jól tudom, Ön az egyik kezdeményezője volt az állatrendőrség életre hívásának. Lett ebből valami?

**Szilágyi István:** - Két évvel ezelőtt együttműködési megállapodást kötöttünk az Országos

Rendőrfőkapitánysággal az állatvédőrök képzéséről, működésük alapvető jogi feltételeiről. Az a célunk, hogy az állatkínzás és a természetkárosítás ellen összehangoltan és hatékonyan léphessünk fel. Az állatvédőrök oktatása megkezdődött, kidolgoztuk a képzési rendszer elméleti és gyakorlati rendszerét. A képzés végeztével remélhetően partnerként kezelik majd a rendőrök az állatvédőröket.

**VADÁSZLAP:** Van annak valami köze a járőrözéshez, nyomozáshoz, hogy Ön 10 évig karatézott, és 1990-től – amikor megalakult a civil, önkéntes alapon szerveződő Fehérkereszt Állatvédő Liga – Ön egy biztonsági cégnél tevékenykedett?

**Szilágyi István:** - Nem hiszem. Annak viszont egészen biztosan van köze hozzá, hogy a főváros külterületén nevelkedtem, apám mezőgazdasági gépészmérnök volt, de otthon nyulakkal, húsgalambokkal foglalkozott és rám ragadt az állatok szeretete. Annak idején azért mentem a biztonsági céghez dolgozni, mert 24-72 órátunk, így maradt időm a Liga ügyeivel, az állatok mentésével foglalkozni.

**VADÁSZLAP:** Ön szerint miben tudna együttműködni a Liga a vadászokkal?

**Szilágyi István:** - Többször próbálkoztam a hivatalos kapcsolatok felvételére, nem sok eredménnyel. Pedig jócskán lenne együttműködési lehetőségünk. Kezdjük azzal, hogy a vadászok és vadőrök bejelenthetnek

az állatkínzásokat és szervezetileg is felléphetnének az állatkínzás jogi pontosításáért. Ki kellene használnunk minden fórumot, hogy tájékoztassuk, meggyőzzük a közvéleményt, a jó szándékú, de félreinformált embereket a kutyuskák, cicuskák kártételéről, hogy az 1 százalékukat ne csak a semmit sem csináló állatvédőknek adják, hogy az is indítsa meg a lelkiüket, ha egy begipszelt lábú őzgidát látnak. Ki tudja megmondani, hogy hány kiszabadult mosómedve, alligátor teknős... és még hányféle faj él kóborolva az országban, a vadászterületeken. Ezeket be kellene fogni, hogy megakadályozzuk a szaporodásukat, a kártételüket. Kényes kérdés a róka, amelynek immunizálásáért sokat tesznek a vadászok, de ettől nem csökken a számuk. Aztán itt van a csapdázás, a hurkolás, a mérgezés. Ki engedélyezi például a csapdázást a lakott területeken? Már nem, de sokáig árultak hurkokat az egyik multiban, rágcsalók ellen ajánlva. Aztán itt van a fagyálló, amit sajnos sokan használnak mérgezésre. Közösen talán elérhetnénk, hogy a gyártók „büdösítsék” be, ne legyen kétséges a mérreg-mivoltja. Soroljam még? Mi a válasz arra, hogy az aranyakál keveredik-e a kutyákkal? Ha igen, mi a teendők?

**VADÁSZLAP:** Remélhetően nem pusztába kiáltott szavak ezek, hiszen a Fehérkereszt Állatvédő Liga, Szilágyi István többször és több helyen bizonyította együttműködési készségét, például az állatvédők közül egyedül állt a vadászok mellé, hogy az orvvadászat legyen bűncselekmény.

-cseke



# Újraírtuk a történelmet!



**2007. december 11-én, 14 óra 10 perckor Szekszárdon, a Művészetek Házában tizenkét külföldi és hat magyar vadászújságíró történelmet írt: a Magyar VADÁSZLAP kezdeményezésére megalapította az Európai Vadászújságírók Szövetségét. A nemzetközi szervezet megalakulása nem csak a magyar vadászsajtó újságíróinak, hanem minden európai ország vadászattal foglalkozó szerkesztőségének fontos előrelépés volt... helyesebben fogalmazva lett volna, ha az évenkénti soros elnökségi rendszer beváltja a hozzá fűzött reményeket. Idén február 16-án, 15 óra 41 perckor – az alapszabály módosításának elfogadásával – a szövetség újjászületett, méghozzá immár Vadászújságírók Nemzetközi Szövetségéeként, ezzel új távlatokat nyitva tagjai és – természetesen – az olvasók előtt.**



**A SEFAG Zrt. kardosfai ökoturisztikai és konferencia-központja a Zselicség szívében**

El kell ismernünk: a múlt nem dicső. A soros elnöki rendszer már a második – szlovákiai illetőségű – elnök passzivitása, alkalmatlansága miatt megbukott, a szövetség tevékenysége minimálisra csökkent. A svájci bankszámlánkat néhány évvel az alapítás után az ország vonatkozó jogszabályai miatt felmondta a Züricher Bank.

Eztán semmittevéssel teltek-múltak az évek, egészen addig, amíg Cseke Sándor, a Szövetség alapító elnöke egy szerbiai fűrjvadászaton meg nem ismerkedett a finn Jussi Soikkanennel, a Metsästys ja Kalastus című szaklap főszerkesztőjével. A vadászat alatt élénk eszmecsere folytattak a vadászati újságírás jelenéről, jövőjéről. Természetesen az akkor még parkoló pályán veszteglő szövetség témája is előkerült, az alapító elnök pedig úgy döntött, hogy ismét összehívja a szervezet közgyűlését, amelyen az újjáéledhet hamvaiból.

Úgy gondoltuk, fél esztendő elég lesz arra, hogy mindent alaposan megszervezzünk, és a naptárra nézve, a közgyűlés dátumának kitzúzésekor nem teketóriáztunk: kézenfekvő volt, hogy a 20. FeHoVa nyitónapját, február 14-ét célozzuk meg. Meghívóleveleket írtunk, nem is keveset. Ahogy az már ilyenkor törvényszerű, a válaszok aránya – már ha volt reakció egyáltalán – eltörpült az elküldött e-mailek száma mellett. Néhányan azonban már első körben is ráharaptak a témára, így megkezdődhetett a szervezés második része: a részletek kidolgozása, miközben természetesen újabb külföldi kollégákkal is felvettük a kapcsolatot, nem is eredménytelenül. Végül 12 európai ország (Németország, Ausztria, Oroszország, Belgium, Finnország, Románia, Szlovákia, Lengyelország, Bulgária, Görögország és Szerbia) 26 képviselője, köztük 7 magyar kolléga szerepelt a közgyűlésre meghívottak listáján. Teltek, múltak a hónapok,

továtűnt az ős, beköszöntött a tél, mi pedig egyre csak ötleteltünk, szerveztünk, telefonáltunk és megpróbáltunk mindent német precizitással, profin tető alá hozni. Kitaláltuk például, hogy vendégül látjuk az újságíró kollégákat egy tarvad-vadászatra.

Felvirradt a FeHoVa hete. A külföldi résztvevők többsége repülőgéppel érkezett február 12-én. A zord, időjósok által előre nem jelzett időjárási viszonyok kicsit megkeverték a kártyákat, így a bolgár és a görög vendég gépe nem szállt fel Bécsből, ők vonattal jöttek. Az egyik Münchenből érkező újságíró gépe is majd' két órát késett. A nehézségek ellenére azonban a 8 órai vacsorára mindenkori odaért a SEFAG Zrt. Zselic szívében álló vadászházába, a Hotel Kardosfába\*\*\*.

Az egybegyűlteket Cseke Sándor elnök, dr. Varga Gyula, a SEFAG Zrt. vadgazdálkodási osztályvezetője, valamint Máté János vezérigazgató-helyettes köszöntötte. A vacsora előtt a Demeter Attila Ákos által hozott kiváló pálinkát izlelhatték meg a jelenlévők, amely az Agárdi Pálinkafőzde hírnevét öregbítette. A pompás vacsora alatt Polgár Zoli bácsi minden étetekhez előre gondosan kiválasztott borokat töltött a villányi Polgár Pincészet kínálatából, a négy fogás között pedig különféle előadásokat hallgathattak meg az összegyűlteket. Az elsőt Máté János tartotta a SEFAG Zrt. munkájáról, külön kitérve a vadgazdálkodási ágazatra. Wolfgang Schmid a vadászaton használt puskáról, a Krieghoff forradalmi, 2007-ben bemutatott modelljéről, a Semprio-ról beszélt. Udo Brück a Schmidt & Bender cég céltávcsöveit ismertette meg a közönséggel, amelyek hatékonyságáról a másnapi vadászaton többen megbizonyosodhattak. A német Hannes Dickhoff azt az RWS Evolution nevű töltényt mutatta be a vadászoknak, amelyet a másnapi vadászat során is használhattak. Jürgen Wagner, a Minox képviselője előadásában bemutatta a cég történetét, illetőleg a jelenleg kapható keresőtávcső kínálatukat. A remek hangulatban eltelt vacsorát követően a későn érkezettek is átvehették kölcsönpuskáikat egy gyors eligazítás után, majd a csapat nyugovóra tért, miközben odakint a Zselicben rendületlenül havazott.

Másnap az izgatottság szinte tapintható volt, a vadászok pedig, miután elköltözték a hosszú vadászat miatt oly fontos, bősé-

ges reggelijüket, felszerelésükkel együtt egy buszba verődtek össze, amely kivitte őket a SEFAG Zrt. egyik közeli lőterére, hogy élesben is megismerkedjenek puskájukkal, a zárdugattyúhoz szokott vadászember számára bizonyára furcsa működésű Semprioival. A Krieghoff ezen modelljén ugyanis nincs zárdugattyú, helyette a puskát „pumpálni” kell az újratöltéshez: az előagyat – a céltávcsővel együtt – előre, majd hátra kell húzni. A szokatlanság ellenére ezzel a legtöbben hamar megbarátkoztak. Aki nem, annak sem a mechanizmussal gyűlt meg a baja. A két orosz vendég, egy fiatal házaspár, dr. Elizaveta Tselikhova és Ilya Kondratov egymás után hajoltak bele a távcsőbe a számukra szokatlannul hosszú tus miatt, mindkettejük homlokán hosszú időre igen jellegzetes, minden vadász számára könnyen felismerhető nyomot hagyott a céltávcső. Miután a vadászok megbizonyosodtak róla, hogy a két keletről jött újságíró megmarad, a csapat csoportokban indult tovább egy-egy hivatásos vadász kíséretében a SEFAG Zrt. vörösalmi vadászterületére, ahol egy három irányból történő mozdításon vehettünk részt. Bár a téli hideg szél a jó négyórás vadászat alatt végig kitaróan fújt, és a terepviszonyok mellett a latyakos hó is



**A vörösalmi területre csak terepjárókkal lehetett eljutni**



**Sztaniszláv András, a VadászÉlmény magazin lapigazgatója ezen a vadászon ejtette el élete első szarvasát**

### Egyszerre három lőállásból dördülték a Krieghoff Semprio-k

te: eljött az ébredés pillanata, jó lenne komolyan venni globalizálódó világunkban, a nyomtatott sajtó viszontagságos éveiben a vadász sajtó kiadóinak, munkatársainak az együttműködést. Ugyancsak örömmel köszöntötte az egybegyűlteket Tóth Károly, a Magyar Újságírók Országos Szövetségének (MÚOSZ) elnöke is, aki felajánlotta a tagok számára a partnerséget a szervezettel, amely sok előnnyel járhat. Végetzetül Marghescu Tamás, a Nemzetközi Vadvédelmi Tanács (CIC) igazgatója üdvözölte a szövetség tagjait és a kezdeményezést, majd sor került a két szervezet közötti együttműködési megállapodás megkötésére, amelynek mottója: „Első kézből”. Ez annyit jelent, hogy a CIC munkája során, különös tekintettel a nemzetközi vadászati kommunikációs hálózatára, támogatja a szövetség munkáját, valamint a tanács hírei amilyen gyorsan csak lehetséges, négy – angol, német, orosz, magyar – nyelven felkerülnek a a huntingpress.eu honlapra, amely a Szövetség hivatalos kommunikációs csatornája.

megnehezítette a vadászok dolgát, a vadászat a körülményekhez képest sikeres volt. A SEFAG Zrt. ismét bizonyított és öregbítette hírnevét – és ezúttal ezt hitelesen is közhírré teszik egész Európában. A terítékre, amelyet már a kardosfai szálloda udvarán készítettek el, végül 15 vad került: 3 szarvas tarvad, 3 koca, 8 süldő (köztük egy babos) és egy róka. Az eseménydús nap után a résztvevők fáradtan, de új élményekkel gazdagon huppantak a kocsikba, majd indultak a közgyűlés helyszínére, a budapesti HUNGEXPO melletti Expo Congress Hotelbe.

Elérkezett a 20. FeHoVa nyitónapja, és egyben a szövetség közgyűlése. Az ülés 15 órakor vette kezdetét, és majd' két és fél óráig tartott. Az újságírókat ismét Cseke Sándor köszöntötte, aki beszédében kiemel-

Mi minderről is döntöttünk ezen a közgyűlésen? A globalizáció és a nemzetközi együttműködés jegyében Vadászújságírók Nemzetközi Szövetségére változtattuk a nevünket, illetőleg eltöröltük az évenkénti soros elnöki pozíciót. A névváltoztatást az indokolta, hogy már nem csak Európa, hanem a világ valamennyi országa felé nyitunk, teremtünk lehetőséget az együttműködésre. Az elnökök ezentúl háromévente

váltják majd egymást, így több idejük lesz terveik kivitelezésére. A jelenlegi elnök **Cseke Sándor**, a Magyar VADÁSZLAP kiadó-főszerkesztője. Mellette két alelnököt választott meg a közgyűlés **Jussi Soikkanen** (Metsästys ja Kalastus – Finnország), illetve **Robert Atanassof** (Safari Bulgaria – Bulgária) személyében. Fontos változás továbbá, hogy a természetes személyeken, azaz az újságírókon kívül a kiadók is tagjai lehetnek a nemzetközi szövetségnek, és az is lehetővé válik, hogy a kiadók átvállalják az újságíróik után fizetendő évi 60 eurós tagdíjat.

A Vadászújságírók Nemzetközi Szövetségének céljai között szerepel a világ vadászújságjai közötti olajozott kommunikáció kialakítása, amire a kifejezetten szakmai lapok esetében különösképpen nagy szükség van a mai felgyorsult híráramlás mellett. A szövetség elő kívánja segíteni egy új vadászújságíró generáció kinevelését, kiművelését, amely szakmailag hitelesen tudja képviselni a világ vadászainak érdekeit a médiában.

Felvetődhet a kérdés: miért mi, magyarok állunk egy ilyen „világgraszoló” kezdeményezés élére? Annak idején magyar vadász, gróf Károlyi Lajos javasolta a vadászok nemzetközi összefogását, és létre is jött 1930-ban a CIC párizsi központtal. 2007-ben a magyar vadászszajtó 150 éves évfordulóját ünnepeltük, és az ünnep záróakkordja volt az európai szövetség



Fotók: Weber Ferenc



**A Hungexpo kerámia-termében ülésezünk, ahol együttműködési megállapodást kötöttünk a CIC-vel. Balra Marghescu Tamás, a CIC vezérigazgatója**

jékoztatását. De nem csak a vadászújságírást szolgálja a szövetség. A természet védelméről, a fenntartható vadásatról még nem is szóltunk, mint ahogy a turizmus – ennek részeként a vadászat – fejlesztéséről sem, amely rengeteg ország számára központi szerepet tölt be az abból befolyó összegek miatt. Ha a magyar példát nézzük, a 16-17 milliárd forintos bevétel mögött az áll, hogy vadállományunk és a hozzá tartozó vendéglátásunk a világ élvonalába tartozik. De a specialitásainkról – egyelőre – nem tudnak a vadászok a világ minden pontján. S ha valamiről nem tudnak, az olyan, mintha nem is lenne... Az amerikaiak például Új-Zélandra mennek turbózott agancsú szarvasbikát löni, nem is tudva arról, hogy hol van Magyarország. Amikor kialakul az együttműködés a vadászújságok között, akkor az amerikaiak is „Somogy-országba”, Baranyába vagy Zalába jönnek majd szabad területen elejthető szarvasbikára vadászni.

A gyűlés végén könnyen levonható volt a tanulság: a nyomtatott vadászati szaklapok helyzete sehol sem egyszerű Európában, ám a minőség javításával, az összefogással és az online médiával együttműködve legyőzhetőek a problémák, sőt több olvasót szólíthatunk meg. A februári események krónikája itt befejeződik, azonban az igazi munka még csak most veszi kezdetét... 🐾



**Robert Atanassof, a bolgár Safari Bulgaria főszerkesztője vadászatszervezéssel is foglalkozik, emellett hivatásos vadász Afrikában. Miután létrehozta lapját, hatalmas energiával vetette bele magát a munkába. Kiadványa az egyetlen, amely mindig megjelenteti címlapján a Nemzetközi Vadászújságírók Szövetségének logóját, annak létrehozása óta.**



**Jussi Soikkanen, a finn Metsästys ja Kalastus lap főszerkesztője, édesapja nyomdokaiba lépve második generációs vadászújságíró. Bevallása szerint már sokkal inkább élményekre és tapasztalatra vadászik, mint vadra. Mint mondja, „nem hivatalos ember”, ám a Nemzetközi Vadászújságírók Szövetségének gondolata megragadta, így elvállalta a tisztséget.**



ORRSZAJU (FERETE)  
ORRSZAJU  
Dátum: 1988

**Mozaikok a 20. FeHoVa-ról**





## Látogatócsúcs a 20. FeHoVa-n

A Hungexpo illetékesei már szombaton este érzékelték, hogy a FeHoVa és a Budapest Boat Show látogatottsága meghaladja majd az 50 ezret, ami 25 százalékkal több, mint tavaly volt. Néhány morgolódásunkat leszámítva, amelyek nem is annyira a szervezésre, mint inkább a látogatók beengedésére és a közlekedésre vonatkoznak, nyugodtan kijelenthetjük: ez egy rangos, jól sikerült nemzetközi kiállítás volt. Az egyik hazai nagykereskedőt először kereste fel a kiállításon a külföldi partnere, hogy tátott szájjal közölje, nem gondolta, hogy ez a kiállítás ilyen nagyszabású. Hát igen, az „A” pavilonban 8 ezer négyzetméteren, 14 ország 230 cége mutatkozott be, nem beszélve a II. Afrika Expóról, amelyen 12 ország 25 kiállítója várta az érdeklődőket.

Tagadhatatlan, hogy a nézőszámot jelentősen befolyásolták a kutyaversenyek: két pavilonban is zajlottak a bírálatok, jó volt látni a szebbnél szebb kutyákat. Gazdáik becsületére legyen mondva, csak néhány helyen kellett tartani az „aknáktól”.

### Jó úton haladunk!

A megnyitó beszédet – miként az utóbbi két évben is – Semjén Zsolt, az OMVV elnöke, miniszterelnök-helyettes mondta. Emlékeztetett a néhány évvel ezelőtti ígéretére, amely szerint a Védegylet és az Országos Magyar Vadászklubok visszaállítják a magyar vadászati kultúra becsületét. Úgy vélte, ez sikerült január végén a dortmundi Jagd & Hund kiállításon, amelyen Magyarország díszvendég volt. A jó hírével összefüggésben emlékeztetett a manipulált trófeák ügyére is, amely az utóbbi években rossz fényt vetett vadgazdálkodásunkra, és amelyet a tavalyi FeHoVa-n hozott szóba. A belügyminiszterrel együttműködve felállított különleges nyomozócsoport rövidesen befejezi munkáját.

A vadászati érdekképviseletek további eredményei közül kiemelte a fegyvertörvény vadászok számára előnyös változását, az orvvadászat önálló jogi tényállásként való rögzítését az új Btk.-ban, a hivatásos vadászok jogkörének kiterjesztését (ez utóbbiról lapunk 152. oldalán olvashat bővebben), és végül, de nem utolsó sorban a különböző szervezetekkel való együttműködési megállapodások aláírását. Ezek közül külön felhívta a figyelmet arra, hogy a tavalyi FeHoVa-n történelmi megállapodást írtak alá a természetvédőkkel, amelynek hála, sikerült megállapodni a nyári lúd vadászható vadfajjára való nyilvánításáról. A további feladatokról szólva elmondta: a cél az indokolatlan bürokrácia lebontása. Ennek egyik lépése az egészségügyi vizsgálat ésszerűsítése, azaz összevonása a jogosítványhoz, a repülőgép- és hajós jogosítványhoz szükségessé, hiszen a felsoroltakhoz jelenleg ugyanazon a vizsgálaton kell átesni, viszont minden alkalommal több ezer forint az ára. „Nem titkolom, hogy bizonyos államigazgatási szervek lelkesen szabotálták ennek megvalósítását” – fogalmazott az OMVV elnöke, hozzátéve: nem engednek ebből az egyszerűsítésből.

Szó esett az új vadászati törvény folyamatban lévő kidolgozásáról is. Ezzel kapcsolatban Semjén Zsolt a szakmai szempontokat hangsúlyozta. Mint mondta, nem az a kérdés, mikor lesz kész, hanem

hogy mennyire lesz időtálló. Szintén fontos feladat a vadászat kommunikációjának javítása egy újonnan felállított sajtószolgálat révén, hogy ez a terület hitelesen jelenjen meg a társadalom előtt, és kultúrája, értékei kerüljenek az előtérbe, valamint ne torzuljanak el az egyébként jó szándékú nyilatkozatok egy-egy konkrét eseményről.

Az idei FeHoVa-n is aláírtak két együttműködési megállapodást: a csaknem 300 ezer embert képviselő Magyar Országos Horgász Szövetséggel és a Magyar Vadgazdálkodók Egyesületével. Az utóbbi szervezetről szólva a Védegylet elnöke elmondta: egyeztetni fog a vidékfejlesztési miniszterrel, hogy kedvezően változzon a vadhús felvásárlási ára, és ez a termék szélesebb fogyasztói réteghez jusson el.

A vadászati kultúra is napirenden volt a megnyitó beszédben: a miniszterelnök-helyettes emlékeztetett rá, hogy a jelenlegi kormányzati ciklusban át fogják adni a hatvani Széchenyi Zsigmond Kárpát-medencei Magyar Vadászati Múzeumot. Megjegyezte: az országos intézmény mellett ugyanolyan fontos, hogy regionális múzeumok is létrejöjjenek, és erre buzdította a vidéki települések vezetőit. Szintén a kultúrához tartozik, hogy a CIC Magyarországon tartja 60. közgyűlését ez év áprilisában, ami komoly lehetőséget jelent a magyar vadászati hagyományok, a kultúra és turizmus számára. Végezetül a szakkiállítás fontosabb programjait sorra véve, a többi között Semjén Zsolt az I. Miss FeHoVa Szépségversenyt is megemlégette, mondván: „egészséges módon színesíti a rendezvényt”.

Fazekas Sándor, a vidékfejlesztési tárca vezetője az utóbbi egy év eredményeit sorra véve emlékeztetett, hogy a magyar solymászat tavaly decemberben felkerült az UNESCO szellemi kulturális örökség reprezentatív listájára. De ez nem az egyetlen elismerése ennek az ősi vadászati módnak: idén január végén a Hungarikum Bizottság felvette a hungarikumok listájára. A vadgazdálkodást érintő munkáról Fazekas Sándor elmondta: a minisztérium megkönnyítette a helyi vadhús-értékesítést, ami tavaly kétmilliárdos többletbevételt eredményezett.

### Másodjára is Afrika!

2011 után másodjára rendeztek Afrika Expót és vásárt a FeHoVa-val egyidejűleg, annyi különbséggel, hogy ezúttal a kiállítás és a vásár egy pavilonba került. Az Afrika Expón 460 négyzetméteren 25 szervezet (nagykövetségek, civil szervezetek és cégek) mutatkozott be, valamint volt egy afrikai csemegéket is felvonultató büfé, ahol a kíváncsibb érdeklődők a krokodil- és a strucc-steaket is megkóstolhatták, már ha elbírták pénztárcájuk a több mint 4 ezer forintos árat. Szilasi Ildikó Hermina, az Expó szervezője elmondta: szeretnének változtatni azon a tendencián, miszerint az Afrikába utazó vadászok nem ismerik meg rendszeresen az ottani kultúrát és lehetőségeket. A vásár egyébiránt jól rimelt az SCI által szervezett afrikai trófeakiállításra is.

### Preparátorverseny

Méltán nagy sikert aratott a Nimród Vadászújság által szervezett első hazai preparátorversenyre beküldött pályaművek kiállítása. A zsűrit Markku Natri finn és Erling Mørch dán bíró alkotta, mindketten Európa-mesterek, akik meglepetéssel tapasztalták a magyar preparátorok nemzetközi szinten is kiemelkedő munkásságát. A 35 induló közel 100 preparátumot küldött be – amelyek közt a szajkótól az egészben kitömött medvéig számos állatfajt láthattunk – a zsűri az elért pontszámok függvényében osztotta ki a kék, a piros és a sárga szalagokat, mintegy garantálva készítők sikeres szereplését a külföldi versenyeken is. Díjazottak: Csernák Roland, Bagó László, Gémesi László, Gróf Lajos és Pünkösti Zsombor.



„A cél az indokolatlan bürokrácia lebontása”  
– hangsúlyozta beszédében dr. Semjén Zsolt,  
az OMVV elnöke, miniszterelnök-helyettes

Második alkalommal szerepelt a FeHoVa  
kísérőprogramjaként az Afrika Expo,  
amely idén az A pavilonban kapott helyet  
– közvetlenül a vadászszínpad mellett

Először rendezték meg a magyar preparátorok  
országos versenyét, ami osztatlan sikert aratott,  
mind a zsűri, mind a közönség körében



A megnyitó végén dr. Csonka-Takács Eszter, az UNESCO Nemzeti Bizottság  
Szellemi Kulturális Örökség Szakbizottságának elnöke átadta a Magyar  
Solymász Egyesületnek az UNESCO oklevelét



## Magyar vadászok Afrikában

A legnagyobb közönséget az életnagyságban kitömött afrikai veszélyes vadfajok vonzották, különösen sokan fényképezkedtek a Hidvégi Béla által támadás közben elejtett erdei elefánt valószínű preparátuma előtt. A magyar Afrika-vadászok által zsákmányolt fajok szépen kikészített egyedei között volt egy kis svindli is, amit azonban nagyon kevesen vettek csak észre: a tökéletesre mintázott orrszarvú nem Afrikából származott, hanem egy kiváló képességű műanyagsozobrász műterméből.

## Kevés ígéret, határozottabb ügyfelek

Ez volt az általános vélekedés a külföldi vadásztató cégek standjainál. Pieter Delporntak ez volt a 12. FeHoVa-ja. Három nap alatt több mint 10 szerződést kötött, főleg a kudu és az oryx vadászata érdekelte látogatóit. Idén több konkrét felkérést kapott és kevesebb ígéretet, mint tavaly. Hugo Paul a Siluwe Safaristól Dél-Afrikában árul kafferbivaly vadászatokat, áruk körülbelül 10 ezer dollár. Sikeresnek látja a kiállítást, mert annak ellenére, hogy először kínálja szolgáltatásait Magyarországon, az első három nap alatt 6 üzletet sikerült nyélbe ütnie. Szintén első kiállításán van túl Nolte Roets is, aki ugyancsak Dél-Afrikában árul szafarikat a big five vadjaira. Különösképpen elégedett volt a FeHoVa-val, mert annak ellenére, hogy költséges vadászatokat kínál (egy 10 napos szafari elefántra 43 ezer dollárba, több mint 9 millió forintba kerül), három nap alatt 5 üzletet kötött. Ami a kiállítás körülményeit illeti, úgy gondolja, hogy azok vetekszenek a németországi viszonyokkal, az árak viszont sokkal olcsóbbak.

## A jövő szele

A FeHoVa-n, Hidvégi Béla standján is bemutatkozott az a világon egyedülálló, magyar fejlesztésű interaktív rendszer, amely három érintőképernyőn és egy nagy kijelzőn mutatja be a Safari Club International (SCI), a Grand Slam Club/Ovis és az Ullmann Award vadászati szervezeteket angol, német és magyar nyelven. A Nyugat-Magyarországi Egyetem Erdészeti Múzeumában, Sopronban 2012 júniusában megnyílt, Hidvégi Béla vadászéletét és személyes tárgyait bemutató kiállításon, valamint a keszthelyi Helikon Kastélymúzeumhoz tartozó Vadászati Múzeumban elérhető, innovatív szoftvernek köszönhetően, az immár világhírű kiállítások még inkább látogatóbarátok és informatívak. Az érdeklődők a többi között megismerkedhetnek a szervezetek alapítóival, szerepükről a vadászatban és a vadgazdálkodásban, ezen ágazatok fenntarthatóságával, és végül, de nem utolsósorban a világ vadászható vadfajaival és az SCI trófeabírálati rendszerével. Ez a rendszer képezi az alapját egy hamarosan a világ vadászai előtt debütáló közösségi oldalnak is – tudtuk meg Fegyver Csaba fejlesztőtől.

## Árak és vásárlók

Sokan az akciók reményében érkeztek vásárolni a kiállításra, és valóban sokfelé lehetett látni kisebb-nagyobb árendedményeket. Az árak nem tértek el lényegesen az előző éveiktől, azonban a kereskedők többsége tavalyhoz képest 10-20 százalékos forgalomnövekedésről számolt be. Boros László, a Balassa Kft. tulajdonosa a gyengén sikerült dortmundi szereplés után rossz előérzettel hozta ki vadászruházati termékeit a FeHoVa-ra, azonban kellemesen csalódott. Igaz, hogy jóval kevesebb szlovák vásárló volt, mint tavaly, azonban a sok hazai vevő mellett jelentős mennyiséget vásároltak az orosz nyelvterületről érkezők. A Magyar VADÁSZLAP standján sem lehetett ok a panaszra: 20 százalékkal több könyv fogyott, mint az előző évi kiállításon.

## Mindent megfújtak

Ha vadászatról, vadászati kultúráról esik szó, nem lehet kihagyni a vadászskürtöt. Ezt a VKE Vadászskürt Egylet tartalmaz és hiteles bemutatóján ismerhették meg az idei FeHoVa látogatói. A szervezet 2006-ban alakult, és három célt tűzött ki maga elé – mondta el Agyaki Gábor elnök. Ezek a profi csapatok működtetése, kapcsolat a vadászati oktatást folytató intézményekkel, valamint a vadászat és a vadászskürt népszerűsítése a gyerekek, a fiatalok körében. A különböző kürtök bemutatása után a szegedi Kiss Ferenc Erdészeti Szakközépiskola együttese, a Baranya Vadászskürt Együttes tagjai, a Pipacs Vadászskürt Együttes és a Vadászkamara Kürtegyüttes szóltatta meg a hangszereket.

## Ismét bögtek

A tavaly első alkalommal megrendezett FeHoVa Kupa elnevezésű nemzetközi szarvasbögő versenynek igen nagy sikere volt, így nem csoda, hogy idén is tető alá hozta a Vadászati Kulturális Egyesület. A megmérettetés szombaton 13 órakor vette kezdetét, a műsorvezető Stohl András színész volt. A verseny igazgatója Oláh Csaba, a VKE elnöke volt, a jegyzőkönyvet Bán Beatrix, a VKE Diana Vadász hölgy Klub elnöke és Kovács Gábor, az OMVK munkatársa vezette, míg a verseny technikai lebonyolítását Wallendums Péter, a VKE főmunkatársa felügyelte. A zsűri vezetője Feiszt Ottó, az OMVK elnöke volt, további tagok: Péter Plánovszki, Zilai János, a Gemenc Zrt. fővadásza, Erdélyi Tamás többszörös magyar és Európa-bajnok és Tóth Péter, a Gyulaj Zrt. Hőgyészi erdészetének kerületvezető vadásza. A 19 versenyzőnek az első fordulóban a kereső, a másodikban a terelő, a harmadikban pedig a harcra hívó bika hangját kellett utánoznia. Véletlenszerű sorrendben szólították őket, a zsűri pedig fülkében ült, nekik háttal. A versenyszámok után szétbögésre került sor, és így a következő eredmény született: I. Jan Galbavi (Szlovákia), II. Molnár Renátó (Magyarország), III. Ladislav Kuric (Szlovákia). A győztes egy évig otthonában őrizheti a verseny vándorserlegét. A májusi, csehországi Európa-bajnokságra a legjobb pozíciót elérő magyar „bikaimitátor” mellett Kasper Máté, valamint ifj. Homolya Károly kvalifikálta magát.

## A magyar szarvasért

A Csodaszarvas Társaság, amely 2011. március 3-án a magyar szarvas védelmére alakult, közgyűlést tartott a FeHoVa-n. A szervezet áttekintette az utóbbi két év szarvasgazdálkodását, a szakajtóban közölt állásfoglalásokat, a szaktárcának küldött beadványait, az azokra kapott válaszokat, és mindennek alapján egy állásfoglalást adott ki. Ennek legfőbb pontjai: érvényt kell szerezni a törvénynek, és meg kell akadályozni a szarvas tiltott módon való elejtését, ki kell zárni a trófeabírálatból a manipulált agancsokat, helyi csoportok alakítása után a regionális problémákra is megoldásokat kell keresni és ki kell alakítani a szarvasgazdálkodás érdekérvényesítési stratégiáját.

## Elégedett a Blaser és a Zeiss

Utójára láthatta ezt a kiállítási installációt a közönség – mondta Jeney Bea és Papp László, amikor a zárónapon egy kis lélegzetvételnyi szünethez jutottak. Jövőre új arculattal, új installációval vesznek részt a kiállításon. A Blaser Magyarország Kft. négy világmárka nagykereskedője, a Blaser vadászpuskák és tartozékain kívül a Steyer-Mannlicher és a Sauer értékesítésével foglalkoznak, amit a Zeiss optikákkal egészíthetnek ki. Az idei FeHoVa-t jónak ítélik, különösen nagy volt az érdeklődés a Blaser R8-as fegyver iránt, amelyről külön is írunk e lapszámunk 202. oldalán.



A Baranya Kürtgyűttes reménységei, az ifjúsági csapat

A soproni Erdészeti Múzeum munkatársai Varga Tamás igazgatóval az élen, ötletes gyerekjátékokat mutattak be és árusítottak.

Az újrhasznosított kartonból gyártott elemeket egymásba illesztve, egy agancsos szarvasfejet tudnak kirakni a gyerekek – önállóan tíz perc, szülői segítséggel fél óra alatt... Az ismeretfejlesztő játék csomagolásán az agancsfejlődés fázisainak rajzai segítik a tévhitiek eloszlatását

Már rendszeressé váltak a kiállítási akciók, sokan ezért látogatják a kiállítást és vásárt. Az árengedmény szinte minden termékre kiterjedt... kivéve a libatöportyűt, rétest, sajtot, sört, stb.



A szarvasbögő versenyt nagy érdeklődés kísérte, Molnár Renátó (baloldalt) ezen a versenyen szerezte meg az indulás jogát a csehországi Európa-bajnokságra. A zsűriből (fent) pedig csak ennyit láttunk...



A FeHoVa is igazolta, hogy „slágerpuskává” válik a Blaser R8-as formatervezési díjjal is kitüntetett Professional Success modell bőrberakásokkal ékesített, lyukas tusú változata



**Folytatás a 164. oldalon**

A HÓNAP VADÁSZLAP FOTÓJA

„TÜKÖR-KÉP”

FOTÓ: SÁNDORFALVI LÁSZLÓ



# A gyakorlat sorozatos gyakorlás

Hajdanán, a trófeakultusz és a trófeabírálat kialakulásakor, a vadászberlő vagy földbirtokos hozzáértése, rátermettsége volt a döntő. Később a lehetőségek szorosan a hatalomhoz kötődtek. Néhány évtizede azonban szinte csak a pénztárca vastagsága dönti el a maradandó vadászélmények számát és minőségét. A céllövészetten kívül itt sem kell különösebb gyakorlati tudás, kiváltják a fizetett kísérők. Így ha egy gyerek vadász akar lenni, őszintén csak azt mondom: „nem számít, fiam, mi leszel, ne jó légy mindhalálig, hanem gazdag; ha lesz elég pénzed, veszel puskát, felszerelést és vadat, amit halomra lőhetsz”. Néhány átpuskázott év alatt pedig olyan ismeretekre lehet szert tenni, amelyek az előbbieket meglehetősen kínzó hiányában nagyon nehezen jöhetnek össze. A vadászat márpedig leginkább gyakorlati „tudomány”, vagy – ahogy a németek mondják – „művészet”. Olyan, mint például a vezetés: hiába tanulja meg valaki elméletben, a kötelező gyakorlat és a rutin nélkül az utakon ettől még joggal ön- és közveszélyesnek tekinthető. **A papírforma szerint a gyakorlat és az elmélet között „elméletileg” nincs különbség, de a differencia „gyakorlatilag” egetverő.**

Mit mondjunk, amikor egy állig felfegyverzett, szakképesítéssel rendelkező, levizsgázott „vadász” derékba töri a vadásznyelvet, gőze sincs a vadászetikáról, etiketről, nem tud zsigerelni, selejt borjúnak nézve lövi az őzsutát, agancsos tehénnek – ahogy nemrég hallottam – a „spriccert”, a vadászkürtösök pedig „trombitálnak” vagy „dudálnak”? Szívből utálja a fácánnevelést, őrzést, a vadóvást, nincs érzéke – vagy inkább lelke – a madárhoz, a nyomokat kocsiból nézegeti, a terítéken fekvő fővadász pedig „dögnek” nevezi. Durvább, ha például valaki vadászó tettenérésekor a terepjáró hátsó ülésén, zárt tokban tartja a szolgálati puskáját, a disznóhajtást követő napon kutyás utánkeresésre puska nélkül megy ki, vagy a technikusként végzettségű vadászmester disznóriglizésen a mozgó nádba gondolkodás nélkül beledurrant, a vadásztársasági elnök meg nem tudja, hogy ma már a kezdő sportvadászok részére is kötelező a pszichológiai vizsgálat... és még sorolhatnám a hasonló hajmeresztő „pudingpróbákat”. Kitől, hol és mit tanultak? **Erre lehet mondani, hogy a tudatlanság soha nem végleges állapot, de a hülyeség az igen.**

Mindenknek ellenére – bizony mondom – nem ők a hibásak, hanem ez az egész sürgősen leporolandó „rendszerünk”, és nem kevésbé azok, akik az életre (vagy inkább a korai halálra?) felkészítik őket. Baleset mindig volt (és valószínűleg lesz is), de nem ennyi. Vaddisznó-vadászatoknál – nem tudom, észrevették-e – régebben leginkább az éjszakai lesvadászatokon történtek, természetesen szintén a szabályok be nem tartása miatt. Ám mostanában már a hajtásokon és a terelővadászatokon is fenyeget ez a veszély. Márpedig én nem hiszek a véletlenekben, ebben a sok gurulatban,

és sajnos egyre kevésbé bízok a kisorsolt löálláson álló szomszédomban is. Régi nóta, nem én találtam ki azt a találó közmondást, hogy aki nem tudja, az tanítja, aki meg még arra sem alkalmas, az majd az előbbieket ellenőrzi... A vadászvizsgára felkészítő tanfolyamok helyzete – tisztelet néhány üdítő kivételnek – egyenesen drámai, pedig ezek a most „végzet(t)esek” lesznek majd a jövő vadászaik. Az országban mindössze két helyen van a sportvadászok részére néminemű gyakorlati jellegű oktatás. Másutt ezen a téren szinte teljes a nihil. Aki megveszi kilóra, grammra, centire a vadászati lehetőséget vagy leszurkolja a hat számjegyű belépési díjat, az nem akar ki és többnyire rangon alulinak tart mindenféle mentorálást, hiszen megfizette a lövést a kapcsolódó szolgáltatásokkal együtt. Ráadásul a tanfolyam – minden jó szándékú törekvés ellenére – még ma sem kötelező. A tortán a hab az volt, amikor egy nagy

nehezen levizsgázott „önjelölt” első dolga volt, hogy legott hirdetés rittyentsen, és azóta sorra szervezi a tanfolyamokat, két kézzel osztva az ést a rászorultaknak. Ez halálosan komoly, pedig valójában viccnek is rossz. Vadászberkekben – főleg ha már néhányszor meg is buktak – mint a nyúl a zsákoláskor, a közveszélyesek jól tudják, hol vannak a „nehéz” megyék, és hol a harmatkönnyűek. Lakcímkártyát pedig szinte percek alatt lehet váltani, bárhol, bárkinek és kész. Zökkenőmentesen, éppúgy, ahogy a vadászjegyeket kiadják, főleg ha még vannak „jó cimborák” is.

Pedig a gyakorlati képzés nem valami megoldhatatlan dolog volna, akad erre külhoni példa bőven, van metodika, életszerű szituációs gyakorlatokkal, feladatmegoldásokkal.

Ha van egy elvárható vagy előírt elméleti minimum óraszám, akkor ennek kellene vonatkoznia a gyakorlati oktatásra is. És nem csak etetőkészítésből és lesépítésből áll ám a gyakorlat világa. Nem disznóhajtással vagy érmes bikával, bakokkal kellene kezdeni a vadászatot, még ha sajnos ma ez is vadász életpályamodell. Mondjuk, a zöldfülű hozzon be öt szarkát, vagy rókázzon. (De ne a vadászvacora után.) Ha gróf Széchenyi Zsigmondnak elég volt verébbel kezdeni, talán a maiak okos telefonja se bolondulna ebbe bele. A jelenlegi tananyag ugyanis csupán az ideális állapotokról szól, de a való világunkban az egyénileg eldöntendő szituációkra, a konfliktushelyzetekre is előre fel kell készülni. Sőt sajnos az utóbbiak fordulnak elő sokkal nagyobb számban. Ez az egész – bár a butítók mindig, mindenhol csak ilyenekről mesélnek – egyáltalán nem egy operett.

A végére „utolsó falatként”: szerintem manapság kétféle vadász van. Az egyik kimondja, amit minderről gondol, a másiknak meg retentő sok a haverja és a vadászati meghívása.

**A vadászat márpedig  
gyakorlati tudomány**



**HOMONNAY ZSOMBOR**  
homonnayzs@gmail.com

## FILMEK VADÁSZOKNAK! 2500 Ft/db



### További filmek:

- Vaddisznóhajtások 1.
- Vaddisznóhajtások 2.
- Vaddisznóhajtások 3.
- Vaddisznóhajtások 4.
- Vaddisznóhajtások 5.

### Vadászévad 2006–2010

Vad és vadászat

Agancsosok

Dámbarcogás

Őzbak bíráló 1.

Őzbak bíráló 2.

Gímbikák bírálata

Dámbikák bírálata

Muflonkos bíráló

100 gímbika

100 őzbak

Őznász

Őzbak csalsípra

Torz agancsú őzbakok

100 lövés vaddisznóra 1.



Megrendelhető

Telefon:

06-70/317-4106

06-70/360-6308

blaumann@vadfotos.hu

www.vadfotos.hu

# Úristen, győztünk!

Alapjában véve és összességében pozitívan változott a hivatásos vadászok jogállása január 1-jével: miután évekig a hatósági jogkört hiányolták, rendszeti feladatokat ellátó személyek lettek, ennek minden előnyével és nyújtásával. A 2012. évi CXX. törvény értelmében kötelesek intézkedni, ha jogsértést észlelnek, vagy ilyenről értesülnek, és szükség esetén kényszerítő eszközt is alkalmazhatnak. Változik az adminisztráció: a vadőrök nyilvántartását már a rendőrség is vezeti (az igazolvány- és jelvénycseréket május elsejéig kell lebonyolítani). Mivel a jogszabály és a hozzá kapcsolódó rendeletek több kérdést is felvetettek, amelyek olykor pletykává is avaszták, összefoglaltuk a fontos tudnivalókat.

Nem vitás: érdemi eredményként könyvelhetjük el a vadászati ágazat szempontjából, hogy a hivatásos vadászoknak a kiterjesztett jogkör révén lehetőségük van – sőt kötelességük – fellépni a vadállományt veszélyeztető vagy gyanús személyek ellen. Így ellenőrizhetnek, igazoltathatnak, motozhatnak, ellenszegülés esetén alkalmazhatnak testi kényszert, és ehhez gumibotot vagy gázsprayt is használhatnak. Ám intézkedés közben pontosan tudniuk kell, mihez van joguk, mint ahogy a kényszerítő eszközök alkalmazásánál is, ahol az arányosság – gyakran igen képlékeny – elvét kell követniük. Hogy ne „visszafelé süljön el a puská”, és végül ne a vadőr ellen induljon eljárás, a jogszabály előírja, hogy az új törvényben felsorolt személyeket – a vadőrökön kívül többek közt a biztonsági, a természetvédelmi és mezőőröket és az erdészeti szakembereket – a munkaadónak be kell íratnia egy tanfolyamra, és 2014. január 1-ig le kell vizsgáznuk a tananyagból. Ez rendben is volna, de az ördög megint a részletekben lakozik.

A tanfolyammal kapcsolatban az Országos Magyar Vadászakamera több ponton fogalmazott meg javaslatokat – tudtuk meg dr. Székely Istvántól, az OMVK és az Országos Magyar Vadászati Védegylet jogi

képviselőjétől, ügyvédjétől. Az illetékes BM Oktatási, Képzési és Tudományszervezési Főigazgatósága csupán hét tanfolyam- és vizsgahelyszínt jelölt ki olyan városokban, ahol vannak rendőrségi oktatóközpontok. A kamara ezt nehezményezte, hiszen a távolabbról érkező vadőröknek – amellet, hogy a képzés miatt egy munkahetük kiesik – jelentős költségekkel is számolniuk kellene. Mint kiderült, a kevés helyszín oka a helyhiány, azonban ha a kamara talál megfelelő helyiségeket, akkor több helyen is lehet tanfolyam és vizsga – a kamara elképzelése szerint minden megyében. A szervezés folyamatban van, minden bizonnyal a kormányhivatalok tanácsstermei adnak majd otthont a fejtagításnak.

A tanfolyamot a szervezők eredetileg 80 órában képzelték el. Ez ellen nem csak az OMVK, de a Személy-, Vagyondvédelmi és Magánnyomozói Szakmai Kamara is szót emelt, mondván, feleslegesen sok. Így a felére csökkentették. A 40 órás tanfolyamon 60-40 százalék az elmélet és a gyakorlat aránya az elmélet javára, amelyet az ötnapos tanfolyam első három napján vesznek át.



A tervek szerint az utolsó napon vizsgáznak. Aki nem megy át, annak sem kell kétségbe esnie: 5 nap – és a vizsgadíj ismételt befizetése – után akárhányszor megismételheti a vizsgát az év végéig, ráadásul csak abból a részből (szóbeli vagy gyakorlati), amelyből megbukott. Ugyanakkor a jelenlegi jogi szabályozás szerint ötévente egy kiegészítő képzésen kell majd részt venniük a hivatásos vadászoknak, hogy felfrissítsék ismereteiket.

A tananyagról és a gyakorlati oktatáshoz szükséges eszközökről szintén az oktatási központnak kell gondoskodnia, illetőleg minden információt a Főigazgatóság honlapján, az rvki.hu-n kell megjelentetni. Krauzer Ernő rendőr alezredestől, az oktatási igazgatóság igazgató-helyettesétől megtudtuk: a tervek szerint március 1-jétől áll fel a rendszer. Mindegyik szakterületre – így a hivatásos vadászokéra is – külön tananyagok és vizsgakövetelmények lesznek elérhetőek, amelyek figyelembe veszik a munkakör sajátosságait. A vadőrök munkájára vonatkozó információt a Vidékfejlesztési Minisztériumtól kérte be a Főigazgatóság. Az elméleti rész online is elsajátítható lesz, így a tanfolyam első három napját megspórolják a vadőrök, és csak a 16 óra gyakorlati képzést, majd a vizsgát kell abszolválniuk. Az elmélet a büntetőjoggal, a szabálysértési joggal, az intézkedés és a kényszerintézkedés elméletével és gyakorlatával ismerteti meg a vadőröket. A gyakorlat az igazoltatás módját, valamint a kényszerítő eszközök – vegyi eszköz, azaz gázspray, illetőleg gumibot – alkalmazását ismerteti. Bilincs használatára a hivatásos vadász nem jogosult a törvény szerint. A szóbeli vizsga kérdései szintén fent lesznek a honlapon, míg a gyakorlatihoz mintafeladatokat tesznek közzé – mondta el Krauzer Ernő. Tanfolyamokat és vizsgákat

tója. A rendőrség egy adatbázisban vezeti a rendészeti feladatokat ellátó személyek adatait, ebben bomlanak alegységekre az



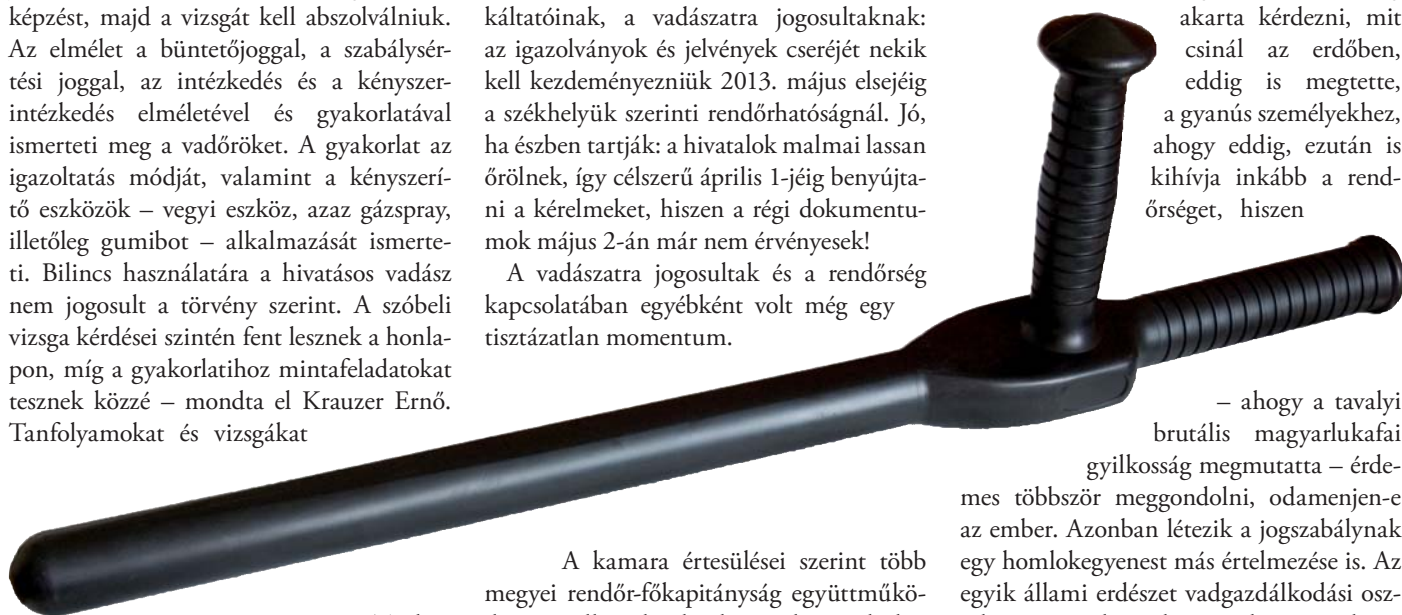
egy- egyes szakterületek. Ez bizonyára átmeneti állapot, és a jövőben a törvény egyszerűsíthet – teszi hozzá dr. Székely István. A rendőrséggel érdemes mihamarabb kapcsolatba lépniük a hivatásos vadászok munkáltatóinak, a vadászatra jogosultaknak: az igazolványok és jelvények cseréjét nekik kell kezdeményezniük 2013. május elsejéig a székhelyük szerinti rendőrhatalóságnál. Jó, ha észben tartják: a hivatalok malmai lassan őrölnek, így célszerű április 1-jéig benyújtani a kérelmeket, hiszen a régi dokumentumok május 2-án már nem érvényesek!

A vadászatra jogosultak és a rendőrség kapcsolatában egyébként volt még egy tisztázatlan momentum.

viszont az egyesületek munkaviszonyban, megbízásos jogviszonyban vagy vállalkozóként alkalmazzák. A félreértést a kamara jelezte az illetékeseknek, akik igazat adtak az érdekképviselőeknek. A vadásztársaságok egyébként saját elhatározásból köthetnek együttműködési megállapodást a rendőrhatalósággal, de erre nem kötelezi őket semmilyen törvény, így ha nincs ilyen dokumentum, az sem jár szankcióval.

És végül, de nem utolsó sorban: az anyagiak. Nyilván nem sokan lepődnek meg, hogy az új jogállásnak vannak járulékos költségei. A tanfolyam ára 9663 Ft, a vizsgadíj 1933 Ft, az igazolványok és jelvények cseréje pedig igazgatási szolgáltatási díj ellenében történik, az előbbi esetében ennek összege 3250, az utóbbinál 4350 Ft. Összesen tehát a jogi metamorfózis 19 196 forint terhet ró – a munkáltatóra, azaz a vadászatra jogosultra, még hozzá vadőrönként.

Talán ennek is szerepe van az új jogszabály vegyes megítélésében. Sok vadőr mondja, hogy ha az orvvadászokat igazoltatni szeretné, nem vadőrnek, hanem rendőrnek ment volna, mások pedig „nem akarnak gumibottal kommandóznia az erdőben”. Egy fiatal hivatásos vadász indulatosan magyarázta, hogy ha valakitől meg akarta kérdezni, mit csinál az erdőben, eddig is megtette, a gyanús személyekhez, ahogy eddig, ezután is kihívja inkább a rendőrséget, hiszen



a BM OKTF legalább harminc naponként fog indítani, és az év folyamán folyamatosan szervezheti a jelentkezők számának figyelembevételével.

A törvény értelmében – a vadászati hatóság és a kamara mellett – a rendőrség lesz a hivatásos vadászok harmadik nyilvántar-

A kamara értesülései szerint több megyei rendőr-főkapitányság együttműködési megállapodásokat készít elő, amelyeket a törvényre hivatkozva vadásztársaságokkal kötnének. De a jogszabály szerint a munkáltatónak csak akkor kötelező ilyen megállapodást kötnie a rendőrséggel, ha az általa foglalkoztatott rendészeti feladatokat ellátó személy közszolgálati vagy közalkalmazotti jogviszonyban áll. A hivatásos vadászokat

– ahogy a tavalyi brutális magyarluka-fai gyilkosság megmutatta – érdemes többször meggondolni, odamenjen-e az ember. Azonban létezik a jogszabálynak egy homlokegyenest más értelmezése is. Az egyik állami erdészeti vadgazdálkodási osztályvezetője elmondta: azzal együtt, hogy a változások 2013-ban kiadást jelentenek, mégis csak nem kis eredmény, hogy a jogkör növekedése egy több éve hangoztatott szakmai igény teljesülése. Vagy mégsem?



**FÖLDVÁRI ATTILA**

attila.foldvari@vadaszlap.hu



# Kutatás és matatás a hurkozók háza táján

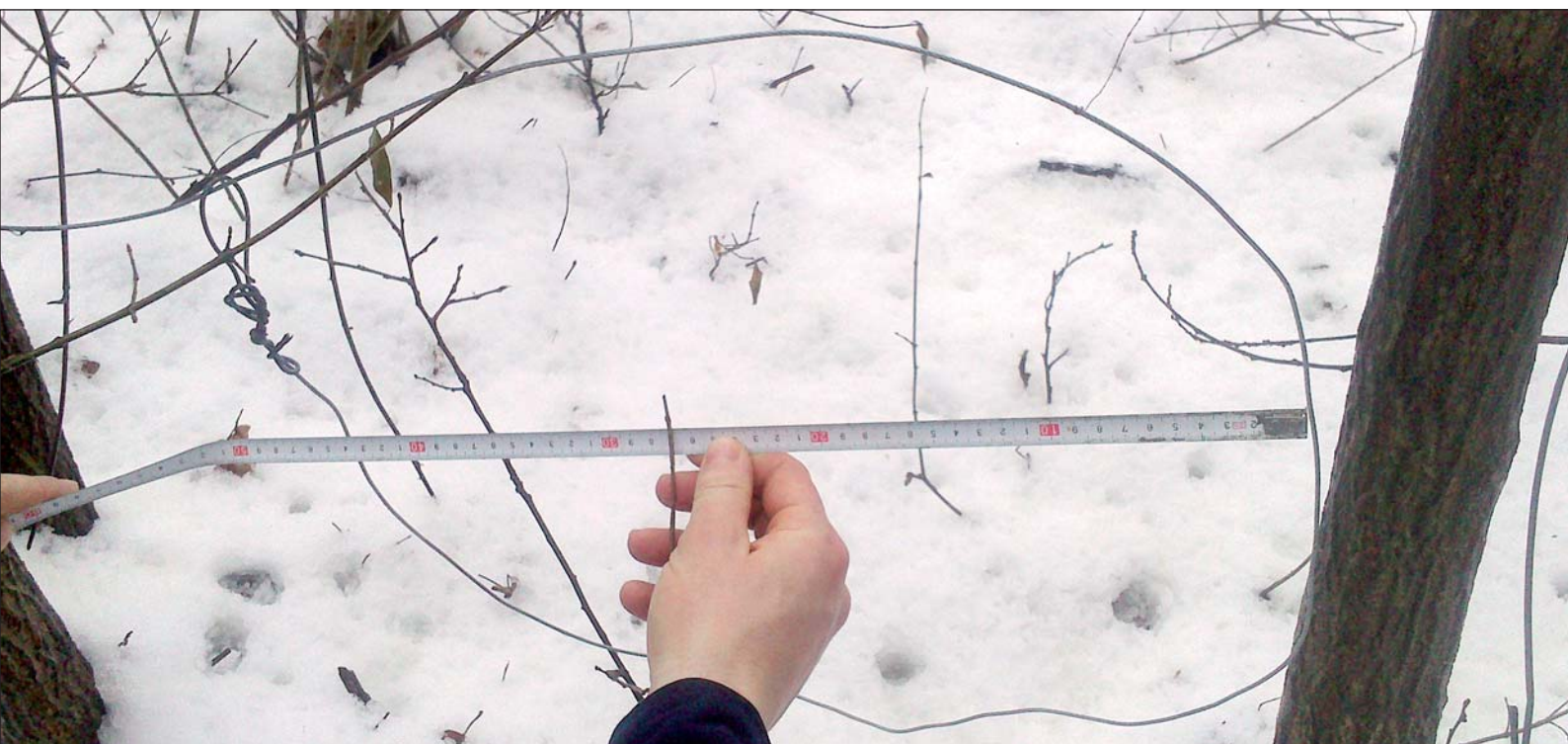
A nulla fokot alig hajazó hó kissé meglottyant már, amikor a káembés rendőr és egy helybeli vadász a tilosban járók nyomába eredt a tatárszentgyörgyi határban, január 19-ikén. A terepjárót rejtve hátrahagyva, gyalogosan indultak egy erdei etető felé, hiszen ilyen időben úgy lehet olvasni a havas tájban, mint egy nyitott könyvből, és a meglappadt „fehér áldás” sem ropog úgy, mint fagyos időben. Az etető felé haladva, egy út mellett fekvő őzet pillantottak meg. Nem úgy feküdt, ahogy az őzek szoktak télvíz idején, hanem már csak úgy „kiterülve”. Odaérve, a nyomok alapján teljesen egyértelművé vált, hogy nem a saját lábán jött a kiközéltetés helyére, hanem valakik odahúzták. Mivel joggal számítani lehetett arra, hogy a zsákmányért valaki visszajön, elvackoltak egy sűrű fenyőfa jótékony takarásában. Vagy két órát figyeltek, de nem jött a sutáért senki. Minden bizonnyal azért – süttötték ki – mert ugyan jó messzire hagyták a terepjárót, valaki mégis „riasztott”, hiszen a mai „mobilizált” világban ez már csak így működik. Egyszerre mindig csak viszonylag kisebb mennyiségben, de folyamatosan és töretlen szorgalommal lopják a tűzifát, no meg mindent, aminek bármiféle értéke van. A vadász a hurokban pusztult ózsuta teteménél maradt, a rendőr pedig megindult a másik, hóban húzott őz és tolvajának jól látható fércipő nyomain, a falu felé. Volt persze szakaszonként némi szőr és vér, ami nagyban könnyítette a követést, amely pontosan egy faluszéli házhoz vezetett. Ide azonban már csak a rögvést kihívott rendőrrájjal együtt mehetett be. Lett is aztán meglepetés, hatalmas ajvékolás, mert addigra már a bakot – mert az volt – már szépen konyhakészre vagdalták. A rend őrei végezték a dolgukat, mindent alaposan dokumentáltak, tudni illik szokás szerint először mindenki mindent tagadott. Hiszen azt sem tudják mi az a hurok, a „deget” meg úgy találták az erdőn. A nyomok azonban magukért beszéltek. Ekkor aztán egy újabb, egészen meghökkentő népmesét találtak ki, de olyat, amilyen nekünk, lefogadom, hogy soha eszünkbe sem jutna. Azt mondták, hogy a 13 éves kislú

(azaz a nem büntethető) húzta be az erdőn talált őzet. A gyereknek pedig azért volt olyan nagy lábnyoma, mert az apja cipője volt rajta, s a felnőtt fércipő nyomai tőle származnak. Ezt mondta a furmányos családfő, aki persze egyáltalán nem volt ismeretlen „szerző” a község rendjének biztosa előtt. Értesítették a vadásztársaság képviselőit, akik az elkobzott és már feldarabolt őzet és a hátrahagyott sutát elszállították. Az összeszedett erős dróthurkok közül pedig több a legveszélyesebb fajtájú volt, bowdenből készült, ami a vergődő vadat nem csak megfullasztja, hanem a nyakát is mélyen bevágja, s ettől van a vércsapa. Ez pedig egyáltalán nem kezdő rabsic-tanoncra, hanem igencsak minden hájjal kent, tapasztalt profi elkövetőre vall.

Eddig a ma még letagadhatatlan elfogás története, amelynek utóélete azonban már egyáltalán nem mondható ilyen szerencsésnek. Érdeklődésünkre Kocsis István dabasi rendőrkapitány ugyanis elmondta az aggályait. Az orvvadászat, mint önálló bűncselekmény a Btk. módosításával csak az év második felétől lép hatályba, a kiskorú személy pedig nem büntethető. Vizsgálják – természetesen – a tetten ért család fenti állításait, de a bizonyítás, illetve az állítások egyértelmű megcáfolása meglehetősen körülményes. Dolgoznak rajta. A vadászatra jogosult a feljelentést megtette ugyan, de mind az elkobzott őzhúst, mind pedig a sutát elvitték, amiért a kár egy része akár megtérültnek is tekinthető volna. Érdeklődtünk a megyei vadászati hatóságnál is, amely akár a jogosult feljelentése, akár egy közérdekű bejelentés alapján is eljárhatna, mert a vad elpusztításával okozott kár megtérítését a Vtv. 77.§. előírja. Foglalkoznak vele – ígérték – és felveszik a kapcsolatot az ügyben illetékes rendőrkapitánysággal. Azonban fontos – és nem csak elvi, hanem gyakorlati – kérdés az is, hogy a bűnjenként lefoglalt vadhús értéke valójában egyáltalán nem „térül” meg, mert értékesítésre az érvényben lévő, szigorú vadhúskezelési előírások totális teljesíthetlensége és a minimálisan elvárható élelmiszerhigiénia teljes hiánya miatt az ilyen vadhús emberi fogyasztásra al-

kalmatlan. Ilyen gusztustalanságra senki nem kötelezhető. Így a bűnjeleket biztonságosan hőkezelve legfeljebb a kutya eszi meg jó étvággal. Az elejtett vadat ugyanis a kimúlást követően két órán belül kötelező kizsigerelni, ha ez nem történik meg, akkor kobzás van. Hurkozás esetén a kimúlás időpontját pedig megállapítani utólag nem lehet. Zsigereléskor elsődleges, majd ezt követően a piacképességhez is szükséges az állatorvosi húsvizsgálat. Mindezek hiányában az őzhús emberi fogyasztásra alkalmatlan, ezért nem értékesíthető, s így a kárnak a vadhúsérték része sem térül meg, pedig erre sajnos még „komoly helyeken” is, bírósági perek esetében is hivatkozni szoktak. A döggé vált vad szakhatóságilag beleszámít a jogosult számára az idényre engedélyezett lelövési tervbe, így az ilyen módon ebek harmincadjára került vad jelentősen csökkentheti a jogosult vadászati lehetőségeit, ezzel együtt az árbevételét. A vadorzás során elejtett, illetve jelen esetben hurokkal fogott őzek vadgazdálkodási értékét a 79/2004. (V. 4.) FVM rendelet 20. számú melléklete állapítja meg, illetve írja elő. Eszerint a tarfejű, illetve barkás agancsú őzszak értéke 350 ezer, a sutáé pedig 100 ezer forint, ami már kifejezetten nagy értékű kárnak minősül. A szülő pedig – ha a gyerek nem is büntethető – anyagilag és erkölcsileg is felelős a kiskorú gyermeke tetteiért, de az ebből eredő okozott károkért is. Az állatvédelmi törvény szerint törvényesen engedélyezett eszközökön kívül a vad minden más módon történt elejtése, elfogása – különösen a vad kínhalálával járó hurkozás – állatkínzás, amelynek a súlyos szabadságvesztési büntetési tételei ma már közismertek. Jelenleg így fest a dolog, és nem kell várni júliusig, vannak betartandó és érvényes jogszabályaink ma is és ezért ígérjük, figyelemmel kísérik az ügy „utóéletét”, amelynek közlésére az eljáró szervek szóban ígéretet is tettek.

Azonban nem kétséges, hogy a saját házunk táján is bőven akad söprögetnivaló, ami kifejezetten tanulságos szakmai kérdéseket vet fel, és ezért egyáltalán nem tartjuk szükségletlennek mindegyik fölhívni a vad vé-



**Helyszínelés – ezt a hurkot az Edelényi Rendőrkapitányság Szendrői Rendőrőrsének járőrei és az Északerdő Zrt. Szendrői Igazgató-ságának erdészei találták 2013 januárjában, miután igazoltattak két férfit az erdőben**

(forrás: Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Rendőr-főkapitányság)

delméért tenni vágó vadászatra jogosultak figyelmét. A cudar időkben egyáltalán nem elég autóról sebbel-lobbal, rutinszerűen feltölteni az etetőket, hanem figyelmesen, módszeresen – főként gyalogosan – annak több száz méteres körzetét is mindig alaposan meg kell vizsgálni. A hurkokat ugyanis a profi hurkozók nem az etetőkhöz közel, hanem az odavezető váltókra rakják. Rendszerint úgy helyezik ki, hogy az etető mellől még akkor se látszódjon semmi gyanús jel, ha abba a vad esetleg megfogódzott. Természetesen az apróvadás és nagyvadás területeken más és más bűnözői módszerek dívnek, de a védekezés csak akkor lehet eredményes, ha jól ismertek az elkövetők változatos trükkjei. Az észlelt hurkot nem tanácsos leszedni, hanem fogóval be kell csípni, és ki kell figyelni annak később visszatérő kihelyezőjét. A hurkozó, mint minden ragadozó állat, félti mástól a zsákmányát és hamarosan – bár a legváratlanabb időpontokban – biztosan megjelenik. A bizonyítás legjobb módja a tettenérés. A cél nem szentesíti az eszközt, ezért a vad életével nem játszunk, élő vaddal nem kísérletezünk. Viszont mindenütt akad elhullottan talált dög vagy kitömött bőr, amit az egyszerű tettenérés érdekében „csalétekként” az elcsípett hurokba behelyezhetünk. Ezután már csak türelemjáték az elfogás és a rendőrség azonnali értesítése. Ilyen esetben az

alapos indokkal elrendelt házkutatás során a hűtőben úgymint mindig akad bőven egyéb bizonyíték is. Kétségkívül vannak már igazán korszerű módszerek is. Komoly arsenálja van a kihelyezhető megfigyelő kameráknak, van már olyan, amelyik az akciókor jelez, és MMS-ben azonnal képet küld a kihelyező mobiljára. Kapható nyomkövető jeladó, amely a hurokban kiszendvedett vadba észrevétlenül behelyezhető. (Erdészetekben már jó eredménnyel használják a fatolvajok ellen.) Egy-egy térségben szervezeten, több jogosult összefogva is használhatná ezeket a korszerű vagyoni védelmi módszereket, így megoszlanak a költségek is. Egy közepes őzszak árából megvolna az egész. Régebben persze nem kellett ilyesmire beszélni, mert a vadőrök jól tudták, mi a dolguk. Manapság ez – sajnos – nem mondható el, mert a motorizált világunkban a fűtött terepjárókból már egész más a területellenőrzési munka és a nyomozás, még a kiválóan nyomjelző téli hótakaró idején is.

Ez adta az ötletet ahhoz, hogy végignézünk a ma használatos tankönyveket, mit is tanulnak mindezekről a közelmúltban végzett, illetve a jövőnk hivatásos vadásza? Nos, tisztelettel jelentem: az égvilágon semmit. Szűrőpróbaszerű szóbeli kérdéseimre ugyanez volt a válasz. A vadászásról, annak igazán változatos módszereiről, az azokkal szembe-

ni lehetséges védekezési eljárásokról az oktatások során annyira nem esik szó, mintha hazánkban a vadászás legkülönbözőbb, évszázados vagy éppen újkori módszerei nem is léteznének. Annak ellenére nem, hogy a rapszódás mértékét a szemérmesebb szerzők az országos terítékatatok 20, a kevésbé pironkodó tömelletiek pedig mintegy 50 százalék körülire becsülik és soha, sehol, senki nem számol ezekkel. Teszik ezt annak ellenére, hogy sok-sok milliárdos érték elvesztéséről van szó. Arról már nem is szólva, hogy nem csak országos probléma ez, hanem lokális tragédiákat is okozhat, mert egy-egy kemény tél során a vadászterület egyes részeiről a vadnak még akár az írmagját is ki lehet irtani, ha a vadgazda erre kellően nem figyel oda. Utólag aztán persze mindent ki lehet magyarázni, a globális felmelegedéssel, az aszályal, az élőhely-degradációval és minden más, manapság divatos hókuszpókusszal. És mindeközben a mindent kimagyarázó „jóember” valójában éppúgy felelős mindenért, mint a rosszban sántikálók, akiket az átlátszóan hülye kifogásaik miatt a jog eszközeivel – állítólag – nagyon nehéz nyakon csípni, és a példás büntetésekkkel elvenni a kedvüket az üzletszerűen és töretlen szenvedéllyel űzött notórius vadtolvajlástól.

**Homonnay Zsombor**

# MINDENHOL



## TX 125 Enduro

Ár: 449.990.-\*

a regisztrációs adót és a forgalomba helyezés költségeit nem tartalmazza

# KÉTKERÉKEN



## TRAVELLER

elektromos rásegítés (PEDELEC system) | Li-ion akkumulátor  
alu váz | shimano váltó | shimano fék



## CITY ZERO

elektromos rásegítés (PEDELEC system) | Li-ion akkumulátor  
alu váz | shimano váltó | shimano fék | összehajtható

Elektromos kerékpárok: 279.990 Ft-tól



# KEEWAY MOTOR



# GOCCIA

E - Life style

Márkakereskedők:

Adony Tutu-Car 25/504-419 | Ajka Black Devil 30/209-9411 | Balatonkeresztúr Kor-Autó Kft. 85/376-730 | Budakeszi Interat Weekend Center 23/535-735 | Budapest New-Jet 1/466-4581 | Hájás József 1/256-3559 | Bikers 1/403-4792 | RedHot Motors Hungary 70/383-0135 | SCOOTER.HU 1/782-4162 | Scooter Service 1/405-4869 | Biturbo 1/420-4922 | Tutu-Car 1/285-1241 | Norauto Kft. 1/880-6210 | Cegléd Motorprof Kft. 53/611-133 | Celldömölk Galovich Tamás 95/420-827 | Csömör Norauto Kft. 28/886-500 | Debrecen Juhász Autósbolt 52/420-601 | Diósd New-Jet 20/927-9651 | Dombóvár Vöszl 74/465-723 | Dorog Egűmotors-RS Kft. 30/860-6429 | Dunakeszi Norauto Kft. 1/8806-230 | Dunaújváros Calibra 25/404-318 | Érd Motor Center 2005 23/365-534 | Esztergom Egom-Moped 33/311-937 | Gyöngyös Omega Motor 37/500-721 | Hatvan Motorház 60 20/943-5585 | Hódmezővásárhely First Mobil Center 62/243-262 | Jászberény Moto-Sport Center 57/402-591 | Kaposvár Belmoto Racing 82/526-240 | Kecskemét Czencz-Motors 76/504-599 | Keszthely Motoo Scooter Kft. 30/267-9041 | Kistarcsa N V Motors 28/471-350, 30/635-5400 | Komárom Speed 2000 34/306-030 | Körmen Ricsi 2000 94/412-071 | Marcali Kor-Autó 85/510-228 | Martonvásár Motor Center 2005 Kft. 22/460-292 | Miskolc Telemoto 46/304-977 | Mosonmagyaróvár Motor Impex 96/576-220 | Nagyatád H-I Pack 82/351-067 | Nagykanizsa K-Zone 93/789-336 | Nyíregyháza Törimpex 42/401-857 | Pécs Tomimoto 20/800-0230 | Steelhorse Motor 72/334-156 | Sátoraljaújhely V-kettő 47/655-212 | Siófok Komi Motor 30/293-3081 | Sopron Egűmotors 99/322-242 | Szeged Eric Motor 70/222-0052 | Székesfehérvár JSI Profil 22/511-200 | Norauto Kft. 22/888-840 | Szentes Elektroglob 63/560-530 | Szolnok Nowa-Ker Kft. 56/377-597 | Törökszentmiklós STR Motors 70/385-7750 | Vecsés Old Rider's 70/339-5882 | Veszprém Top Motor 30/9572101 | Zalaegerszeg Auto-Friedrich 92/598-808

[www.keeway.hu](http://www.keeway.hu)



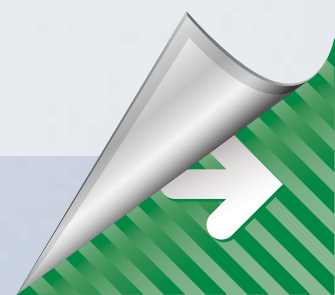
[www.gocciabike.com](http://www.gocciabike.com)



*Visszajára fordult védelem*

# Holló a hollónak...

... nem vájja ki a szemét – tartja a közmondás. De minden másnak? Talán... igen? Napjainkra a hollók kezdetben nagyon örvendetes elszaporodása – mint minden más fajé, ami ritkából tömegessé vált – sok problémát okoz. Erről csak a vadászok beszélnek, a természetvédők (bölcsen?) hallgatnak. Vannak területek, ahol ez a rendkívül intelligens madár valóságos „predátorrá” vált, s zsákmányolási hatékonyságban simán lekörözi a dolmányos varjút.



**Súly- és erőfölényével az agresszív  
dolmányos varjútól is el tudja venni  
a táplálékot**



A hatvanas-hetvenes években olyan kis számban élt hazánkban a holló, hogy eseményszámba ment a velük való találkozás. Ennek talán legfőbb oka a korábbi időszakban a vadászati kártevők gyérítésére rendszeresen használt mérgek alkalmazása volt, mivel a holló mindig elsőként evett a bemérgezett vadtetemekből, vagy feltörte a mérgezett tojásokat. A mérgezések betiltása óta az addig ritka faj feltűnő mértékben elszaporodott, s olyan élőhelyeken is megjelent fészkelő fajként (például alföldi sík területeken), ahol addig nem volt jellemző. Létszám-növekedésükre egy jellemző adat: Baranya megyében 1987-ben 2 pár, 2007-ben már 43 ismert pár költött, ami ott 128 kirepült fiókát jelentett abban az évben (MME adat).

És hogy mitől ez a természetben amúgy szokatlan jelenség? A hollónak az emberen kívül gyakorlatilag nincs ellensége, nagy, erős testalkata, hatalmas csőre távol tartja a ragadozókat és az esetleges fészekrablót egyaránt. Agresszív, verekedős madár, a nála erősebb ragadozóknak is nekimegy fészkelő helye, territóriumá védelmében. Ráadásul rendkívül korai fészkelő, sokszor már februárban kotlik a magas fákra, nehezen megközelíthető sziklapárányokra rakott fészken, amit szinte sosem hagy őrizetlenül

a monogámiában élő pár. Gyakorlatilag mindenevő, a magvakon, növényi részeken kívül megeszik minden állati eredetű táplálékot a csigától a dögön talált szarvasig, amit meg tud fogni, csőrével meg tud bontani, legyen az állati, vagy emberi hulla (gondoljunk csak a középkor hosszú háborúinak és tömegpusztító járványainak temetetlen halottait kísérő

legendás hollóseregekre). S még egy dolog, ami „elpusztíthatatlanná” teszi a fajt: a magas élettartam. A százéves holló valószínűleg csak legenda, de szakirodalmi adatok szerint egyes jelölt egyedek 40 éves kort is megéltek.

Rendkívül éles szeme, élelemszerzési stratégiája, ahogyan rendszeresen „átfésüli” a levegőből élőhelyének szinte egész te-



Fotók: Bécsy László

**Táplálékában nem válogat, erős csőrével még a fagyott húst is képes megbontani**



rületét, magas fokú intelligenciája, amely alkalmassá teszi arra, hogy hosszú távon is megjegyezze az egyszer megtalált táplálékforrásokat, nagyon eredményes túlélővé teszi. A fészekből kirepült fiatalok legalább fél évig egy csapatot alkotnak a szülőikkel, s közösen portyáznak. Hazai „állományrobbanásához” a hatalmas, nyitott szeméttelakó telepeken kívül a bővülő erdőterület, s ehhez kapcsolatosan a bővülő nagyvad-élőhely és növekvő létszám is hozzájárul. A vadászok – többnyire – az elejtés helyén zsigerelik ki a zsákmányul ejtett nagyvadat, s a zsigereket a helyszínen hagyják, amit a szemfüles hollók nagyon rövid idő alatt felfedeznek. Intelligens állatok lévén, hamar összekapcsolják a lövés hangját a várható táplálékkal, így napközben sokszor tapasztalható, hogy pár perccel a lövés után feltűnnek a többnyire párban portyázó hollók, s megjegyzik az elesett vad helyét. Ha a vadat kizsigerelve a helyszínen hagyják, hogy szállítójárműért menjenek, könnyen arra érnek vissza, hogy a hollók kikezdték, többnyire a legértékesebb combhúsból kicsípve jókora darabokat, így azt csak csökkentett értékűvé vagy eladhatatlanná téve. Panaszoznak a vadászok, hogy a feltöretlen lőtt vadat is kikezdi a hollók, a kizsigereltet pedig nem is merik őrizetlenül hagyni. A megnövekedett hollóállománynak a terület már nem tud elegendő táplálékot biztosítani, és a fokozott „légi járőrözés” következtében egyre kisebb a túlélési esélye a földön fészkelő madarak fészekaljának, vagy a még menekülésre képtelen kisnyulaknak. Egyre többször hallani olyan hírt, hogy frissen született öngidát, vagy akár vadmalacokat is megöltek a hollók.

Legnagyobb a túlélési esélye a nagy szeméttelakó környékén élő állományoknak,



**A holló a hóban kezdi el a fészekanyag gyűjtését, februárban már a fészken ül.**



a „kukázó” hollók korlátlan mennyiségben találnak számukra táplálékot jelentő emberi hulladékot. Ugyancsak bő táplálékot nyújtó élőhelyeket jelentenek az állami erdőgazdaságok, ahol a hatalmas erdőterületeken nagyszámú vad él és sok kerül terítékre is. Egy gödöllői havas disznóteríték felett tavaly 87 holló körözött, nem különösebben zavarlatva magát az ott folyó ceremóniától.

Fajukat veszélyeztető betegségről, természetes ellenségükről nincs tudomásunk. E tényezőket ismerve, nem kell különösebb jóstehetség hozzá, hogy további állomány-növekedéssel számolhassunk, aminek egye-

nes következménye a növekvő kártétel élő- és lőtt vadban egyaránt. Jelenleg egyetlen védekezési lehetőségünk kártételük ellen a lőtt vad őrzése addig, amíg biztonságosan fedett helyre nem visszük.

Talán nem véletlen, hogy a szomszédos Ausztriában vadászható a holló – és a vadászok igyekeznek is létszámukat elviselhető szinten tartani. Érdeemes volna itthon is objektív vizsgálatokat végezni ebben a témakörben.



**SOMFALVI ERVIN**

somfalvi@vadaszlap.hu

# Intelligensek-e a varjak?

Sok mendemonda kering a „százéves vén varjúval” kapcsolatban. Aki veszi a fáradságot, és megfigyeli e madarakat, hamar rájön, hogy viselkedésük nem ösztönös, hanem a tapasztalásból leszűrt tudás következetes alkalmazása. Meglepő tény, de a tudomány jelenlegi állása határozottan alátámasztja: bár „ruházatuk” sötét, ugyanez a jelző nem igaz a varjak eszére. Tudósok szerint ezek a madarak akár öt évig is emlékeznek bántalmazójuk arcára, valamint kifejezetten összetett problémamegoldó képességgel rendelkeznek, amikor táplálékszerzésről van szó. Következzen két kísérlet leírása, amelyek a varjak jelentős szellemi képességeiről tesznek tanúbizonyságot.



foto: Vladislav Mikosha

## Nyúlkapiszka

Az első kísérlet Russel Gray, az új-zélandi Auckland Egyetem doktorának nevéhez fűződik. Szerinte a madarak is rendelkeznek az úgynevezett „bonyolult eszközhasználat” képességével, amely elengedhetetlen volt az emberiség fejlődése során is, és szintén megfigyelhető a csimpánzok és az orángutánok esetében. Az adottság tulajdonképpen valamely eszköz használatát feltételezi egy másik megszerzéséhez. Gray újkaledóniai varjakkal (*Corvus moneduloides*) kísérletezett. Egy falat húst helyezett el egy dobozban, egy másik dobozba pedig egy hosszú botot tett, amely segítségével a varjú ki tudta volna piszkálni a húst, de ezt az eszközt sem érte el. Ahhoz, hogy megszerezze a hosszabb botot, egy rövidebbet kellett használnia, amit a kísérleti egyed már

elért. Hétből hat madár első próbálkozásra megoldotta a problémát: a rövidebb bottal kikapiskálták a hosszabbat, majd azzal a húst. – Először az állatnak arra kell rájönnie, hogy az egyes eszközök használhatóak egy mással kombinálva is. Mindeközben el kell



nyomnia az étel iránti sűrű vágyát, majd harmadik lépésként helyes sorrendben kell végrehajtania a feladatokat, hogy elérje célját – magyarázta a tudós. – Már a probléma felismeréséhez is bonyolult „gondolatmenet” van szüksége a madárnak, így képes az egymást követő helyzeteket megoldani.

## Dühös madarak?!

Egy másik kísérlet, amelyet Dr. John Marzluff, a seattlei Washington Egyetem professzora hajtott végre, azt támasztották alá, hogy a varjak akár öt évig is képesek felismerni azt a személyt, aki akár csak egyszer is bántotta őket, sőt a „varjúmolesztáló” kiléte futótűzként terjed az egyedek közt. Bár emberi szemmel nézve egyik varjú épp úgy néz ki, mint a másik, bizonyított tény, hogy a madarak képesek felismerni és megkülönböztetni egymást, még azután is, hogy akár hónapokat töltenek külön. A Seattle-i tudósok öt éven keresztül vizsgálták a helyi egyetemen élő varjakat. Tudvalevő: ezek a madarak territoriális viselkedésűek, amelyek ha megérik a felnőtt kort, jó esetben 15-40 évet is élhetnek. Talán ez a fajta „röghöz kötöttség” az oka annak, hogy sokkal tovább őrzik emlékükből a kellemetlen élményeket. Marzluffék elsőként több befogási pontot jelöltek ki a területen, egymástól pár száz méteres távolságra, majd különböző csalikkal magukhoz edesgették a madarakat. Végül fekete maszkot viselve fogták be, majd fél óráig fogva tartották a varjakat. Ezután visszaengedték foglyaikat a szabadba, társaik közé. A madarakat ezek után önkéntesen segítségével tesztelték. Különböző korú, nemű és testalkatú emberekre adtak fekete, illetőleg semleges színű maszkot (amelyet nem használtak a befogás során), majd ezek



az önkéntesek sétáltak fel alá egy-két óráig a befogások területén. Az első két hétben a varjak 26 százaléka viselkedett ellenségesen akkor, amikor fekete maszkos ember került a közelükbe. A tudósok ezek után öt évig vizsgálták a madarakat, amelyek közül a rosszul reagálók aránya folyamatosan nőtt. Marzluffék ebből arra következtettek, hogy a varjak úgymond „leadják egymásnak a drótot” azért, hogy a naivabb egyedek is felfigyeljenek a veszélyre. – Úgy gondolom, hogy ez az alkalmazkodóképesség segíti a varjaknak a túlélést az emberek mellett – nyilatkozta a Seattle-i kutató, aki az elefántok memóriájához hasonlítja a varjak emlékezőképességét. Háromszor is gondolja meg tehát az, aki varjúra emelne kezét...

### Fekete testvérek

La Fontaine „A holló meg a róka” című fabulája alapján – amelyben a ravaszdi fuffanggal kicsalja a madár csőréből a sajtot – az ember azt gondolhatná, hogy a holló egy buta, könnyen kijátszható állat, ám az igazság ettől a tanmesétől távolabb sem állhatna.

Az ismert Nobel-díjas osztrák tudósról – a modern etológia megeremtőjéről – el-

nevezett ausztriai Konrad Lorenz Kutatóintézetben kifejezetten a hollók magatartását is vizsgálják. A kutatásokkal azt akarják bizonyítani, hogy ezek a madarak céltudatosan cselekednek a túlélésért, és nem egyszerűen az emberekhez való alkalmazkodásról van szó. A hollók intelligenciáját az első ismertett varjúkísérlethez hasonlóan tesztelték: a rúdra, amelyen ültek, zsinóron egy darab húst lógattak fel úgy, hogy azt a madarak ne érhesék el. Csak úgy kaparinthatták meg, ha lábukkal előbb felhúzták a madzagot, majd egyik lábukkal rálépve, csőrükkel tovább húzták azt. Így szépen, lassan elérték zsákmányukat. A „kísérleti alanyok” közül a legtöbb egy kis agyalás elteltével ezt az utat választotta, ez a problémamegoldás pedig magas intelligenciáról tanúskodik. Egy ellenkísérlettel a kutatók sikeresen igazolták ezt az eredményt: amint a hollók a húst megkaparintották, felriasztották őket ülőhelyükről. Az okosabb madarak – a hollók döntő többsége – ilyenkor elengedte a húst, tudván, hogy az nem fog elveszni. Kipróbálták azt is, hogyan viselkednek, ha egyszerűen csak zsinór van a húshoz rögzítve. Ekkor a legtöbb felriadt madár magával vitte a zsákmányt.

Ha már a zsákmányról szólunk, érdemes megfigyelni, miként viselkednek ezek a madarak a dögön való lakmározás közben. A hollók bölcsen nem eszik teli magukat hússal, hanem a megkaparintott élelem egy részét elviszik biztonságos helyre, hogy majd a későbbiekben fogyasszák el. Abban az esetben, ha más állat által elejtett prédát néznek ki maguknak, a hollók csapatba verődve teszik pokollá a prédáját birtokba vevő ragadozó életét. Például az egyik holló elkezd csipkedni a lakmározó róka hátát, így magára tereli annak figyelmét, a többiek pedig mindeközben megdézsmálják a friss zsákmányt. Ennek egy részét eldugják, mégpedig úgy, hogy közben igyekeznek figyelni arra, nehogy furfangosabb fajtársaik észrevegyék őket. Hiszen ha túlságosan látványosan rejtik el az étket, mire visszamennek érte, talán már csak hült helyét találják. Az eddigi megfigyelések szerint ilyen esetben a többi holló érdektelenséget színlel, például ideoda sétál, vagy tisztítja a tollazatát, de az eredmények igazolják: a hollók megjegyzik, mely fajtársaik voltak tanúi zsákmányuk elrejtésének.

**Összeállította: Kókai Márton**



Múktorék csapda  
telepítés közben

# Róka vagy mezei nyúl?

A jelenlegi gerezna-árak mellett valójában nem lehet kérdéses, hogy mezei nyulat vagy rókát akarunk vadászni. Az elmúlt években a vadászati szakemberek körében egyre hangosabbak, akik kongatják a vészharangot az apróvad – főként a mezei nyúl – felett. A fogolyról már nem is beszélünk, mert a legtöbb területről eltűnt. Mindannyiunk előtt ismert, hogy az apróvad-gazdálkodás egyik kulcsa az élőhely minősége. A másik pedig a tudatosan végrehajtott dűvadgyérítés, ami kizárólag a vadgazdálkodó kötelessége.

Az élőhely-megőrzés, -fejlesztés is megérne egy külön cikket, de most csak a dűvadgyérítésről kellene beszélni. Ennek oka az is, hogy míg az élőhelyet a vadgazdálkodó (hacsak nem egyben mezőgazdász is) csak kevésbé tudja befolyásolni, addig a ragadozók megfelelő szinten tartása kizárólag az ő feladata és lehetősége. Legfontosabb fajunk a vörös róka, amelynek vadászatáról annyit írtak, hogy hegyekben állnak a szakkönyvek, és mégis sokan még mindig nem veszik komolyan. Azokról már nem is beszélve, akik meg vannak győződve arról, hogy az ő területükön szinte nincs is róka. A rókaállományok kezelésének az első lépése, hogy eldöntse a vadászterület vezetése: rókát tenyészt vagy mezei nyulat. Ha sikerült a kérdést megoldani, kellene egy vadőr (na, nem csak



olyan papíros), aki mondjuk ért a róka vadászatához. Szerintem, amit tudni kellene készségi szinten: rókahívás, az összes hatékony

**A róka és az aransakál csapdázásának hagyományos és modern alapeszközei: a 70 centiméteres hattyúnyak és egy, a kíméletes csapdázási szabványoknak megfelelő, visszatartó kábeles csapda**

csapdázási módszer ismerete, lehetőség szerint kotorékbecikkel történő vadászat ismerete. Kellene a vadőrnek egy terepjáró és üzemanyag (lehetőleg annyi, hogy ne saját zsebből kelljen tankolnia). Nem régen hallottam, hogy a vadőrnek azt mondták, télen úgy sem kell kijárnia a területre és elvették az üzemanyag-pénzét.

A cél meghatározása egyszerű: a tavaszi rókaállomány mennyisége lehetőleg a nullához közelítsen és ne a szinten tartás legyen a cél. Az a legfontosabb az egészben, hogy

amire fialnak a nyulaink és a fácánok dürgése elkezdődik, már lehetőleg ne legyen rókánk. Természetesen nem fognak kipusztulni és ha megfeszülünk is, marad rókánk, de nem mindegy, hogy mennyi. Azoknak sem kell rettegni, akik a termést féltik, a felszaporodó rágcsálóktól ugyanis szerencsére bőségesen el vagyunk látva olyan fajokkal, amelyek rágcsálókat fogyasztanak. Ha tavaszig, tavasszal nem sikerül minimális szintre csökkenteni rókáink számát, akkor a kölyöknevelés során a területen élő szukák gyakorlatilag mindent össze fognak szedni, amit elérnek, hogy minél több kölyök érje meg a felnőttkort. A felnevelés sikerét nagyban segíti rókáék azon szokása, hogy ha sokan vannak egy területen, a szukákhoz csatlakozik egy másik nem szaporító szuka is. 2000 nyarán egy kotoréknál egyetlen óra alatt három felnőtt szukát lőttem, kettő zsákmányt hozott a kotorékban lévő öt kölyöknek. A zsákmánylista elég egyértelmű szokott lenni: fácántyúk, mezei nyúl, őzgida. Sok területen nem is gondolják, hogy az őzállomány fejlesztésének egyik fékje a rókák magas száma. A kotló fácántyúk elsőrangú célpont a táplálékot kereső szukáknak, mivel egyszerű elfogni, és még tojás is jár hozzá.

Ideális esetben, ha mindent jól csinálunk, tavasztól szeptember elejéig az apróvad időt nyer a szaporodásra minimális ragadozónyomás alatt. Szeptemberre elkezdi a terület töltődni ragadozókkal, miután a szülők területéről el kell vándorolniuk és feltöltik az üres területeket. Az őszi fácánvadászatokra már kell lenni rókának a területen – nyilván nem fogunk sírni, ha nincs – és ahogy haladunk a tél – a koslatás – felé, egyre több lesz. Ez a kisebbik baj, mert ilyenkor egy nagyobb ragadozó mennyiség sem okoz akkora kárt, mint kevesebb róka tavasszal.

Két lehetősége van a vadgazdálkodónak. Elkezdik a céltudatos rókavadászatot és folyamatosan vadásznak tavaszig. Tapasztalni fogják, hogy az elejtett rókák túlnyomó része fiatal és olyan, mintha nem akarnának elfogni. A másik lehetőség, hogy megvárják a koslatást, és nagy erővel megkezdik a kotorékozást, csapdázást. Azok a csapdák, amelyekhez csalizás szükséges, koslatás alatt nagyon alacsony hatékonysággal működnek. Ezek a csapdák – hattyúnyak, visszatartó kábeles – koslatás után, vehemfejlődés időszakában fognak a legjobban. A koslatás időszakának a csapdái a kotorékcsapdák, amelyekhez már hazai fejlesztésű és gyártású csapdáként lehet hozzáférni. A koslatás alatti kotorékozás sokat tud lendíteni a dúvadgyerítésünkön.



### Ha tisztességesen használjuk, humánus, akár egy vadászfegyver

Azoknak, akiknek kevés csapdájuk van és nem is akarnak beruházni, mindenféleképpen a folyamatos vadászat javasolt, igaz, ez a legdrágább. Miért? Mert a kevés csapdához is ugyanannyit kell menni, mint a sokhoz, ráadásul ősztől tavaszig és az üzemanyag nem lesz olcsóbb.

Akik sok csapdát tudnak vásárolni – egyszeri nagyobb befektetés –, azoknak érdemesebb megvárni, amíg a területük töltődik a szomszédoktól és csak utána kezdeni az intenzív csapdázást. Tapasztalatom szerint koslatás után már ritkábban van bevándorlás a szomszédból. Ha okosan szervezzük a csapdázást, akkor 15-20 csapda két hónapig tartó ellenőrzése nem kerül többbe, mint 4-5 csapda ellenőrzése hét-nyolc hónapig. A csapdák közül mindig olyan eszközt kell választani, ami a munkaidőnknek, felkészültségünknek, a terület jellegének, nem utolsósorban szimpátiánknak a legjobban megfelel. Azoknak, akik sűrűn lakott területen gazdálkodnak, nem javasolható a hattyúnyak csapda. Nekik inkább az élve fogó eszközök, visszatartó kábeles vagy a műkotorék csapdák ajánlhatók. Nem szabad vadőrünket olyan eszköz használatára kényszeríteni, amitől fél. Ha azonban apróvadás területen egyáltalán nem akar csapdázni vagy kotorékozni, akkor érdemes más pályára tanácsolni, mert alkalmazása kidobott pénz.

Külön cikket érdemelne a lódíj kérdése. Sajnos egyre kevesebb helyen adnak lódíjat és ha adnak is, a törvényi szabályozás miatt rossz elosztásban. Jelenleg akkor kapjuk a legtöbb

lódíjat a legkevesebb ráfordítás mellett, ha a kotorék mellett csapdázunk, lövünk a kölyköket. Miután az április-őz-bérvadászattal telik el, szinte csak májusban jutnánk a kölyökhöz. Ekkor már késő, mert megnő a takarás és az idő nekik dolgozik. Arról nem is beszélve, hogy a fentiek miatt sem kívánatos ez a típusú vadászat. Ezért át kellene alakítani a lódíj-rendszert úgy, hogy követelmény legyen a felnőtt rókák vadászata időben. Annyi lódíjat kellene fizetni egy vemhes szuka rókáért, hogy ne érje meg a kölykök vadászata. Felesleges pénzkidobás olyan kölyök rókákért fizetni, amiket tarlókon lőttek. Egyetlen fővadász, vadászmeister se tűrje el, hogy a területen lakott kotorékok legyenek. Tehát ne azért piszkáljuk a hivatásos vadászt, ha télen rókát látunk a területén, hanem azért, ha tavasszal van sok rókája. Tisztességes munkát azonban csak akkor várjunk el, ha azt meg is fizetjük. A teríték melletti gratuláció rendkívül felemelő érzés, de a boltban nem adnak érte semmit és a vadórnek és családjának is élni kellene valamiből.

Tehát itt a március, és még nincs késő nekifogni a kotorékozásnak, csapdázásnak. Ha betartjuk a rókaállomány szabályozásának fent említett szempontjait, akkor a mezei nyúl állományunk nagyon hálás lesz, aminek az eredménye szép őszi vadászatok formájában fog jelentkezni, ha az időjárás is kegyes lesz hozzánk.



**FARKAS TIBOR**  
tibi.farkas@gmail.com

## Folytatás a 149. oldalról

### Sólymok testközelből

Miként tavaly, idén sem maradhatott el a solymászbemutató a FeHoVa színpadán. A Magyar Nemzeti Ragadozómadár-védő és Solymász Egyesület elnöke a madarak védelméről, a rájuk leselkedő veszélyekről, a gyűrűzésről, a solymászat alapjairól mesélt. Bérces János előadását nagyszámú közönség hallgatta, amiben nyilván volt szerepe annak is, hogy a magyar solymászat nemrégiben felkerült az UNESCO szellemi kulturális örökség reprezentatív listájára, és hungarikum is lett. Az előadás érdekessége, hogy a színpadon álló solymász nem csak száraz előadást tartott, de röptette is a madarat – a nézők feje felett. Voltak a közönség soraiban, akiket váratlanul ért a szárnyak szele, míg mások egyébre sem vágytak, mint hogy a hatalmas madarat a kezükön tarthassák.

### Tölts magadnak!

Mióta (2012. május 1-jétől) lehetővé vált a házi újratöltés, egyre többen érdeklődnek ez iránt. Németh Balázs képekkel, adatokkal, sőt bemutató videókkal megspékelt előadásából a legapróbb részletekig mindent megtudhattunk a FeHoVa-n. Mint kiderült, az aktív lövőknek és sokat vadászóknak érezhető megtakarítást jelenthet az újratöltés. Az előadó saját példáját hozta fel. Ő maga 8x57 JRS kaliberű töltényt használ, ennek darabja – prémium kategóriában – 780 forint. Az újratöltő felszerelés 80 ezer forintjába került, és 320 forintos áron készíti a gyárral megegyező minőségű löszert, így a befektetés 170-180 töltény után meg is térült.

### Hőkamerák nyomulása

Korábban csak drága különlegességként állították ki a hőlátás elvén működő, nagyméretű optikai távcsöveket. Az elektronika gyors fejlődése következtében mára megjelentek a miniatűr, akár zsebben elférő modellek is, sőt a megfizethetőség határára kerültek a közepméretű, kamkorder nagyságú hőkamerák is. Jöhet eső, jöhet hó, mindegy, hogy sötét van, vagy világos, sűrűben elbújva vagy fák takarásában áll a vad – nem sok esélye van elrejtőzni.

### A vadászat és a porcelánipar

Ismét közkedvelt látványosságnak számított a Kalocsai Porcelánfestő Kft. standja, ahol a látogatók több mint 400 vadászati témát feldolgozó porcelántermék közül választhattak maguknak kedvükre valót. Az árucikkek skálája igen széles: a falilámpától egészen a hűtőmágnesig terjed. Utóbbi egyébként a falióra mellett idén is a cég egyik sikerterméke volt csakúgy, mint tavaly. A kalocsai porcelánosok 3 éve kezdték vállalkozásukat, jelenleg 25-en dolgoznak a cégnél. A FeHoVa-n tavaly vettek részt először, és úgy tervezik, jövőre sem hagyják ki, mert egy olyan piaci rést töltenek be, amelyre eddig nagy az érdeklődés.

### Félelmetes alkotók és alkotások

Mindig féltősen nézegetjük az állami erdőgazdaságok külső körén elhelyezett festményeket, alkotásokat. A „félelem” abból adódik, hogy csak ne kelljen róla véleményt mondanunk, ugyanis az őszinteséget nem igazán „díjazták” a művészek, vagy a magukat művésznek tartó alkotók. Az idei kiállítás is – ebből a szempontból – félelmetes volt, a kiváló alkotások mellett számos „nem kiváló” is falra került. Talán

érdemes lenne egy kicsit átértékelni, jobban megszünni a kiállítás anyagát, végül is a magyar vadászati képzőművészetet reprezentálja ez a tárlat is. Ami viszont meglepő volt: az eddig gyakran kritizált alkotó, Dedinszky Márta új stílussal és hangulatos, jó festményekkel hívta fel magára a figyelmet. Példaértékű Dedinszky Márta kitartása, gratulálunk új stílusának megtalálásához!

### Babadivat

Igazi kuriózumnak számított a nagyszínpad közelében lévő Vadász-baba Kft. standja, ahol Lipták Dorottya és Telek Lóránt árultak babáknak, kisgyermekeknek való ruhaneműket, illetőleg plüss állatokat. A fiatal házaspár tavaly augusztusban vágott bele az üzletbe, a FeHoVa-ra második kollekciójukkal érkeztek. A ruhákat a harmadik gyermekét váró Dorottya tervezi 100 százalékos pamutból készült anyagokból. A különféle fazonokat úgy alakítja ki, hogy minimális varrással legyenek összeállítva, hisz gyakorló anyaként tudja, milyen fontos a kényelem egy baba számára. A ruhák mintái igazodnak a vadászati idényekhez, illetőleg Magyarország élővilágához.

### Tuning-trófeák – közvetlenül a „gyártótól”

Új, bár ceppet sem örömteli színfoltként Új-Zélandról is érkezett kiállító, aki az ott előállított hiper-agancsokból hozott egyeseknek ínycsiklandó, a jó érzésű vadászberek szemében azonban inkább riasztóan, a csúfságig felturbózott trófeákat. Nem kis ellentmondás, hogy amíg Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes az OMVV elnökeként a hazai trófeamanipulációk sikeres felszámolásáról szolt megnyitó beszédében, a kiállításon pont az ilyen, külföldről behozott, manipulált agancsokat reklámozzák, sőt kínálják a hazai vadászoknak.

### Morgolódások

Idén sem ment zökkenőmentesen a kiállítás szervezése és lebonyolítása. A sok kiállító által horrorisztikusnak nevezett négyzetméter-árak miatt jó néhány megszokott, nagynevű cég távolmaradt, s akik egy aprócska, pár négyzetméteres „lyukat” béreltek, azok sem igen úszták meg a költségeket félmillió forint alatt. Az előzőleg Dortmundban szereplő kiállítók szerint ott sem voltak magasabbak a költségek, sőt... Az elektronikus beléptető rendszer sokszor bedöglött, s nem fogadta el a pár perccel korábban váltott jegyeket. Kollégánkat alig egy órási kiállítói belépőjével nem akarta a rendszer beengedni, arra hivatkozva, hogy valaki már használta a jegyet – végül úgy engedte be az őt, hogy halkán odasúgta: ne szóljon róla senkinek. Botrányosan volt megszerveve a kerítésen belüli parkoló udvarokból való kijutás, volt, aki két órán keresztül szidta a káosz megszüntetéséért semmit sem tevő „illetékeseket”, amíg egyáltalán kijutott a kerítések közül – hogy utána további egy órát dühöngessen a dugóban. A reggeli és esti tömegtebolydáknál egyetlen rendőrt sem lehetett látni, aki a haladást gyorsította volna, vasárnap reggel azonban a Széll Kálmán tértől az Expo-ig három traffipaxos rendőrautó is „vadászott” a kiállításra kissé tempósabban igyekvőkre az amúgy kihalt városban...

css – fa – km – se

**Lassan már a rögeszménkké válik, hogy a Hungexpo Zrt. nem tud lemondani a FeHoVa logó fehér farkú szarvasáról, amelyet hol farokkal, hol anélkül használnak. Talán a 20. után ez a sikeres, komoly bevételt eredményező kiállítás megérdemelne egy új logót, amiben nem amerikai fehér farkú szarvas díszel**





Amikor a színpadon elkezdődött az előfizetői sorsolásunk, a szomszéd standon spontán dobolásba kezdtek... és kitarlottak a Miss FeHoVa döntőjének végéig. A Hungexpo managementje is hiába kérte, nem hagyták abba. Egy kicsit zavaró volt... rajtuk kívül mindenkinek!



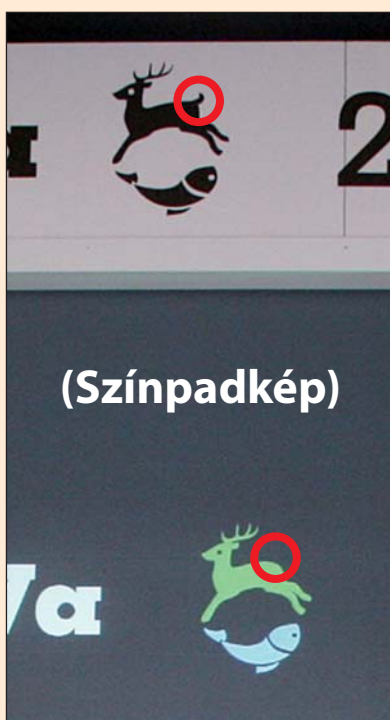
Az Új-Zélandon „előállított” hiperagancsok furcsa ellentmondásban vannak a hazai törekvésekkel, a természetes módon, szabadterületen élő szarvasbikák nem raknak fel ilyen tuningolt agancsot



Az elektronikus beléptető rendszer többször bedöglött szombaton, emiatt tumultus alakult ki a bejáratoknál. Akár egy órát is lehetett dühöngeni, míg végre átjutottak a kapukon



A FeHoVa negyedik napján, vasárnap délután 16 óra 34 perckor készítettük ezt a felvételt, amin Szabó Erzsébet, a Parus Stúdió tulajdonosa szunyókál. Senki ne csodálkozzon rajta, jogos volt a fáradtsága, ugyanis Erzsike öltöztette fel a Miss FeHoVa versenyzőit, varrta a Magyar VADÁSZLAP háziasszonyainak és a szerkesztőség hölgytagjainak a formaruháját... s ezt bizony nem lehetett elkészíteni a 8 órás munkaidő alatt





# A világ közepén...

**A Világközepe csárda természetesen sohasem volt ténylegesen a világ közepe, de Felső-Bácskában több nemzedék számára mégiscsak az volt. Centrum volt, igazodási pont. Ám most már csak emlék. Bezárták, címtábláját lemeszelték, és ettől mintha az öreg épület is elvesztette volna a tartását: napról-napra roskatagabb. Mint ahogy a környező tanyavilág is. Róka László a csárda valamikori bejárata előtt állva mutatja, merre áll az ő egykori tanyájuk, s merre a hajdani, osztatlan iskola, ahová az óalmási erdőn keresztül vezetett annak idején nap, mint nap az útja...**

Bácsalmás külterületén vagyunk, valahol ott, ahol a Felső-Bácska kapujának is nevezett városkából kivezető út elágazik Bácsbokod, illetve Madaras felé. Látjuk annak a bizonyos erdőnek a színtelen, tömör tömbjét (hideg van, sűrű, hószagú tél), mely vendéglátóm életre szóló, gyermekkori élményeit őrzí, és látjuk azt az ölyvet is, mely alighanem éppen onnan felemelkedve felénk vitorlázik. Az ég nem változott, csak a táj. A tanyák többsége lakatlan, számos épületre már csak torzó falak emlékeztet-

nek. Az iskolából, melyet 1975-ben zártak be, vadászház lett (nem azé a társaságé, melyhez Róka László is tartozik), de mind ezen változások ellenére mi most az 1960-70-es évek Óalmását látjuk a képzelet ereje által. Így hát, természetesen, még él Róka László édesapja (2012-ben hunyt el, 77 éves korában, ötven évi vadászmuálttal a háta mögött), sőt a nagypapja is, aki annakidején fia javára mondott le vadásztársasági tagságáról, puskáját is átadva neki. És természetesen az öreg vizsla is megvan,

**Az egykori Világközepe csárda. Nemzedékek számára valóban a világ közepe volt...**

aki a „Papa” fogata, lovai szempontjából afféle slusszkulcsként funkcionált, mert ha nem a gazda fogta személyesen a gyeplőt, akkor csak abban az esetben indultak el, ha legalább a vizsla ott volt a helyén, a bakon...

Róka László ötvenkét éves. Végzettségére nézve gépésztechnikus, jelenlegi munkaköre szerint állattenyésztő az egykori Bácsalmási Állami Gazdaság utódszervezeténél. Bácsalmási otthonában előkerülnek a fényképek, melyek megidézik a tanyasi életet és a felejthetetlen iskolát. A négy évfolyam egy teremben ült, csendes olvasásra, jó idő esetén azonban kivonult az adott évfolyam az iskolakertbe, ahol derékig ért a fű, és madarak repdestek körülöttük. Az iskola vasárnaponként kápolnává nemesült, de gyakran színházzá is alakult, ahol a gyerekek mellett a szinte kizárólag fizikai munkás, földműves szülők is rendszeresen szerepeltek. – Hol van ma ilyen? – kérdezi, miközben én egy fekete-fehér fotót nézegetek, mely elsőáldozásuk alkalmával készült. Szép arcú, átszellemült tekintetű, jól öltözött gyermekek láthatóak

a képen (koszorús, fehér ruhás lánykakkal, öltönyös, nyakkendősis kisfiúkkal), akikben gyönyörködve az jut eszembe, hogy nem az a fontos, hol él az ember, hanem csak az, hogyan...

Túl kéne lépünk végre makacs és megalapozatlan előítéleteinken! A vidéki (falusi, tanyasi) élet minősége és szépsége tekintetében éppen úgy, mint azzal kapcsolatban, hogy kik vadásztak, vadászhattak az elmúlt száz év különböző rendszereiben. Róka László nagyapja (tanyasi földművelőként) a „grófok és bárók uralma” korában vadászott, édesapja, Róka Antal (termelőszövetkezeti traktorosként) az „elvtársak idején”. A vadászat mindig is a vidéki élet velejárója volt, és előbb-utóbb mindenki hozzáfért, már aki nagyon akart. Persze nem is rekord méretű agancsokról szólt a legutóbbi időkhöz a vadászat! A zsákmánynál fontosabb volt a társas együttlét. Lőttek néhány nyulat, s aztán ettek, iszogattak, anekdotáztak, beszélgettek – mondja Róka László felmenői vadászéletére emlékezve. A tél, a vadászat azt jelentette, hogy a nagy munkák végeztével egy kicsit mindenki másként élhetett. Ennek bizonyítására idézi fel nagyapja különös szokását, miszerint csak vadászati idényben dohányzott, maga sodorta cigarettákat füstölgetve, a terített asztal mellett...

Kerülünk egyet a vadászterületen. A vadászterületen „telephely” Felsőszentiván, a mintegy 8000 hektáron két brigád, a szentiváni és a mátételki gazdálkodik és vadászik, Róka László a mátételki tagja. A bácskai löszös síkság az ország egyik legtermékenyebb mezőgazdasági területe, ámde van néhány kisebb-nagyobb szikes rét is az egykori szikes tavak helyén. Ez a kis táj hazánk legmelegebb vidéke, a napfényes órák száma mintegy 2100. Ezt persze most nehéz elhinni, mert csúnya, ködös idő van, időnként ónos eső is esik. Őzet se látni, nemhogy nyulat. Róka László ugyanis azt bizonygatja, hogy a nyúl számára aligha van ennél jobb élettér. És ez akkor is igaz, mondja, ha mostanság kevés a nyúl. Még tíz évvel ezelőtt is 250 nyulat fogtak be egyetlen háló-állítással, manapság pedig... A közelmúltban szerencsém volt vadászni ezen a területen, a Kígyós-csatorna mentén, és bizony közel annyi őzet láttam, mint nyulat. Az okokat firtatjuk, magyarázatot keresünk. A hátunk mögött hagyott 2012-es esztendő

már-már sivatagi szárazsága minden bizonytalansággal egy ok a sok közül. De a csökkenő tendencia nem újkeletű. Róka László abban reménykedik, hogy a nyúlállományok mennyiségi alakulását a ciklikus dinamika jellemzi, tehát a csökkenést növekedés követi majd. Volt már erre példa.

Az egyre szeszélyesebb időjárás mellett az ember természetátalakító tevékenysége jelenti a legnagyobb kihívást a vadon élő állatok számára. Amikor ezen a területen



Terítéken a Lenti térségében elejtett vadkan.

A kép balszélén Róka László, jobb szélén az édesapja...



Ez a trófea mindenekelőtt azok emlékét őrzi, akiknek a bika elejtését köszönheti...

vendégeskedtem, szerencsém volt lőni egy nyulat, ám ha újra meghívnának, ugyanazon a nagy táblán erre már nem kerülhetne sor. Mátételke és Bácsalmás között ugyanis észak-déli irányban húzódó víztározó épül, mintegy 90 hektáros vízfelületet hozva létre. A 3 milliárd forintos beruhá-

zás megkezdődött, gépmonstrumok tépik, szaggatják a földet, a növényzetet. A kis és közepes vízhozamok levezetése, tárolása, a belvizes elöntések megakadályozása a cél, de minden bizonytalansággal halászati, horgászati és turisztikai jelentősége is lesz ennek a nagy, természetátalakító programnak. Vízimadarak, szárnyasok, sőt a víztározó körüli nádasok által alighanem vaddisznók élőhelyévé is lesz a nyulak egykori, kedvelt otthonterülete. Róka László azt mondja, amit társai többsége is gondol: minden változás elvesz valamit, de talán ad is valami mást...

Vaddisznó már most is van a területen, még ha csak jelzésekben is. Hazafelé, Róka László bácsalmási otthona felé tartunk, és az alföldi, az úgynevezett „apróvadás” vadászok vágyairól, álmairól beszélgetünk. Pontosabban én faggatózom, Róka László pedig láthatóan nem is nagyon érti, mit is akarok. Hogy elvágódik-e innen? Hogy szeretne-e hegyes és erdős, „nagyvadász” területen vadászni? Igen, évente néhány alkalommal, mondja, majd rövid hallgatás után hozzáteszi: itt minden dűlőt, facsoportot, nádas és vízfolyást ismer, itt mindenhez köze van, mert bármerre jár, valami régi emléket is felidéz a látvány. Hol a nagyapja, hol az édesapja, hol az egykor volt két szép fehér lovuk emlékképe sejlik fel a területen való bolyongásai során...

Az üvegezett ajtajú kandallókályhában táncoló lángnyelvek fénye már-már vadászvágyat teremt a lakásban. Huszonnégy őzagancs, két kis gímtrófea és egy közepes nagyságú agyarpár díszíti az öreg ház egyik kis szobájából kialakított ebédlő falát. A bikák a Tolna megyei Nagymányok környékén, a vadkan Lenti térségében esett. A trófeák magukba zárva őrzik az elejtés összes körülményét. Róka László számára mindenekelőtt meghívói, a barátai arcát, és persze az együtt töltött napok légkörét idézik fel.

A konyhai tűzhelyen diszkréten bugyog a pörkölt, illata mintha éppen az asztalunk felett találkozna az égő fa szomszéd helyiségből érkező illatával. Róka László már terít is, s miközben a saját készítésű savanyúságot porciózza, azt mondja (mintha csak magának mondaná), hogy vadászni csak addig érdemes, amíg öröm és ünnep az ember számára a vadászbarátokkal való találkozás... ♡



Erős tehetségnek tartom, ha az energiával nem takarékoskodik komoly egyéniséggé forrhat ki.  
Stefan Bönsch

Nemcsak látni, hanem láttatni is!

## Révbe érve

Bár alig pár percnyi sétára található Budapest egyik legforgalmasabb csomópontjától, a megboldogult Moszkva tértől, Stefan Bönsch képzőművész klasszikusnak mondható, budai polgári lakásában mégsem érezni a mindennapok egyre jellemzőbb feszült légkörét. A festményekkel és fotókkal gazdagon díszített falak, a társalkodó sarkában elhelyezett munkasztal, valamint a lakás minden szegletében elfekvő, gondosan becsomagolt képek között egyfajta sajátos meghittség uralkodik. A sápadt téli nap tompa fényében ülünk le beszélgetni a nappaliban, közben Stefan frissen „zsákmányolt” bejgliét majszolgatjuk. Az asztalon az édességen kívül már csak egy német-magyar szótár pihen, de nincs rá szükségünk, vendéglátóm már nagyon szépen beszél magyarul.



1958. március 26-án született a németországi Riedenburgban, Bajorországban, német apa és magyar anya frigyéből. Már középiskolás korában is sokat járta a határt, távcsővel kémlelte az özekeket és a rókákat, ám a vadászattal ekkor még nem foglalkozott. Erre a „találkozásra” akkor került sor, amikor az erdész szakma rejtelmait tanulta a müncheni Ludwig Maximilián Egyetemen. A diplomázás után 5 évvel, 1990-ben projektvezető lett az ENSZ Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének marokkói erdészeti projektjében, a fővárosban, Rabatban, amely egy parafatölgy erdő tartós hasznosításával foglalkozott. 1995-ben egy kereskedelmi vállalkozás parafa üzletágának vezetője lett Brémában. 2002-ben a német Műszaki Együttműködési Szervezet szentendrei irodájának vezetője lett, így került Magyarországra. Azóta is Budapesten él, úgy néz ki, itt ért révbe. Sokat utazik, ezen „kiruccanások” alkalmával pedig összeköti a kellemeset a hasznossal: világot lát és például művészeti táborokba jár. Évek óta látogat egyet Skóciában, amelyet a híres angol festőművész, John Busby alapított.

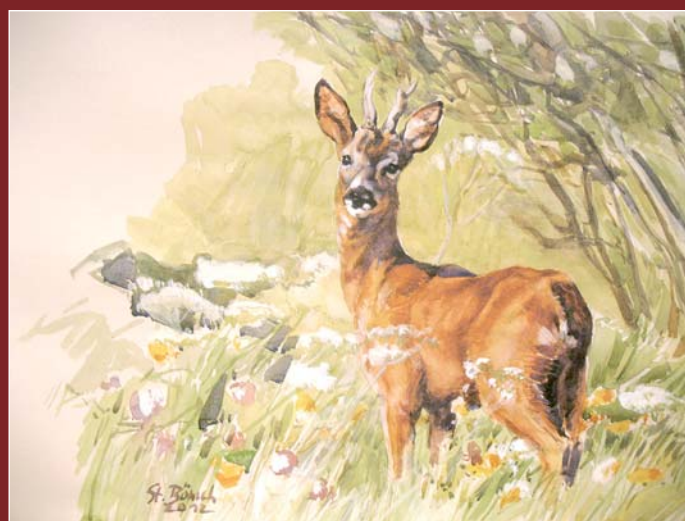
A művészet iránti szeretetet családjától örökölte. Magyar nagypapa Budapesten a Művészeti Akadémiára járt, majd építész lett, míg német nagybátyja nagyon sokat rajzolt, nem is akárhogy, erről tanúskodik több munkája a lakás falain. Stefan tizenévesen rajzolt egy szarvast, amelyet egy rokonuk megmutatott Csergezán Pálnak, aki a következő üzenetet biggyesztette oda az alkotás mellé: „Erős tehetségnek tartom, ha az energiával nem takarékoskodik, komoly egyéniséggé forrhat ki.” Pályafutása 21 éves korában kezdődik el, amikor egy vadászati történetet illusztrál a híres német „Die Pirsch” című folyóiratnak. Ennek ellenére ezután hosszú ideig nem is foglalkozott a művészettel, egészen 2005-ig, amikor is részt vett a Muray Róbert által alapított és vezetett „Muray Műhely” művészcsoportban. Igazából ekkortól foglalkozik élő motívumok ábrázolásával. Kedvenc témái közé tartozik a szarvas, a gólya, a szürke marha és a vízi bivaly. Kezdetben főleg madarakat örökített meg, de az utóbbi időben szinte minden figyelmét az em-



lősöknek és a vadászható nagyvad-fajoknak szenteli. Legjobban a ceruzarajzokat és az akvarell festészetet szereti, mert így gyorsan veheti papírra azt, ami megihlette. Célja, hogy hamarosan az olajtechnikát is elsajátítsa. Amikor teheti, a terepen figyeli meg az állatokat, és képeinek döntő többsége a helyszínen, nem pedig műteremben készül. Kedvenc színhelyeit a Hortobágyi pusztának és Somogy megyének köszönheti. 2012-ben a VKE egyik akvarell képét „Vadászati Kulturális Érték” kitüntető címmel minősítette. Több kiállítása volt már, például Németországban a Bajor Vadászati Egyesület által rendezett Bad Windsheimi Kulturális Napokon, illetőleg az első osztrák madarász kiállításon, az ausztriai Illmitzben. 2013-ban valóra válik egy nagy álma: az angliai Slimbridge-i Természetvédelmi Terület galériájában állíthatja ki alkotásait.

Stefan Bönsch ars poeticája valahogy így hangzana: nem csak látni a természet csodáit, hanem láttatni is!

*Kókai Márton*





# Bejegyezték a Zöld Kereszt Alapítványt

Több hónapos „vajúdas” után, 2013. január 9-ei dátummal a Budapest Környéki Törvényszék a 4.Pk 60.289/2012/5. számon nyilvántartásba vette a „Vadászok a vadászokért” jelmondatú Zöld Kereszt Alapítványt, melyről lapunk hasábjain, a huntingpress honlapunkon és – feltehetően – a háziasszonyainkon keresztül még sokat fognak hallani a vadászok, vadásztársaságok.

Nincs tragédia, nincs katasztrófa a magyar vadászat területein, de mindig voltak/vannak és lesznek is, akik segítségre, támogatásra szorulnak. Nem várhatjuk el, hogy



az anyagi gondokkal, hitelek visszafizetésével, stb. küszködő állam a vadászok „hóna alá nyúl”. Arra sincs remény, hogy a közeljövőben sikerül bebizonyítani a társadalomnak: a biológiai struktúrában, a fenntartható fejlődés megvalósulásában, a környezet és a természeti erőforrások megőrzésében fontos feladatunk van... ezért sokkal inkább lennénk „jogosultak” mindenféle erkölcsi és anyagi támogatásra, mint az ökoterrorista, megélhetési és áltudományos környezet- és állatvédő szervezetek.

A Zöld Kereszt Alapítvány egy lehetőség, elsősorban a vadászoknak, hogy megmutassák önmaguknak és a környezetünknek: képesek vagyunk az összefogásra, ha akarjuk, tudunk áldozatot hozni a jó célok érdekében. Már csak akarni kell, a lehetőség megnyílt.

A VADÁSZLAP hónapok óta azzal támogatja a Zöld Kereszt Alapítványt, hogy „áruba bocsátotta” az oldalait, alkalmanként 15 ezer forintért jelennek meg a támogatók nevei. Néhány kivételtől eltekintve, a támogatók eddig nem folyósították a támogatásuk összegét, mivel nem volt számlája az alapítványnak. Most, hogy a bejegyzés megtörtént hivatalossá vált a számla, melyre várjuk a támogatásokat.

**A számla száma: 65100149-11367934**

## Köszönöm!

Az életben túl sokszor kérünk elnézést. Ez az orrunk alatt elmotyogott, engesztelő szó a mindennapi életünk rutinjává vált, egyes helyzetekben reflexből használjuk, nagyon sokszor olyan szituációkban is, amelyek valójában nem kívánják meg. Elnézést kérünk zavarásért, alkalmatlankodásért, háborgatásért, akaratlanul elkövetett sérelemért, közbeszólásért, váratlan, avagy kisértő tapintatlannak vélt kérdésért és gyakorta azért, ha valamit elbaltázunk. Néha meg kell állni, félre kell tolni a billentyűzetet, és elgondolkodni pár percig: jól van-e ez így? Azzal, hogy elnézést kérünk, kapásból a másik fél „alá” helyezük magunkat, olyan korlátokat állítunk fel, amelyek egyébként nem lennének ott, saját magunk életét nehezítjük meg.

Én egy másik utat javasolnék: amikor a helyzet valóban megkívánja, mondjuk azt, hogy bocsánat, egyébként használjuk többször a „köszönöm” szavunkat. En-

gedjenek meg nekem egy példát: ezeket a sorokat február 9-én gépelem számítógémem billentyűzetén. Ezen a héten jelent meg a VADÁSZLAP februári lapszáma, majd két héttel később az előfizetők által várt – egyben megszokott – dátumhoz képest. Naponta több mint ötven telefont kaptunk csak a februári lappal kapcsolatban, és ebben a honlapunkról jött, illetőleg a Facebook-os levelek nincsenek benne. Miközben a telefonokat intéztem – és magyarázkodtam, hogy a lap a FeHoVa miatt jelent meg „késéssel”, és pontosan ezen indokból kifolyólag a márciusi szám is késni fog – legalább egyszer elnézést kértem a kagyló túldoldalán lévő panaszkodó, udvariasan érdeklődő, illetőleg egy esetben fenyegetőző előfizetőtől.

Aztán úgy a második nap közepén tapasztaltabb kollégám letolása révén elgondolkodtam: miért is kérek én elnézést? Azért, mert a vadászok számára oly fontos

kiállításra mi is lelkiismeretesen készülünk? Azért, mert azon fáradozunk, hogy az olvasóink ne két hónap múlva kapjanak tájékoztatást egy olyan jelentős eseményről, mint a FeHoVa? Nem tagadom, gazdasági vetülete is van ennek a döntésnek, hiszen Magyarországon a válság még mindig erősen érinti a nyomtatott szaklapok kicsiny piacát, mi pedig ezen a szakmai kiállításon próbáljuk elsősorban gyarapítani előfizetőink táborát, akiknek és akikért az egészet csináljuk. Így tehát abbahagytam az elnézés-kérést, és helyette inkább azt mondtam: köszönöm, hogy telefonált! Talán nem lepődnek meg, hogy a telefonból jövő válaszok is szinte kivétel nélkül tartalmazták a köszönöm szót. Ilyen egyszerű.

Úgy gondolom, minden magyar vadásznak és vadászat iránt érdeklődőnek többször kellene köszönömöt mondania elnézés-kérése helyett, ezért ezúton ragadnám meg az alkalmat, hogy minden előfizetőnknek és olvasónknak megköszönjem az aggodást, a lap iránt tanúsított bizalmat és törődést. Köszönöm!

**Kókai Márton**



# 22 nyertes egy óra alatt

Február 16-án délután három órakor a Baranya Vadászkürt Együttes köszöntőjével indult az előfizetői sorsolásunk, valamint a háziasszonyaink bemutatása és az első Miss FeHoVa szépségverseny döntője. Stohl András – miután levezényelte a szarvasbögő versenyt – elsőként a háziasszonyainkat szólította a színpadra.

Az eredeti kiírástól eltérően szerkesztőségünk nem egy, hanem – indulásként – négy szép és okos háziasszonyt választott, és úgy döntött, hogy „intézményesíti” az ötletet. Szeretnénk elérni, hogy minden régióban, minden megyében legyen legalább egy VADÁSZLAP-os háziasszonyunk. Ez egyben azt is jelenti, hogy rövidesen újra lehet majd jelentkezni háziasszonynak.

Következő számainkban bővebben is bemutatjuk a háziasszonyainkat, most csak egy rövid tájékoztató róluk:



**Garab Emőke** 26 éve vadászik – nem csak itthon, külföldön is. Vadgazda technikus végzettsége is van, ezért Tatabánya környékén, mint egy hivatásos vadász – vadászatot is. Egyébként civilben, Győrött egy ékszerbolt vezetője, és „egy szem” gyermeke, a leánya is letette már a vadászvizsgát.



**Jankovicsné Mikó Erzsébet** 14 éve vadászik, sőt titkára a bajai vadásztársaságnak. A nagypja, az édesapja és a nővére is vadász, így szinte természetes volt, hogy kipróbálta magát a lőtéren, és őt is „megfertőzte” a vadászat. Civilben a bajai polgármester titkárja.



**Dr. Szabó Eszter** civilben ügyvéd-jelölt, és szintén ügyvéd-jelölt férjével együtt pár éve hódolnak a vadászat szenvedélyének. Február 20-án ő is hivatalos volt a VADÁSZLAP háziasszonyainak fotózására. Aznap reggel tudta meg, hogy húsz szendvicset kell készítenie. Visszafordult, hogy saját készítésű szilvalekvárját is megkóstoltassa. Nem véletlen, hogy a hobbija a vadászat mellett a gasztronómia és a póker.



**Ronyecz Ildikó** a soproni egyetemen végzett faipari mérnök, jelenleg az egyetemi munka mellett a doktori fokozat megszerzésén fáradozik. A természet szerete kislány kora óta kíséri, néhány éve a vadászvizsgát is letette, de leginkább a vőlegényét kíséri el téli lesvadászatra, hajtásokra vagy nyári vadkárelhárításra.

Még soha ennyit nem „áldoztunk” az előfizetőinkre. Értendő ezalatt, hogy megmaradtak az egy-két-három hónapos kedvezmények, attól függően, hogy ki milyen régen tartozik az előfizetői táborunkba, és mindezt „megfejtük” közel kétfélmillió (!!!) forint összértékű nyerelemmel... merthogy kisorsoltunk 10 darab 10 ezer forintos vásárlási utalványt, amelyeket a web-áruházunkban lehet beváltani, egy Goccia pedele kerékpárt, egy Keeway 125-ös enduro motort és egy Keeway 300-as quadot.

**Dr. Dombi Péter** közjegyző, vadász-barátunk ellenőrizte a sorsolás tisztaságát.

A vásárlási utalványokat azok között sorsoltuk ki, akik a FeHoVa-n fizettek elő a lapra. **Veszprémi Péter** (Komárom), **Szekér Zoltán** (Egyek), **Antal Teréz** (Polgár), **Vízker Péter** (Pilismarót), **Kósa Fehér Gábor** (Nagykőrös), **Csizék Róbert** (Herencsény), **Baráz László** (Mátraszentimre), **Kézdy András** (Budapest) és **Nagy Lajos** (Encs) részére postán küldtük ki a nyerelemüket.

**Fálmann Tamás** (Csákánydoroszló) viheti haza az elektromos meghajtású biciklit. A 15 éve vadászó, 42 éves vállalkozó örömmel fogadta a nyerelemét, a fiai és a felesége is szívesen pattannak kerékpárra.

A 70-es évek vége felé kezdett el vadászni **Párics Tibor** (Szalánta), aki az Ócsárd és Vidéke Vt. tagja. Nyugdíjaként ideje nagy részét a harkányi hegyben lévő pincéjében tölti, ahová egy öreg Yamaha kismotorral jár fel. Nagy valószínűséggel nem cseréli le a Yamahát a „0” kilométeres, 125-ös Keeway enduro motorra, viszont két veje nagy eséllyel pályázik a nyerelemre.



**Tornay-Kiss Armand** lett a főnyeremény tulajdonosa. (A felvételen természetesen nem ő látható.) Vele eléggé nehezen sikerült kapcsolatot teremteni. A 20 éves fiatalember alanyi jogon vadászik, Egerben végzett a Szent Lőrinc Vendéglátó és Idegenforgalmi Szakközépiskolában, jelenleg Németországban szakmai gyakorlaton dolgozik... és nem veszi fel a telefonját, ha ismeretlen számról hívják. Külön köszönet **Szabó Ritának**, a Heves megyei vadászkamara titkárnőjének, aki segítette felkutatni a recski fiatalembert. Az élet „fricskája”, hogy Armandnak van már egy Grizzly quadja, amivel vadászik. Hogy mi lesz a nyeremény-quad sorsa, arról a családi tanács fog majd dönteni.

Amikor kitaláltuk a Miss FeHoVa szépségversenyt, nem gondoltuk, hogy ennyi munka lesz a szervezésével, kezdve a kiírástól a díjak átadásáig. De megoldottuk, jó volt „lubickolni” a sikerben. Amikor a zsűri tagjait felkértük, „eléggé aljas módon” három hölgyet – a háziasszonyaink közül – delegáltunk a zsűribe, sőt Garab Emőkére bíztuk az elnöki teendők ellátását. Mint később kiderült, elnöki szavazattal dőlt el a holtversenyek sorsa. A zsűri tagja volt **Siklósi Csaba**, a Hungexpo Zrt. kereskedelmi igazgatója, **Tóth Kálmán**, szakmári vadász, dr. Szabó Eszter és Ronyecz Ildikó.



A lehetséges 50 pontból 45 pontot kapott a zsűritől Dombai Laura és Tüskés Éva, és a harmadik helyért a három 41 pontos, Kós Anna Dominika, Futó Ivett és Bodó Katalin versengett.

A zsűri elnök döntése alapján a második udvarhölgy címet **Kós Anna Dominika** kapta, ő vehette át **Eördögh Katalin** ékszerésztől a díjat. Az ifjú hölgy végzős vadgazdamérnök hallgató Hódmezővásárhelyen... és ő is bizonyítani akarja, hogy a nőknek is van helyük a szakmában: hivatásos vadász szeretne lenni. Büszke arra, hogy ezt

a szakmát választotta, amit – ha jobban belegondolunk – borítékolni is lehetett volna, ugyanis a szülei mindketten vadásznak, a bátyja erdőmérnök... és még a keresztapja is vadász, sőt hivatásos vadász. Dominika tagja a fábiánsebestyényi vadásztársaságnak, vadászik, horgászik, korongot lő és quadozik.

Az első udvarhölgy a 10-es számmal induló **Tüskés Éva** lett, aki egy igazi sport-lady. 10 éves kora óta aerobikozik és nem csak versenyzőként, de néhány éve oktatóként is jeleskedik ebben a sportágban. Pár esztendeje – édesapja társaságában – a saját oktatású kutyáikkal vesz részt a társas vadászatokon, egyelőre hajtóként. Jelenleg főiskolai hallgató, a vadászvizsgát a diploma után tervezi letenni. Szakdolgozatának témája a fegyverjog változása, alakulása Magyarországon. A családnak van egy pihenőháza a Körös partján, így néha bele-bele kóstol a horgászatba is.

Az első Miss FeHoVa királynői koronáját – amelyet **Bencze László** csontfaragó és **Marek József** ötvös készített el – Siklósi Csaba zsűror helyezhette el **Dombai Laura** fején. Laura a vadászat alapjaival és szépségével nagypapja és párja édesapja révén ismerkedett meg, ő inkább – lévén mohácsi lány – a horgászat szenvedélyének hódol már gyerekkora óta. Civilben főiskolai hallgató, a Budapesti Kommunikációs és Üzleti Főiskolára jár, ahol médiatudományt tanul, mivel szerkesztőként, műsorvezetőként szeretne a jövőben dolgozni. Ha ideje engedi, szívesen lovagol, horgászik, kirándul a természetben. Az előzsűrízés alkalmával kiderült róla, hogy nem a Miss Fehova szépségverseny, amin először méretetti meg magát, több modellügynökségnél is regisztráltak már. A „Szeretlek Magyarország” honlapon 2012. december 28-án őt választották a nap szépének... csak úgy mellékesen: németül, angolul, franciául és horvátul tudja megérettetni magát.

**Bodó Katalin** kapta a közönség díját, a Tóth Kálmán által felajánlott kalocsai vázát. Ez nem volt véletlen, ugyanis a mezőnyből ő volt az egyetlen a Diana Vadászklubból, akik a kiállítás ideje alatt tartották gyűlést és ők szavaztak Katalinra. (Tegyük hozzá, hogy csak egyetlen szavazattal előzte meg Takács Szabinát.)

Már háziasszonyunk, dr. Szabó Eszter tevékenységének eredménye, hogy a Kos Fashion Vadászruha Manufaktúra Kft. ügyvezetője, **Horváth Ákos** felajánlott egy különdíjat – egy húszezer forintos, divatos női vadászkabátot – annak a versenyzőnek, aki a legkevesebb pontot kapta a zsűritől. „Majdnem én jártam a legjobban” – mondta **Tompos Klaudia**, miután átvette a díjat.

A végére hagytuk, de kezdehettük volna ezzel is: az 1. számú versenyző, **Ács Piroska** javaslatára a döntő egyben egy kis divatbemutató is volt. **Szabó Erzsébet** – a Parus Stúdió tulajdonosa – mind a tizenkét versenyzőt más és más ruhába öltöztette. Mondanunk sem kell, hogy ez nem volt kis feladat, a próbákról, a testre igazításokról nem is beszélve. Majdnem hibátlanul zajlott le a Miss FeHoVa első döntője, csak Szabó Erzsikét „felejtettük el” a színpadra szólítani, hogy a méltán megérdemelt tapsot megkaphassa. Így a tudósítás végén, szóljon neki is a vastaps!



Fotók: Kókai Márton és Földvári Attila

<http://fotohunting.hu>



Tüskés Éva  
az első udvarhölgy



Dombai Laura  
Miss FeHoVa 2013

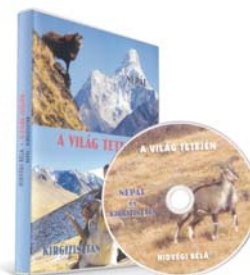


Kós Anna Dominika  
a második udvarhölgy



**Hidvégi Béla – A világ tetején****2900 Ft**

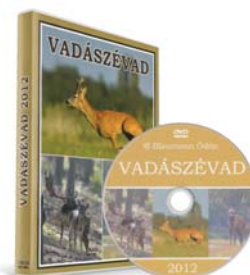
Ahogy tavaly, úgy idén is egy új ingyencéggel készült a magyar vadászok számára a FeHoVa-n Hidvégi Béla, ahol bemutatta legújabb DVD-jét „A világ tetején” címmel. A korongon két rövid film kapott helyet, összesített játékidőjük körülbelül 50 perc. Az elsőben a kék kos elejtésének lehetünk tanúi, a felvételeket Béla egyik veje, Jez készítette. A profi módon rögzített videó különösképp azoknak lehet érdekes, akik olvasták a világvadász legutóbbi, a „Sziklák peremén” című könyvét, amelyben külön fejezetet szentelt ennek a kalandjának. A második film a himalájai tahr különösen nehéz vadászatának krónikája. Eme két vadászsiker Hidvégi Béla hegyivadász-pályafutásának két csúcspontja. A DVD nem csak világjáró vadászok számára lehet érdekes, hanem mindenkinek, aki egy óráskára maga mögött szeretné hagyni a hétköznapi szürkeségét!

**-km** ★★★★★**Blaumann Ödön – 100 lövés vaddisznóra 3.****2500 Ft**

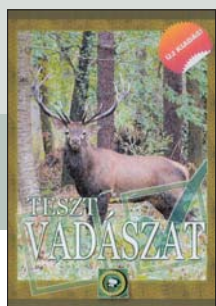
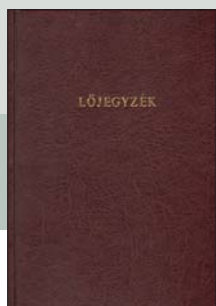
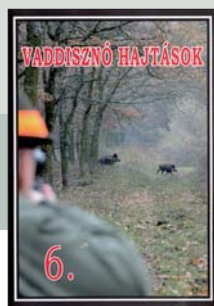
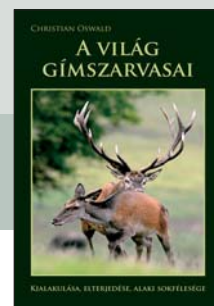
A vaddisznó hajtóvadászat vitathatatlan csúcspontja, amikor a vadász a nyiladékon „átrepülő” disznót parádés fejlődéssel bukfencezésre készít. Számos ilyen szép lövést láthatunk ebben az összeállításban, amely a fanyalgók szerint nem is vadászfilm, hanem sima öldöklés. Azonban nekik is tudomásul kell venni, hogy vadászni kell, s a vadászat célja a kiválasztott vad megölése. Ám nem mindegy, hogyan történik ez, mennyire sikerül a vadat a legkisebb szenvedés árán terítékre hozni. Nos, a filmen ez nem mindig sikerül, de ritkán késik a korrigáló, a kintől megváltó kegyelem-lövés. A felvételek kitérő technikával készültek, a lassított újrajátszásnál mind a lövés, mind annak hatása jól elemezhető. Ami zavaró, hogy mindössze egy vadász látható különböző lövés pózokban, így úgy tűnik, mintha valamennyi disznót ő lőtte volna meg.

**-som** ★★★★★☆☆**Blaumann Ödön – Vadászévad 2012.****2500 Ft**

A film az áprilistól januárig tartó nagyvad-vadászidény megfigyeléseit, özbakok, szarvasok, dámmok, muflonok elejtésének pillanatait mutatja be a vadfotós nézőpontjából. Végigvezeti az időszakban éppen vadászható vadfajok néhány egyedének elejtését, a tőle megszokott, igencsak szűkszavú magyarázattal, amely a találat helyén kívül csak a vad korát, az agancs formáját, minőségét és a trófeasúlyt közli. Különösen érdekes az őzhívás idején megfilmezett két fiatal bak viselkedése, amelyek verekedést imitálnak, majd egyikük szinte a vadászok közé sétál be. A lövések lassítva megismétlődnek, így a lövedék becsapódásának a helyét és a vad lövést követő viselkedését jól meg lehet figyelni. Érdeemes megnézni a válogatást, amely nem csak a vadat, hanem annak környezetét is bemutatja.

**S. E.** ★★★★★☆☆**Kovács László: Kiváló kaliberek****3330 Ft**

A 2013-ban megjelent, „Újabb ötven golyós vadászlószér” alcímet viselő kötet a Svédországban élő szerző harmadik könyve a 2011-es „Kívánatos kaliberek” és a 2012-es „Sokat próbált vadászpuskák” után. A több vadászújságba is író szerző munkája – voltaképp egy kézikönyv – több a lőszeres egyszerű bemutatásánál: ballisztikai tudnivalókat, vadászati, történelmi leírásokat, sőt a történetekhez kapcsolódó vadászkalandokat, sztorikat is megismertet az olvasókkal. Mindezt igen gazdag – igaz, sajnálatosan csak fekete-fehér – képanyaggal illusztrálták, így zömében a terítékképek mellett minden történetről és hüvelytalpról is találtunk benne fotót, ezek Tóth Mihály munkái. Aki a Kívánatos kaliberek után elolvassa ezt a könyvet, garantáltan tudni fog mindent a leggyakoribb golyós lőszeréről.

**-fa** ★★★★★☆☆Takács Viktor: Fesztiváldászat DVD **4900,-**dr. Ignác Magdolna: Lőjegyzők **6000,-**Blaumann Ödön: Vaddisznóhajtások 6. DVD **2500,-**Szoboszlai Lajos: A vaddisznó vadászat titkai **4990,-**Blaumann Ödön: Szarvaslesen DVD **2500,-**Christian Oswald: A világ gímszarvasai **4864,-**

# Kézfogás

Ricza Tamás

A peronon csak kevesen álltak. Éppen csak hogy hajnalodott, a tó melletti nádból pára gomolygott elő, aztán megült a sínek között. Itt-ott egy kosár mélyén tyúkok káráltak, asszonyok indultak velük a városi piacokra.

Lassan megelevenedett a környék. Nemsokára be kellett futnia a hajnali vicinálisnak, és ahogy közeledett az idő, egyre több és több ember érkezett, nagy csomagokkal vagy csak egy kézitáskával, hogy útnak induljanak. Nem messzire a bejáratától egy család állt. Hatalmas pakkok voltak körülöttük mindenfelé, tarka rongyokba kötözve, de még az asszony vállán is több balyu lógott. Meg egy kisgyerek. Alig volt több három hónapnál, szinte elvesztett a sok kacat között, amit édesanyja magával cipelt, fel sem tűnt volna senkinek, aki futó pillantással mérte végig. A közelükben álló férfi mégiscsak az anyja mellén kuporgó csöppséget figyelte. Kezét a mellette ülő vizsla fején nyugtatta, de szemével szinte rászívta magát a gyermek arcára. Volt ebben a vágyódásban valami szomorúság, ami ott ült szemei mélyén, ám arca merev és határozott volt, mint a bronz. Szó nem esett köztük. Legjobban talán a kutya érezte a vibráló feszültséget az egész állomáson. Hiába tartotta kezét széles fején gazdája, fel-felpattant, és körbenyargalta a néma csoportot. Felugrált az asszonyra, loholt még egy kicsit az ember körül is, aztán mikor látta, hogy senki nem figyel, lihegve visszatelepedett a férfi keze mellé. De ott is folyton riszálta magát. A hangtalan jelenetnek a gőzös vontatta kis vonat megjelenése szakított véget. Belezakatolt, belefütyült a csöndes hajnalba, magával vitte a gondolatokat, aztán megállt, és sűrű fehér gőzfelhőket eregetve várt.

A férfi megrándult.

- Nem gondoltad meg magad? – kérdezte az asszonytól, de az nem is válaszolt. Az odasiető kalauz segítségével éppen csomagjait pakolta az egyik vagonba. A férfi szeme megvillant. Ajka vékony lett, mint a késpenge, egy lépést tett az asszony felé. Karját kinyújtotta, hogy megérintse a gyermeket, ám felesége fellépett a kocsihoz.

- A papírokat majd kiküldi az ügyvéd. – mondta a férfinak. Tétován még állt az ajtóban egy darabig, mintha maga sem tudná, mit hoz a jövő, hová is tart. Végül a kalauz után fordult a vagon mélyébe. A férfi állt, mint a cövek. Arca még mindig olyan volt, mint egy faragvány, semmiféle érzés nem látszott rajta. A mozdony füttyentett egyet, a szerelvény megrándult, végül lassan kidöcögött az állomásról. A férfi karja tétova búcsút intett a távozó vonat után, és csak nézte, ahogyan az utolsó kocsi is eltűnik egy messzi kanyarban. Megfontolt léptekkel baktatott a szekérhez. Felkapaszkodott a bakra, füttyentett a kutyának és meglegyintette a gyepelőt.

- Na, Szellő! – mire az öreg ló hátrafordította fejét és döcögve megindította a kocsit. A fák lassan maradtak el mellettük, Gáspár csak gubbasztott a bakon, és hallgatott. Néha ismerős kocsisok jöttek szembe, olyankor megemelte a kalapját, de aztán újra csak görnyedt vállakkal ült tovább. Fejében gondolatok kavargtak,

mintha odabenn vihar tombolna és vinné magával azokat, ahogyan az újságpapír foszlányait szokta. Hiába is próbált ő bármit tenni az ellen, ami történt. Mindig csak erre jutott. A feltékenység, ez a zöld szemű szörnyeteg már gyökeret vert felesége lelkében. Hasztalan magyarázta neki, hogy az etetőket fel kell tölteni, körül kell járni a területet, nem hallgatott rá. Sötét tekintettel gubbasztott a sarokban, némán, akár egy szfinx. Aztán ma reggelre már össze is szedte azt, amire szüksége volt. Gáspár nem szólt egy szót sem, csak ült és nézett, mint akit fejbe vertek.

A szekér döccent egyet, majd megállt. Gáspár felpillantott, körül nézett. Ott álltak a Hertelendi-féle kocsi előtt.

- Hej, öreg betyár, hova hoztál? – fenyegette meg az ostornyéllal a lovat, aztán mire letette, meg is nyugodott. Szellő többet tudott akárkinél, és már akkor megérezte gazdája hangján a bánatot, amikor reggel elindultak. Gáspár megadta magát a sorsnak. A kocsiderékből egy nyaláb szénát dobott a ló elé, és megveregette a nyakát.

- Jól van, öreg cimbor! – mondta, ahogy ráborult a lóra. Az ajtó előtt leverte csizmájáról a piszkot, nem is azért, mert olyan lett volna, hanem, hogy hallják, jön valaki. Benyitott, vastag füst gomolygott ki az ajtón, a kutya besurrant előtte. Lehuppant egy székre, aztán rápillantott a melléje toppanó kocsmárosra.

- Egy liter vöröset, Marci bátyám. – mire az öreg csak bólintott és indult, hogy kimérje az italt. Gáspár cigaretta után kotort a mellényzsebben. Ekkor látta meg a mellette lebzselő vizslát.

- Hát te? – vakarta meg a fejét, mert nem vette észre, amikor a kutya vele együtt beosont. A vizsla csak nézte nagy szemekkel – na, nem baj, fekdj csak be ide az asztal alá, talán nem vesznek észre.

A kocsmáros az asztalra koppantotta a kancsót.

- Köszönöm – nézett fel Gáspár és mélyet szívott a cigarettából. Belekortyolt a borba, elnyúlt a széken. Ahogyan fogyott a bor, úgy ültek el benne az ideút gondolatai is. Kipillantott az ablakon, amihez épp akkor vágott egy csomó levelet a feltámadó őszi szél...

Múlt az idő. Vérzivataros napok jöttek, és Gáspárt is magával ragadta a háború forgataga. Messzire került az otthontól, de harcolt becsülettel, ha nem is azért, amiért odavezényelték, inkább a saját becsületéért, az elmúlt boldogságáért. Aztán egy nap süvített a golyó mellette, mint már annyiszor máskor, de most olyan fájdalmat érzett a kezében, amit eddig sohasem. Odapillantott, de csak azt látta, hogy bal kezéből ömlik a vér, szinte már nem is kéz volt az, hanem csak valami torzó. Szédülni kezdett, szeme elé karikák úsztak és a földre hanyatlott. Tétován még érezte, hogy a hóna alá nyúlnak, aztán megszűnt létezni a világ...

Fehér vásznas kórházasátorban ébredt. Bágyadt volt és gyenge. Szemét körbejáratta a mellette lévőkön, de mindenütt sebesültek feküdtek, némelyek csendben túrták a szenvedést, ám mások ajkán nyöszörgés szüremlett át. Csendesen nyugtázta magában, hogy a kezével ő még jól járt, mert lám, ennek a bajtársnak mellette az egyik lába hiányzik... tényleg, a keze... erőltlenül felemelte karját,

és odapillantott. Vastag kötés díszlett rajta, azon bizony nem látszott semmi. Maga mellé ejtette karját, s csak bámulta a fejeletti vásznat. Távolról ágyúszó döngött, de nagyon halkán, talán már csak álmában, elmenőben...

A gyógyulás először lassan, aztán egyre jobban hatalmába kerítette a sebesült végtagot. Ott érte a háború vége abban a fehér vászonpalotában. Nem sokáig üdült ezután ott. Bevagonírozták az egész sátrat, sebesültekkel, gyógyultakkal együtt, és hosszan döcögtek, amíg Pestre érkeztek. Sokáig visszatartották őket ott, míg végül megkapták az engedélyt, hogy hazatérjenek. Gáspár a hazáig tartó úton tüzelő izgalommal várta szülőfaluja megpillantását, de amikor a vonatról leszállt, szomorúan látta, hogy a háború borzalmi a kis települést sem kímélték. A szomszédok, ismerősök elmaradtak valahol, velük együtt a régi arcok is eltűntek a múlt ködében. Óvatos léptekkel botorkált a régi házig, ám amikor a sarkon befordult, jobban szeretett volna visszaperdülni. A ház helyén csak egy kupac maradt, jelezve, hogy itt állt valamikor valami, amit egy ember otthonnak nevezett. Sokáig ült a romhalmaz tövében, végül elindult, hogy bejárja a falut...

Teltek a napok, a hetek, az évek, évtizedek. Gáspárból lassan Gáspár bácsi lett, aki már nem is vadőr, mint régen volt, hanem vadászmeister az új vadászársaságban. Keze alatt szépen nevelkedett és szaporodott a vadállomány, s szerették a fiatalok, az öregek pedig barátjukként tekintettek rá. Csonka kezével még éppen hogy meg tudta fogni a fegyvert a biztonságos lövéshez, és ha nem is túl gyakori, de annál szebb találatokkal örvendeztette meg szomszédjait társasvadászatok alkalmával.

Gyakran fogadtak cserevadászatra hegyvidéki vadászársakat, akik csodálkozva nézték a mindenütt mozgó fácánok és nyulak tömegeit, az Alföld asztal simaságú lapját. Gáspár örült a vendégek

örömeinek, sok új barátság kötöttet a jó hangulatú vadászatok alkalmával, de még inkább a vadászatok utáni beszélgetéseken.

Azon a reggelen egy új csoportot fogadtak a vadászház udvarán. Legalább húsz zöldruhás vadász fogadta kalaplevéve a vadászmeister utasításait, aki furcsán pislogva tette meg az eligazítást, mert olyat látott, amelyet eddig még nem sokszor. A szél kezétől pirosra simogatott arcú férfiak között egy nyúlánk hölgy álldogált. Az öreg arcán tévoa mosoly jelent meg, aztán tovább folytatta az eligazítást.

Amikor véget ért a vadászok köszöntése és elindultak az első hajtásra, Gáspár odasodródott az elnök mellé, és halkán megkérdezte:

- Bandikám, ki ez a hölgy? Olyan ismerős nekem, de még soha nem láttam.

- Valamilyen orvosnő Kaposvárról. Állítólag félelmetesen jól lő, kíváncsi leszek rá én is. Na, és persze látványnak sem utolsó – kacsintott Gáspárra az elnök.

- Ugyan már, kérlek... – legyintett egyet a vadászmeister, aztán elkurjantotta magát.

- A jobb szárny tőlem harminc lépés távolságot tartva sorakozzon fel! – lengette meg a kalapját és megállt a fiatal nyárfa alatt. Lassan nyúlt ki a vonal a földút mentén, a kutyák ide-oda ugáltak gazdáik mellett, de a figyelmeztetésre fegyelmezetten ültek le azok lába mellé. Mégis látszott rajtuk az izgalom. Gáspár összehúzott szemekkel nézte a felállást. Néha meglengette a kalapját, ha valaki túl közel állt a szomszédjához, ilyenkor kiigazodott a sor. Hosszan kígyózott a vadászok sora végig a szántás mentén, aminek barázdái között nyulak lapultak, remegő szívvel várva a veszedelmet, aminek szagát már feléjük hozta a reggeli szél.

- Indulááááá! – görgött végig a kiáltás a vonalon és a nagy, zöld kígyó vontatottan megindult a sáros, barna rögök között. Gáspár csizmái alatt cuppogott a talaj és éppen arra gondolt, hogy első hajtásnak éppen jó volt ez a sáros szántás, még mindenki pihent, amikor gyors dupla hangja szállt végig a tájon és felpillantva még éppen látta, ahogyan egy nyúl karikázik a barázdák között.

- Bravó! – kiáltotta a sikeres vadász felé, aki éppen akkor emelte fel a földről a kiszendedett tapsifülest. A lövés hangjára sűrűbben ugrottak a nyulak, Gáspár is meglőtt már kettőt, pedig alig negyedórája haladhattak. Átadta őket a mellette baktató hajtógyerekeknek, aki nagy örömmel vetette át azokat a vállán. Az öreg vadász kinyitotta a puskát, átvette karján. Passziózzák ki magukat a vendégek – gondolta, és



figyelmesen nézte a hölgyet, aki tőle számítva negyediként rőtta az utat. Még nem sikerült semmit lőnie, az aggatékok üresen fityegtek oldalán. Véget ért a szántás, náddal tarkított, bokros rész következett. A vonal megállt, hogy kiigazodjon, aztán lassan újra megindult. Hangosan tört a nád a csizmás lábak lépte nyomán, és a bokrok közül négyesével-ötösével keltek a fácánkakasok. Gáspár enyhe izgalommal nézte a doktornőt, aki vállához kapta fegyverét, kiengedte kissé az előtte felkelt kakast, majd tüzelt. A kakas egyetlen röpte megtört a levegőben, hosszú farka uszályként kísért a zuhanó madarat.

- Szép volt! – integetett Gáspár a nő felé, aki visszaintegetett. Különös... – gondolta az öreg – soha nem láttam, mégis olyan ismerős... vagy talán találkoztam már vele valahol? – dünnögött magában. Megkérdezem tőle – döntötte el a kérdést, ám erre már nem került sor. A hajtás végén a vadászok kocsira szálltak és ők külön autókra kerültek. A következő hajtásokban az öreg a hajtók között haladt, a nő az elállók között maradt és a hajtások végével sem tudtak szót váltani.

- No, majd este – nyugtázta magában Gáspár, és beállt a hajtósorba, mint már annyiszor.

- Gáspár bácsi, nincs elfáradva? – kérdezte tőle egy fiatal vadásztárs, de Gáspár csak legyintett.

- Semmi ez fiam. Készen vagytok? – kérdezte a mellette állókat. – Akkor gyérünk! – kiáltotta a messzebb várakozók felé és megindult. Sűrűn ugrottak lábuk előtt a nyulak, keltek a fácánok, szaporán szólt a puska a vadászok felől. Már lefelé hajlott a téli útján röviden járó nap. Ferdén tűztek a bányadt sugarak, még lehetett látni, ez volt az utolsó hajtás. Ahogyan Gáspár átkelt egy útjába eső mély árkon, szorítást érzett mellkasában. „Majd elmúlik” – gondolta - és megszaporoztta lépteit, hogy beérje társait. Ám a fájdalom nem akart szűnni, inkább még erősebben tért vissza, annyira, hogy elfogyott a levegő, le kellett ülnie.

- Valami baj van? – futottak oda többen is, amikor látták, hogy Gáspár szándéka szerint leült, de inkább lerogyás volt az.

- Úgy szorít itt, benn... - lehelte az öreg, miközben jobb kezével szíve tájékára mutatott.

- Tessék inni egy korty vizet. – nyújtották felé a kulacsot többen is és Gáspár jólesően nyelte a hideg kortyokat.

- Mi történt? – sietett oda az elnök is. – Miért állt meg a hajtás? – kérdezte, de ahogy széttekintett, már tudta mit kell tennie. Gáspár félig feküdt a földön, többen körülállták, hogy támogassák.

- Berci! – füttyentette oda az egyik hajtógyereket. – Eredj a vadászokhoz és keresd meg azt a doktornőt. Gazsi bácsi rosszul van. Mondd meg neki, hogy jöjjön, nézze meg. Berci elnyargalt, az elnök egyre nagyobb aggodalommal szemlélte a mellette ziháló Gáspárt. Kiszáratva odaért a doktornő. A férfiak büvölten nézték a kalap alól kibugyanó szőke fürtöket, de tévovázás nélkül távolodtak, amikor a nő a beteg mellé érve ezt kérte tőlük.

- Hogy van? – kérdezte legelőször, miközben ujjjaival Gáspár pulzusát kereste.

- Rosszul... egyre rosszabbul. – suttozta Gáspár, miközben félig hunyt pillái alól a nő arcát fürkészte. A doktornő vizsgálódott még egy darabig, aztán a férfiakhoz fordult.

- A szívével van gond. Lehet, hogy szívrohama volt... – tévovázott egy pillanatig, de aztán magára talált. – Ki kell innen vinni szegényt – és már hajolt is le, hogy átkarolja az öreget.

- Hogy gondolta? – korholta az elnök. – Majd mi kivisszük maga helyett. Nem is bíránk nézni, ahogyan cipekedik. Gyertek,

fiúk! – intett a többieknek. Gáspár alétan feküdt a karjaik között. A vadászatnak vége szakadt. A segítők az öreg vadászmeisterrel és a doktornővel együtt egy autóra kapaszkodtak, s lassan, hogy a jármű minél kevésbé dőcögjön, a vadászház felé indultak. Az öregnek jól esett az esti hűvös szellő és a szorítás lassan ugyan, de enyhülni kezdett mellében. Mire a vadászházba értek, már gyengéden tiltakozott is.

- Jobban vagyok, hadd köszönjem meg a teríték mellett a vadászatot – suttozta.

- Szó sem lehet róla. Le tetszik feküdni, megvizsgálom, adok gyógyszert, végül majd valaki beszállítja a bácsit a kórházba – válaszolt neki azonnal a doktornő. Gáspár csendes nyugalommal vette tudomásul a szavakat. Túrte, hogy óvatosan bevigyék a házba, lefektessék az egyik heverőre. Segítői a doktornő kérésére távoztak, és csak ketten maradtak.

- Szeretnék kérdezni valamit... – kezdte Gáspár, de a hölgy leintette.

- Csak tessék pihenni. Kár minden szóért... – intette a nő és táskájából tablettákat vett elő.

- Tessék ezeket bevenni. Itt a víz is – és segített az öregnek lenyelni a fehér orvosságzemeket.

- Köszönöm – pihette az öreg. A doktornő lassan levette róla a kabátot és a többi ruhadarabot is, majd hosszasan hallgatta a beteg szívverését. Nem tetszett neki. Az öreg arcára pillantott, ami sápadt volt és kissé élettelen. Abbahagyta a hallgatóságot, és az udvar felé indult, hogy kocsit kerítsen, ami beviszi Gáspárt a legközelebbi kórházba. Ahogyan ellépett az ágy mellől, megtorpant. Egy fénykép hevert előtte, az öreg zsebéből esett ki, amikor levette róla a kabátot. Lehajolt, felemelte és a következő pillanatban az ágyra rogyott betege mellé. A régi, sárgás fotóról egy család mosolygott vissza rá, a férfi vidáman, a feleség kissé szomorúan, köztük pedig egy kisgyermek ült. Az asszony megbüvölten meredt a képre. Lázasan kutatni kezdett zsebeiben. Nagy sokára megtalálta, amit keresett. Régi fényképdarab volt. Ugyanaz az asszony, ugyanaz a gyermek, éppen csak a férfi hiányzott róla: látszódtott, hogy valamikor régen lángok nyaldosták azt a papírdarabot, hogy eltüntessék az emlékeket...

A doktornő a beteg felé fordult. Mélyeket sóhajtva feküdt mellette az öreg. Nem is gondolva azzal, mi történhet, remegő kézzel Gáspár felé nyújtotta a két képet. Az öreg vadász átvette a régi fotókat és rájuk nézett. A következő pillanatban el is ernyed a keze, a papírok egymással keringözve hullottak alá. Könnyes szemmel meredt a doktornőre, aki szintén könnyeivel küszködve meredt vissza rá.

- Édesapám... – susogta a nő – és ráborult az öreg mellére.

- Kislányom... – zokogott Gáspár, s ölelte a nőt, ahogyan csak tudta. Lassan csillapodtak le az érzések. Gáspár már nem is érezte, hogy rosszul van, a hosszúra nyúlt pillanat hatásosabbnak bizonyult minden gyógyszernél... A doktornő könnyek között mesélte el, mi is történt. Édesanyja már régen meghalt, amikor ő még csak egyetemista volt. Apját soha nem ismerte. Anyja azt mondta neki, édesapja régen meghalt a háborúban, ezt a fényképet, amit pedig most a kezében tartott, lebombázott házuk romjai közül kotorta elő. A lángok éppen a férfi képét emésztették fel... ám ő soha nem tudott belenyugodni abba, hogy az apja halott. De hiába kereste, kutatta, mégsem tudott a nyomára akadni.

Gáspár csak feküdt, mint egy darab fa. Minden összeállt már benne, amit azóta gondolt, hogy meglátta a nő arcát. Nem is

gondolt most semmire. Olyan jó volt ott feküdni és ölelni azt, akit olyan régóta elveszettek hitt. A lehanyatló nap sugarai áttűztek az ablak előtt álló cseresznyefa mezítelen ágai között. Vastag stráfokat rajzolt a fény a falra, s egy tétova sugar betévedt a szobába is. Két ember fogta ott egymás kezét, s úgy tetszett, ez a fénysugár körbefonja azt a két kezét, hogy örökre összekösse őket, mert ezzel a kézfogással tervezett újra elindulni az a két ember az élet rögzös, végtelen országútján... ♡

# Pillanatkép

Görbe Gábor

Néha szinte hangos a csend. A szél is durván cibálja a ruhámat és port hint a szemembe. Már nem hívogat a messzeség, már nem csábít a nem látott táj. Nem vonzanak a messi csalitok, a rét az erdő szélén. Nem dúdol útravalót a fülemben a szél.

Most indulnom kell haza. Odahaza, ahol az otthon meleg ölelésében benne van minden. Az ajtók lágyan nyílnak, a ház kellemes illata jólesően körbevesz. Az öreg bútorok szinte köszöntenek. Becsukom az ajtót, kizárom a külvilágot. Nyugalom és megnyugvás vesz körül. Ide térek vissza mindig. Az útjaim itt kezdődnek és itt végződnek. Innen járom be a havas határt és a tavaszi hóvirágos pagonyt. Ide hozok ibolyát az elhagyott tanyáról. Ide hozom az ölyv legszebb elhullajtott tollát és néhány üres csigaházat a bokrok mélyéről. Itt átalakulnak játékká, kicsiny szívek tiszta örömére. Ide hozom a dércsípte kökényt, a hamvas csipkebogyót, melyekből tea készül. Ide hozom a nagy bugájú nádat, mely délcegen őrzi a bejáratot. De van, ami ott marad, mégis elhozom, mert a szívemben tovább él. Elhozom a pacsirtadalt a tavaszi szántók fölül. Elhozom a fülemüle szenvedélyes éji énekét a bozótosokból. Elhozom a feketerigó vidám trilláit az alkonyodó erdőből, a szalonkák szerelemtől túlfűtött csapongását a csalitokból. Elhozom, de mégis megmarad egy pillanatkép, amely beleégett a lelkembe. Elhozom az őzek szenvedélyes harcát a sutákért, a baglyok éji nesztelen röptét. Elhozom a nyulak tavaszi hancúrozását, a varjak állandó szomorú káromását. Magammal hozom az otthonomba, de mégis megmarad, hiszen bárki láthatja. Elhozom a fiatal rókák önfeledt játékát, a gémek mozdulatlan gubbasztását a tó partján. Elhozom a nádírigó hangos, önfeledt énekét, a szárcsa vidám úszkálását a nádas mellől. Elhozom a csillagos estét és az éjjel repülő tőkésréccék szárnyának suhogását a csillagok alól. Elhozom a denevér céltalan csapongását, az éji bogarak hangos zúgását. Elhozom a szerelmes baglyok huhogását és a tücskök ciripelését teliholdas éjszakákon. Elhozom a libák tanácstalan gágogását novemberi alkonyokon és a gólyák önfeledt kepelését forró augusztusi délutánokon. Elhozom a lenyugvó tűzvörös napot, amikor átengedi a helyét az éjnek.

Mindezt hazaviszem, leírom, csak magamnak, de már alig várom, hogy újra lássam, átéljem. Várom, hogy vidám útravalót dúdoljon a fülemben a szél. Újra hívogat a messzeség, csábít a nem látott táj. Újra vonzanak a messi csalitok, és a titkok, melyek az erdő félhomályában születnek és a szívünkben élnek... mindörökké. ♡

# A Körcsönyei kennel



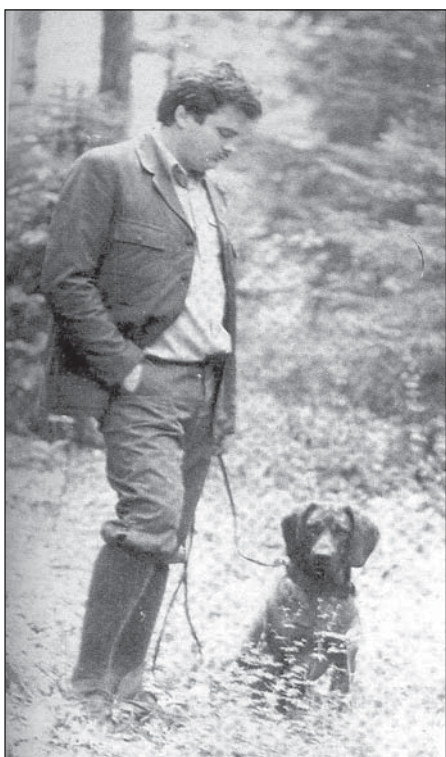
**Új sorozatunkban a hazai vadászkutya tenyésztés élvonalába tartozó tenyészeteket mutatjuk be, történetüket, híres kutyáikat és nem utolsó sorban a tenyésztőket.**

A név bizonyára sokaknak ismerős, de akik a vérebes körökben jártasak, esetleg utánkereséssel is foglalkoznak, nos, azok pontosan tudják, hogy ez esetben a Magyar Véreb Egylet elnöke, dr. Buzgó József hannoveri vérebtenyésztéről van szó. A körcsönyei kutyák ismertek szerte az országban, de tudni kell, hogy ebben az esetben nem csak és kizárólagosan hannoveri vérebekekről van szó. A kennel alapítója hivatásos vadászként kezdte a pályáját, és mint oly sokan,

ő is a szülői házból hozta a vadászat és a vadászkutyák szeretetét. Első hivatalos vadászkutyája egy Dina névre hallgató rövidszőrű magyar vizsla volt, amellyel a Csepel Autógyár Vadásztársaság területére, a Csepel-szigetre jártak vadászni, ahol akkoriban édesapja bírt tagsággal. A hivatásos vadász pálya meghatározó volt életében, így szinte elkerülhetetlen volt, hogy mindig jól képzett kutyák legyenek a háznál. Kezdetben főleg vizslák, aztán a területek nagyvadas jellege miatt elkerülhetetlen volt a szakszerűen bevezetett vérebekek tartása. Első munkahelyéről, a Lajta-hansági Állami Gazdaságtól már bevadászott vérebekekkel, a Bakonyból származó Magyarpolányi Bercivel érkezett Selyére 1981-ben. A kiváló nagyvadas területen a fővadászi lét szinte elképzelhetetlen volt vérebekek nélkül, és az ifjú fővadász már mint „szakképzett” vérebvezető foglalta el új szolgálati helyét Körcsönyepusztán. Első vérebével 1980-ban részt vett a Knefély Nándor által szervezett vérebvezető tanfolyamon, amely Szombathelyen indult, de a vizsga már a Baranya megyei Husztóton volt. A Bakonyból származó hannoveri kan, amellyel időnként már egy-egy vérebversenyen is próbálkozott, sajnos egy mérgezés áldozata lett, így sürgősen új kutya után kellett nézni. A választás



**„Ilyen kölyköket szeretnék adni a vérebvezetők kezébe!” (Buzgó József)**



A szombathelyi vérebtanfolyamon (1979)



Bercivel (1980)



Pitypang Kópé magyar vizsla kan a Dalmandon rendezett főversenyen

Harmatvölgyi Gilda hannoveri szukára esett, aki a neves vérebvezető, Tóth Lajos tenyésztésében látta meg a napvilágot. A fiatal hannoveri szuka nagy reményekkel indult Körcsönyepusztán, és a napi munkák mellett 1983-ban az első fedezetésből öt kiskutyája is született, amelyek már Körcsöneyei néven váltak ismertté.

Mindez kerek harminc éve történt, és bizony kevés tenyésztés mondhatja el magáról, hogy ilyen hosszú időn át folyamatosan fejlődött és mindig a minőségre törekedett. Ez a véredek esetében a jó küllem mellett egyet jelent a kiváló munkateljesítménnyel. Harminc év alatt, ha csak számokat nézünk, akkor is sorra dőlnek meg a rekordok. Az elmúlt években a Körcsöneyei kennelből tizenhat alom került ki, és szinte mindegyikből került kutya külföldre is. Ezen kívül hazánkban a nevesebb vérebvezetők közül sokan vezettek és vezetnek a mai napig is körcsöneyi kutyát. Az ilyen hosszú távú szakmai munkánál elengedhetetlen, hogy a kennel tulajdonosa mindig, minden egyes kutyánál az utolsó betűig betartsa a tenyésztésbevitelhez szükséges előírásokat. Ebből adódóan a Körcsöneyei kennelben a küllemre és a munkateljesítményre évtizedek óta nagy hangsúlyt fektetnek. A beltenyésztés elkerülése végett időről időre import kanok fedezik a szukákat, de a mai napig munkában lévő Körcsöneyei Kapitány már negyedéziglen körcsöneyi kutya. A hannoveri tenyésztés eddigi legsikeresebb alma az L betűs alom volt. A születendő kölykökből öt Magyarországon maradt, és koruk legsikeresebb kutyái voltak, annál is inkább, mert életük során mindegyik 200 feletti sikeres munkát produkált. Nem szükséges nagy fejszámolást végezni: a harminc év alatt a Körcsöneyei kennelből kikerült kutyák és azok közvetlen leszármazottjai közel kétezer nagyvadat hoztak terítékre. Az ilyen teljesítményhez nem kell különösebb kom-



Kópéval

mentár. A körcsöneyi kutyákra jellemző a jó küllem, a jó hajszakészség, és mivel az egész család a kutyák bűvöletében él, az innen származó kölykök minden esetben szocializáltak, jól fejlettek és jó idegrendszerrel kerülnek ki az alomból.

A kennel és dr. Buzgó József neve az évtizedek alatt egybeforrt a nagyvaddal, a nagyvadász területekkel. A Magyar Véreb Egyesület elnökeként büszke a magyar vérebrekre és vezetőikre, mert ha a munkateljesítményt nézzük, akkor a magyar egyesület a világ egyik legeredményesebb szervezete, és ebben szerepük van a körcsöneyi kutyáknak is. A tenyésztésben a fő cél: azt a hivatásos vadászati réteget, amelyből a kennel alapítója is érkezett, a jól dolgozó kutyák által sikerhez – pontosabban minél több szakmai sikerhez – juttatni.



AGYAKI GÁBOR

agyaki.gabor@digistar.hu



# A Mennyei Hegyek birodalmában

**2012 novemberében – három héttel Hidvégi Béla sikeres nepáli, 4 ezer méteres vadászatát követően – indultunk útnak a Tien-sanba, a kirgiz hegyek csodálatos világába. Utunk tervezése a 2012 évi FeHoVá-n kezdődött, ahol a keszthelyi múzeum önálló standján találkoztunk Fenyvesi Norbival. Az ő Kirgizisztánba szervezett és kísért vadászatának elképesztően jó minőségű és „vadban bővelkedő” filmjei nagy hatással voltak Bélára. A találkozást követően a szervezés célegyenesbe ért. Eddigi közös munkáinknak köszönhetően bővítette Béla csapatát a két keszthelyi „Janival”, Pálinkás Robival, a Zala megyei Vadászszövetség elnökével, valamint a keszthelyi Helikon Kastélymúzeum igazgatójával és velem.**

A hegyi vadászatra való felkészülés részéről – ismerve Béla elvárásait – tudatosan és időben elkezdődött. Heti egy nap pihenővel – kezdetben erőltetett menetben, ötkilós hátizsákkal, később futva – tettem meg a házunk és a gyenesdiási Berzsényi kilátó közti 40 perces hegymenetet. Kitartó munkámmal elértem, hogy az indulás előtti héten mindkét térdszalagom begyulladt a megerőltető futástól. Gyógytornász feleségemnek nem kis munkájába került, amíg „partiképes” állapotba hozott és vállalhattam az utazást. Béla ezalatt a Himalájában négyezer méteres magasságban, bő egyhetes vadászon meglátta az uborkafájának – általa már sokat emlegetett – tetejét, a himalájai tahr (Hemitragus jemlahicus). Elejtésének hírért első kézből kaptam tőle, így már az új „lakót” gondolatban be is könyveltem közös múzeumunk szépen gyarapodó leltárába.

Budapestről Isztambul érintésével, ottani idő szerint hajnalban érkezünk Biskekbe, a „Hegyek alatti helyre”, Kirgizisztán fővárosába. Norbival a VIP vendégek részére fenntartott váróban találkoztunk, ahol bemutatta negyedik társunkat, Zsoltot, aki egy nappal korábban érkezett és így módjában állt egy kicsit belekóstolni a főváros kulturális életének különböző szegmenseibe. Mi mindenesetre élvezettel hallgattuk beszámolóját, és személyében olyan színes egyéniségre akadtunk, aki végig jó és segítőkész társnak bizonyult. A kölcsönös üdvözlések és a szokásos csomagfelvétel után nem késlekedtünk, a szakadó hóban azonnalmód csülökre, illetve egy kisbuszra kaptunk és a hajnali derengésben elhagytuk az álmosan ébredező, az 1990-es évektől független köztársaság fővárosát. A ránk váró 11 órás autótút sem árnyékolta be töretlen jókedvünket.

Világosan értük el az enyhén sós vizű Iszik-köl tavat, amely tízszer nagyobb a mi Balatonunknál és amely az Aral-tó után Közép-Ázsia második legnagyobb tava. Meleg tónak fordíthatnánk kirgiz nevét, amit azért kapott, mert vízfelülete 1600 méterrel van a tengerszint



felett, s a hegyek védelmében sosem fagy be. Varázsa azonban mégsem ebben rejlik! A tó 800 méteres mélységében nyugszik a mesésen gazdag egykori szkíta metropolisz, amely a Selyemút egyik fontos megállóhelye volt.

A tó közvetlen szélén futó, töredezett aszfaltú egyenesen haladtunk jó 120 kilométert, jobbra tőlünk szegényes házak, éppoly szegényes kinézetű lovakkal és birkanyájakkal, s amikor kigyönyörködtük magunkat, hűtlenül faképnél hagytuk mesebeli tavunkat és felkaptattunk a hegyek szerpentinjeire. Kacsaringós hegyi utakon haladva, az első biztonsági és ellenőrzési pont után nem sokkal gépet cseréltünk. A kényelmes kisbuszt egy zárt, tizenéves UAZ váltotta, ami hosszú lábaink börtöne, valamint az időnként felsíró üveghangok kíméletlen gazdája volt. Sofőrünkre azonban nem lehetett panaszunk, gondolatban messze járt tőlünk, ennek ellenére a gáz- és fékpedált szenvtelenül kezelte. Kötelességtudóan vezetett át bennünket a 4028 méter magas hágón, amelyet egy tulipánszerű tábla jelzett, rajta az ákombákom számokkal.

Otthoni indulásunktól számított 31 órás utunk végén ókeresztény türelemmel szemléltük leendő alvóhelyünket, amelynek állapotáról csak fénykép beszélhet igazán. Jövőbeni lovaink tulajdonosa, felesége és kislányuk, a kétéves Hájána lakta az egyszobás, szegényes házat. Az egyetlen ágyat Béla kapta, amelyet „főnöki” eleganciával, ruhástól azonnal birtokba is vett, mi pedig, mint a bárányok körülötte, a földön vackoltuk be magunkat, és hallgattuk a „szószékről” jövő jobbnál jobb történeteit. Béla hazaérkezésünkig – valamennyiünk elismerését kivívva – tartotta jó formáját, egyedi stílusú humorát és nem utolsósorban türelmét. Megkockáztatom: élvezte az egész utat! Mivel abban megegyeztünk, hogy vadászat közben nincs egy csepp alkohol sem, ezt szem előtt tartva azon este megittuk az egész hétre szánt muníciónkat, így később egy gonddal kevesebb jutott mindennapjaink megpróbáltatásaiban.

Másnap háromórásra ígért lovaglásunk hatórára sikeredett, amit nem bántunk, mert csodás helyeken haladtunk a kimondottan kényelmes, magas markamrájú nyergekben. Fércmunka lenne a beszámoló, ha nem írnék kirkiz lovainkról néhány sort. Erős testalkatúak, izmos farral, rövid lábszárakkal, de veszettül kemények és fegyelmezettek voltak. Kissé talán lomhák, ha nem hallják a bűvös szót: „Csú, csúcsú!”, ami Magyarhonban talán a „gyi”-nek felel meg lónyelve; akkor nemigen szedik apró lábaikat. Cérnahangra és pipaszár lábra nem reagálnak, az olyan lovasok vigyenek magukkal ostort, ha ajánlhatom.

Már kezdődő sötétedésben,  $-15^{\circ}\text{C}$  körüli hőmérsékletben értük el hegyi hajlékunkat, amelynek ablakait – üveg híján – nejlonszák takarta a kíváncsi szemek elől. 3600 méteren rendezkedtünk be hát így heten, mint a gonoszok, a két kirkiz kísérről kibővülve. Igaz, hogy csak négy ágy volt a valamikor szebb napokat látott faházban, de az ágyat nélkülöző csapattársak szépen elosztottak egymás között: vezetőink nemes egyszerűséggel, úgy ahogy voltak a földre feküdtek, Norbinak pedig egy deszkatákolmány jutott. A füst, amit a kályha produkált begyújtáskor, egészen addig, amíg át nem melegedett a kémény, no, az embert próbáló volt. Fejlámpánk fényénél tértünk nyugovóra valamivel öt óra után, jómagam három nadrágban, két pulóverben, hálószátkban és a lóden télikabátommal takarva. Jó ideig attól félttem, reggelre lefagy a hüvelykujjam. Fejet hajtok embereink előtt, akik óránként tettek a tűzre, amitől meleg (és még nagyobb füst) lett.

Igen biztatón indult a reggel. Hegyi hajlékunk előtt a szemközti oldalakat távcsövezve, több argali nyáját is láttunk. Kis csapatunk a barátságot megtartva két részre szakadt. Mi Bélával és Norbival argalik

## Hosszú lovaglásaink közben

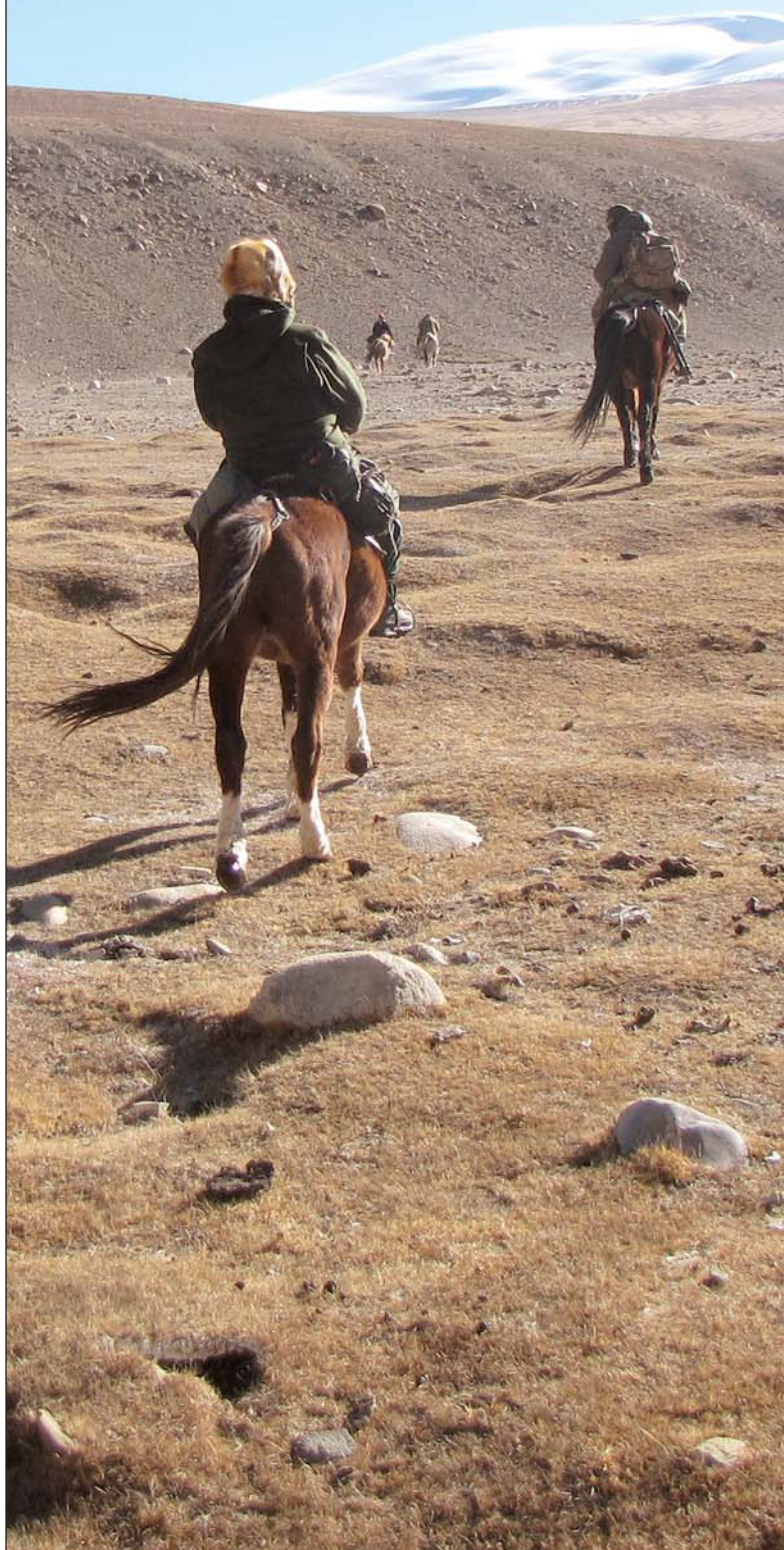


Foto: Pállinkás Róbert



**Bélával, Norbival és a kényszerhelyzetből lőtt, gyengébb szarvú Hume Argali kossal**



**Pálinkás Róbert és „repi” bakja**

után készültünk, Robi és Zsolt a maguk kőszálját kívánták elejteni. A nap folyamán biztos állíthatom, hogy 200-250 argalit is láttunk, igaz, valamennyi 600 méternél nagyobb távolságra volt. Egész nap folyamatosan mozgásban voltunk, s ugyanez mondható el a nyájáról is. A nap végén lovainkat a tábor felé fordítva ballagtunk, amikor Norbi-

nak köszönhetően tőlünk jobbra, fenn a hegyoldalon egy nagyobb nyájat vettünk észre, benne egy igen jó kossal. Apró, vérekes szemű helyi vezetőnk is lábba jött, és olyan lélegzetelállítóan meredek kőomlásra vitte fel lovainkat, hogy ott valóban elfogott a félsz, elsősorban a tudattól, hogy ennyire örültek vagyunk, felnőtt fejjel. Kirgiz vezetőnk – „az öreg”, így hívja Béla, bár nincs még negyven sem – otthonosan mozgott a négyezer méter felett, borsos fizetséget remélve nyaktörő mutatónyáért, mi pedig – Béla 76 évesen – holdkőrosként követtük birkaláztól cserepes ajkakkal. Bár egy kapitális kos is volt a nyájban, Bélának fekve, félig visszafelé csúszva, kényszerhelyzetből egy szerényebb szarvút sikerült csak meglőnie 560 méterről; a kos a lövést követően egy lépést sem tett többé. Lehet ekkora öröme egy hegyi vadásznak 4200 méteren? Ha korábban tették volna fel a kérdést, vakaróznék a helyes válaszon. Most látom, hogy igen. Béla újra gyerek, a hegyek meghódítója, férfiember és közben többszörös nagyapa. Kiabáltunk, ugráltunk, meséltük, mintha most látnánk egymást először. Norbi felvette a lövést, költői kifejezéssel zümmögött a kamerája, HD minőségben! Könyvelhettem Béla múzeumában az újabb „hegyijanit”.

Este, sötétedésben értünk hegyi hajlékunkhoz és két boldog társunkat két jó ibex mellett találtuk. Határtalan jókedvvel vágtak egymás szavába. Robinak igazi „repi” bak állta útját a reggeli indulás tízedik percében, kényelmes golyólovásnyi távolságban. Nem vétett, s így azon kevés földink közé iratkozott be, akik a Mennyei Hegyek birodalmában ejtettek el kőszáli kecskét. Zsolti hosszas mászást és még hosszabb várakozást követően, hitelesen mért 600 méteres távolságról, egy lövéssel pecsételte meg közép-ázsiai ibex sorsát. Több kecskével nem is volt találkozásuk a nap folyamán. Ez a két bak fogadott bennünket nyakbőrösen, jó méteres, szépen ívelő szarvakkal. A terítékhez hozzákerekítettük Béla argaliját is és bizony igen elégedettek voltunk a nap végeztével.

Béluska argalija friss húst is jelentett konyhánk számára. Norbi olyan stake-et rittyentett a gerincből a töredezett szélű fehér lavórunkban, hogy egyből kisimultak a hegyen barázdált ráncaink. Hét óraker, fej-lámpa-oltás után nyugovóra tértünk és Bélával még sokáig anekdotáztunk a szép emlékü nagyberekre fűzőségekről, ahol sok vendége megfordult és jókat vadásztak, nekem pedig első munkahelyem volt a nyolcvanas években. Elcsendesedésünket az emeleti „lakóknak” motoszkalása és asztalunkon való megjelenése követte. Rendszeres besorolását nem tudtuk pontosan megállapítani, de a népes rágcsálók örökké éhes hadát gazdagította. Nem volt válogatós és szemérmes, kiadósan vacsorázott kenyérből, kekszéből. Néha rávilágított Zsolt barátunk, amire felfutott a padlásra, mintha csak a vacsora árérték szaladt volna fel, úgy ahogy azt a betyár becsület megkívánta volna.

Másnap a főszereplő ismételt és jogosan Béla volt. Olyan nyaktörő helyen, ahol még a sokat látott Norbinak is megremegett a horgas ina, erős Tien-san argalit hozott terítékre, amelynek csigája 47 inches volt.

A kitűzött cél, amiért – vagy pontosabban akikért – jöttünk, teljesült: sikerült elejteni a Hume Argalit (*Ovis ammon humei*), amelyet csak 2003-tól fogadnak el külön alfajként, és csak itt, Kirgizisztánban, a Niran-folyó jobb oldalán éli mindennapjait, valamint a Tian Shan Argalit (*Ovis ammon karelini*), amely Kína, Kirgizisztán és Kazahsztán hegyeinek a lakója. Utunknak köszönhetően mindketten rövidesen a készthelyi vadászati múzeum nagyra becsült lakói lesznek.

A következő nap az esélytelenek szikláin zajlott. Nem írom le, még szemlesütve sem mondom azt a távolságot, amire a rózsaszín kapucnis helyi vezetőm kiadta a lóparancsot. Hosszasan egyeztetettünk, hova és mire is szánjam a lövést. Robi becsületére legyen mondva, segített számolni, állítani a céltávcsövet. Eddig jó pár helyen jártam már hegyen, zergék után, tettem is hosszú lövést párat, de ez alkalommal három próbálkozás után beszünttettem a tüzelést. Sötétedésre értünk hegyi kalyibánkhoz. Béla ismételt kitétt magáért, úgy is, mint „Chief” és úgy is, mint vadásztárs: „Csabám, maradunk addig, amíg nem sikerül meglőnöd az ibexedet”. Mondhatott volna mást is, vagy bölcsen hallgatható volt. Nekem jól esett biztatása, így utólag itthon, a meleg szobában talán még jobban értékelem szavait.

Másnap tervünk az volt, hogy hatórás lovaglással elérve első szállásunkat, terepjárával tovább utazunk egy biztosabb kecskés helyre. Estig így még egy napom volt próbára tenni vadászszerecsémeket. Robival és a kísérőmmel olyan helyre kaptattunk fel, hogy lovamnak egyszer csak elkezdett mind a négy lába remegni, és egy lépést sem tudott tovább haladni. Jócskán négyezer méter felett jártunk, a kiszemelt kecskenyáj viszont jóval 600 méter távolságra delelt. Nem szeretnék senki türelmével visszaélni, rövid leszek: 460 méterről elhibáztam a nagyszarvút. Lógattam az orromat, fájt a térdem, bár így anatómiailag összekeveredve lehet, hogy egy kicsit feljebb fájt, ott a lelkem körül szorított valami.

Sötétedésre mindkét csapatunk szerencsésen elérte az alaptáborunkat, ahonnan a reánk váró 12 órás úttal visszaindultunk Biszekbe. Maradt időnk ajándékvásárlásra, kiadós ebédre, egy korty „füstösre” és egy kurta alvásra, majd időben elértük a hajnalban induló gépet. Egy kép most is előttem van isztambuli érkezésünk pillanataiból: Béla lógó nadrággal, félrecsúszott hátizsákkal és borostásan egy sármos hajléktalan képét formázta. Birka- és kecskelázunk rövid időre alábbhagyott, és ha utazásunk esszenciáját kellene megfogalmaznom, könnyű helyzetben lennék, mert Kaan Karakaya Béla Vadászként a csúcson című könyvéhez írt soraiban tökéletes pontossággal megtalálható, szakavatott kézből, illetve tollból odakanyarítva. ♡



fotók: Pálinkás Róbert

Béla a hatalmas Tien Shan Argalival



A család szeme fénye, Hájána a 42 éves „öreggel” és Hidvégi Bélával



Az „öreg” az otthonunkul szolgáló fatákolmányban





# Avenzor

Erdővédelmi és  
Kereskedelmi Kft.

## AVENZOR VADRIASZTÁS

### Cervacol Extra:

tű- és lomblevelű erdészeti kultúrák, gyümölcs- és díszfák téli vadkár elleni védelmére.

### WAM Porocol:

a sokoldalú „szagsorompó”. Minden mezőgazdasági-, kertészeti-, szőlészeti-, erdőgazdasági kultúra új, folyékony vadriasztószere, amely hatását párolgással fejt ki. Gazdaságos, hosszú ideig hat.

### Vadóc:

mezőgazdasági, kertészeti, szőlészeti és erdészeti kultúrák szaghatáson alapuló, tasakos vadriasztó szere.

### Repellovit:

vaddisznó-riasztó granulátum. A riasztó hatása specifikusan csak a vaddisznó számára – csípős szagot és ízét alapszik. Makk és más vetések védelmére, egyéb kártételek megelőzésére kitűnően bevált.

## MINDEN VADKÁR MEGELŐZÉSÉRE VAN MEGOLDÁS!

**Szállítás postán**

### Székhely és adminisztráció:

1124 Budapest,  
Kosztá József u. 28.  
Tel./fax: 06-1/319-6578

### Megrendelés és szállítás:

5540 Szarvas, Vajda Péter út 25.  
Tel./fax: 06-66/313-301,  
06-30/911-7064  
e-mail: pesti@szarvas.hu

## „Zöld vadászt látni ritka kincs”



Fotók: Csehán Sándor

### „Come on and twist again”



## VOLIERHÁLÓ

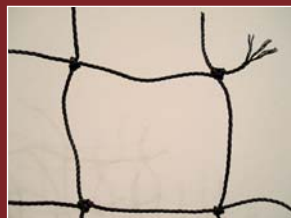
UV stabil PE 3 x 7szál csomózott

100 m x 30 m (3000m<sup>2</sup>)

150 m x 40 m (6000 m<sup>2</sup>)

Hálószelembőség 60 mm x 60 mm

0,3 euro/m<sup>2</sup> + Áfa



**Megrendelhető:**

**+36-30/637-9838**

**peterpaskai@vadker.hu**

Több mint négyszáz vendég mulatott Bükföldön, a Fürdő étteremben február 9-én: vasárnap reggelig állt a bál. – Vadászt látni szerencsét hoz, zöld vadászt látni ritka kincs – idézett Krúdy Álmoskönyvéből V. Németh Zsolt, a Vidékfejlesztési Minisztérium államtitkára köszöntőjében. És bizonyára sokaknak ez valóra is vált, hiszen az elmúlt évek során a megye legnagyobb társasági eseményévé vált megyei vadászbál 440 vendégének jó része vadász volt. Nem csak a vadászaton, de ünnepeiken, rendezvényeiken is ragaszkodnak az összetartozásukat jelző hagyományokhoz. Például a ruházathoz, vagy ahhoz, hogy az érkezők a karintiai barátokkal kiegészült Vas Megyei Vadászklub Egyesület fanfáros sorfala előtt vonuljanak be a terembe. A vendégeket Gagyi István, a bált szervező megyei Vadászklub, valamint a Vasi Vadgazdálkodók Védegyletének elnöke köszöntötte.

A nyitótáncot a Nyugat-magyarországi Egyetem Savaria Egyetemi Központjának Szökös Táncegyüttese járta. Míg a vendégek a lányok és a legények produkcióját nézték, a konyhán lázasan készülődtek: többen találgatták, vajon mit tudhat Pereznyák Zoltán és csapata, hiszen nem lehet egyszerű mutatvány több száz ember báli ételkorát az asztalokra varázsolni. A Dumovits István horvátzsidányi esperes-plébános által elmondott asztali áldás után következett a bőséges és ízletes vacsora, majd Koós János és Dékány Sarolta énekelte meg a vendégeket. Az ének után jöhetett a tánc. A Percsák zenekar tényleg mindent eljátszott: a Záray-Vámosi-féle Homokórától a Quimby – Most múlik pontosan című slágerig, no és persze idővel a mulatók egyvelegeket is kikövetelte a hálás vendégsereg. Éjfél után a tombolahúzás idejére egy kicsit megpihenhettek a bálozók: a felajánlásoknak köszönhetően sok értékes ajándéknak örülhettek a vendégek. A további mulatozáshoz az éjszakai svédasztalról gyűjthettek erőt a vasi vadászbál vendégei: nagy keletje volt a dödöllével kínált vargányás vaddisznópörköltnek, a kocsonyának, de a velős pírítósért is hálásak voltak a vendégek.

**Vas Népe**

# X. Országos Diana Bál

Minden eddiginél több, összesen 260 vendéget köszönthettünk a jubileumi, X. Országos Diana Bálon, melyet február 2-án a bikali Puchner Kastélyszálló\*\*\*\* és Reneszánsz Élmenyirtok Lovagtermében rendeztünk meg. A bált a Vadászhimnusz nyitotta Hock Norbert, a Baranya Vadászkürt Együttes zenei vezetője előadásában, majd az együttes hölgytagjai fújták el az általuk komponált Diana kürtszignált. Bán Beatrix beszédét különös jelenet szakította félbe: Cseke Sándor,

a Magyar VADÁSZLAP főszerkesztője, a Diana Vadász hölgy Klub megálmodója, korábbi ígéretének megfelelően beöltözött a klub egyenruhájába, és „kecsesen” keresztüllibent a termen, a bálózók legnagyobb hahotázása közepette. Oláh Csaba, a VKE elnöke beszédében méltatta a Diana Vadász hölgy Klub 10 éves tevékenységét, kiemelte a vadász hölgyek erőfeszítéseit, és további aktív és hasznos munkát kívánva hivatalosan is megnyitotta a bált.



foró: Polster Gabriella



foró: Tremmer Tamás

## Sümegei mulatság

Isteni ételek, remek hangulat – dióhéjban így lehetne összegezni a II. Veszprém megyei Erdész-vadászbált, amelyet február 16-án rendeztek meg a patinás sümegei Hotel Kapitányban. De ennél azért több volt! Az OMKV megyei szervezete több mint 10 éven át szervezte a vadászbálokat, ám tavaly lényeges változás történt: a szervezéshez csatlakozott két állami erdőgazdaság, a Bakonyerdő Zrt. és a HM Verga Zrt. is – ezért lett erdősz-vadászbál. A 2012-es siker után világos volt, hogy folytatás következik – mondta Pap Gyula megyei kamarai elnök, aki úgy véli, hogy csak összefogással lehet sikereket elérni. Ugyanezt szorgalmazta Tengerd Győző, a HM Verga Zrt. vezérigazgatója, Varga László, a Bakonyerdő Zrt. vezérigazgatója pedig egyszerűen csak a tavalyi szezon legjobb rendezvényének nevezte a 2012-es vadászbált. A bálon volt minden jó: mennyei étek, isteni italok. A hangulatról a nevés táncos, Südi Iringó és csapata, a Show Girls gondoskodott, a talpalávalót pedig a Change Show és Tánczenekar szolgáltatta.



A saroglyás lovagi lakoma alatt a Baranya Vadászkürt Együttes műsora, valamint a Mecsek Táncegyüttes reneszánsz tánca szórakoztatta a közönséget. A hagyományos meglepetésműsort idén a Tolna megyei Dianának köszönthettük, bajor törpetáncukkal alaposan megnevettették a bálózókat, majd a romalányoknak öltözött vadász hölgyek újra beöltöztették Cseke Sándort az általa csak „kötözött sonka jelmez”-ként emlegetett egyenruhába.

A talpalávalót a tavalyi évben is nagy sikert aratott szegedi StandUp Együttes „húzta” hajnalig, akik fantasztikus hangulatot teremtve válogattak a hazai és külföldi slágerekből álló repertoárjukból. A mulatást csak az éjféltombolahúzás szakította meg, amikor a többi között értékes vadászfestményeket és vadászatokot sorsoltak ki.

A bálózók egybehangzó véleménye szerint a helyszín ideális, az étek izletesek és finomak, a hangulat pedig fergeteges volt, a vendégek idén sem hagyták otthon jó kedvüket, ezzel téve sikeressé és felejthetlenné ezt a jubileumi eseményt.

**B. B.**



## Zalai vadászbál

Február 2-án, a zalaegerszegi Arany Bárny Szálloda télikertjében illő módon kürtszó nyitotta a megyei bált. A mintegy kétszáz vendéget számláló összejövetelen a szervezők nevében Varga Gellért, a megyei Vadászkamara Vadászati Hagyományokat Ápoló Kulturális Bizottságának elnöke köszöntötte a bálózókat, majd Balaicz Zoltán, a megyeszékhely alpolgármestere és Feiszt Ottó, az Országos Magyar Vadászkamara elnöke szólt a vadászat szépségeiről és az elmúlt idény eredményeiről. A műsorban a Zalai Táncegyüttes, a Gála Táncegyüttes és a Hevesi Színház tagjai működtek közre, a menüben pedig zalai vadászok által elejtett szarvast is felszolgáltak. A rendezvényt megtisztelte jelenlétével dr. Kardeván Endre államtitkár is.

Clôture  
**LACME**  
Electrique

**villanypásztor**

**kerítésépítés**

**TORNADO**  
FORCE 12 FENCING

**kerítésfonat**

1991 **CONT-ECO** 20 év kerítés technika 2011

**CONT-ECO**  
Kerítés technikai Kft.

9700 Szombathely  
Szent Gellért u. 17-19.  
Tel.: +36-94/325-672  
Info: +36-70/9-49-59-69  
E-mail: conteco@t-online.hu  
**www.cont-eco.hu**

**HOLDNAPTÁR MÁRCIUS 31 nap**

A hó napja	A hét napja	A nap névnapja	Nap		Hold	
			kel (óra,perc)	nyugszik (óra,perc)	kel (óra,perc)	nyugszik (óra,perc)
1.	P	Albin	6.24	17.29	22.04	7.40
2.	Szo	Lujza	6.22	17.30	23.16	8.14
3.	V	<b>Kornélia</b>	6.20	17.31	--	8.54
4.	H	Kázmér	6.18	17.33	0.25	9.41 ☾
5.	K	Adorján	6.16	17.34	1.29	10.37
6.	Sze	Leonóra	6.14	17.36	2.26	11.40
7.	Cs	Tamás	6.13	17.37	3.14	12.49
8.	P	Zoltán	6.11	17.39	3.55	14.02
9.	Szo	Franciska	6.09	17.40	4.30	15.15
10.	V	<b>Ildikó</b>	6.07	17.42	5.01	16.28
11.	H	Szilárd	6.05	17.43	5.29	17.39 ●
12.	K	Gergely	6.03	17.45	5.55	18.49
13.	Sze	Krisztián	6.01	17.46	6.22	19.57
14.	Cs	Matild	5.59	17.48	6.49	21.02
15.	P	<b>N. ünnep</b>	5.57	17.49	7.19	22.06
16.	Szo	Henrietta	5.55	17.51	7.52	23.06
17.	V	<b>Gertrúd</b>	5.53	17.52	8.30	---
18.	H	Sándor	5.51	17.53	9.12	0.01
19.	K	József	5.49	17.55	10.00	0.52 ☽
20.	Sze	Klaudia	5.47	17.56	10.53	1.36
21.	Cs	Benedek	5.45	17.58	11.51	2.16
22.	P	Beáta	5.43	17.59	12.52	2.51
23.	Szo	Emőke	5.41	18.01	13.56	3.22
24.	V	<b>Gábor</b>	5.39	18.02	15.02	3.50
25.	H	Irén, Irisz	5.37	18.03	16.10	4.17
26.	K	Emánuel	5.35	18.05	17.21	4.44
27.	Sze	Hajnalka	5.32	18.06	18.34	5.11 ○
28.	Cs	Gedeon	5.30	18.08	19.48	5.41
29.	P	Augusztá	5.28	18.09	21.02	6.14
30.	Szo	Zalán	5.26	18.10	22.14	6.53
31.	V	<b>Húsvét</b>	6.24	19.12	00.21	8.39

**MIRE SZABAD VADÁSZNI?**

**Márciusban:** muflonkosra – vaddisznóra – rókára – aransakálra – nyestre – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére

**Április:** szarvasborjú\* – őzbakra\*\* – muflonkosra – vaddisznóra – rókára – aransakálra – nyestre – pézsmapocokra – nyestkutyára – mosómedvére

\* Gímszarvas esetében, az április 1. és június 30. közötti időszakra megállapított vadászati ideény során borjúnak a gímszarvas előző évi szaporulatát kell tekinteni  
\*\* április 15-étől

**Köszönetnyilvánítás.**

Hálásan köszönöm, vadásztársaimnak, olvasóimnak két könyvetem kitüntető érdeklődését. Az első kötetnek utolsó példányai már csak igen kevés helyen szerezhetők be, de a második kötetből is csak jelentéktelen kereskedelmi mennyiség maradt az elmúlt karácsony után. Rendkívüli megtiszteltetés számomra, hogy a FeHoVán sokan már a harmadik könyvetem keresték, melynek megjelenése egyenlőre, - elsősorban az anyagi ellehetlenülés elkerülése végett - sajnos nem időszerű. Tisztelettel – hálás vadásztársuk – Bornemisza Péter

**HUNTING PRESS**  
INFORMÁCIÓS MAGAZIN  
VADÁSZLAP ONLINE

- Az OMVK és az OMVV idén is meghirdeti hagyományos Kittenberger Kálmán sajtópályázatát, amelynek célja, hogy segítse a civil sajtón keresztül a közvélemény hiteles tájékoztatását a vadásatról. 2012. augusztus 1-je és 2013. június 15-e között a nyomtatott sajtóban megjelent, rádióban vagy televízióban leadott anyagokkal lehet nevezni június 30-áig. (02. 18.)
- A hóban hagyott nyomok alapján bizonyosodott, hogy Balassagyarmat környékén egy európai barnamedve tölti a telet. A medve felbukkanását már többször jelezték: a szemétkben guberált, kutyákra is rájlesztett már, és a feltevések szerint medvétől származó szőrszálakat is találtak, amelyeket a gödöllői egyetemre küldte további vizsgálatra. (02. 07.)
- Miskolc külső részein, a téli időszakban egyre gyakrabban bukkannak fel vaddisznók a kertekben, lakott területeken is – jelezték többször a helyi lakók. Tóth Á. Dénes megyei fővadász szerint a problémát az okozza, hogy sok helyen nem gondozzák a hétvégi telkeket. (02. 01.)
- A vaddisznó már nem csak a hegyvidéken okoz gondot Szlovákiában. Az utóbbi hetekben a fővárosához közeli erdők vadja ellepte Pozsony külvárosának utcáit. A disznók vélhetően élelem után kutatva hagyták el a megszokott területeket. (02. 04.)
- Február 17-én délelőtt egy fiatal szarvasbika bukkant fel Pécsen, a Tüzér utcában, amely feltehetőleg valahonnan a vasút környékéről tévedt be a lakott területre. A pécsi állatkert munkatársa alató lövedékkel lőtte meg, majd rendőri segítséggel elszállították a Hosszúcsér Vadászegylet vadászterületére. (02. 19.)
- Korábban is beszámoltak a széncinegék „rémtetteiről”, de egy finn természetfotós, Lassi Kujala sokkoló jelenetet örökített meg videón. Egy cinke vércse módjára lecsap az etetőnél kiszórt magokat békésen csipegető kenderikére, és halálra csipkedi, majd elfogyasztja áldozatát. (02. 19.)
- A kalocsai bíróság a Kalocsai Járási Ügyészség indítványára előzetes letartóztatásba helyezte Z. Ferencet állatkinzás vétsége és más bűncselekmény miatt. A 46 éves érsekalmi férfi január elején acéldrótból készült hurkokat helyezett ki a Hajós külterületén lévő erdőben. (02. 06.)



## 70 róka, 2 nyest, 1 borz

Hatodik alkalommal rendezte meg az Országos Magyar Vadászklub Győr-Moson-Sopron megyei területi szervezete az úgynevezett „Rókagyérítési napokat”. Ezen a megmérettetésen a megye vadásztársaságai vehettek részt: az vihette haza a vándorkupát, aki a legtöbb ravaszdit hozta terítékre február 1. és 8. között.

Hideg szél fújt február 8-án, pénteken délután 14 órakor, amikor a versenyen résztvevő vadásztársaságok képviselői egymás után érkeztek meg a Bakonyvad Vadásztársaság Réde melletti, lesaljai vadászházának udvarába, a gyérítési napok eredményhirdetésének helyszínére. Az érkezőket Pölöskei Balázs fővadász és Orbán Henrik, a megyei kamara titkára fogadta. A rendezvényen részt vett továbbá dr. Jámbor László, a kamara megyei elnöke, a TAEG Zrt. vezérigazgatója, valamint Orbán Tibor, a megyei vadgazdálkodási bizottság elnöke, a KAEG Zrt. vezérigazgatója. A bevizsgálásra szánt rókákat dr. Keita Mohamed Lamine hatósági állatorvos vette át a vadászoktól.

Miközben a vadászok arra vártak, hogy mindenki megérkezzen, a beszéd az elmúlt hét vadászélményeire terelődött. Sokak szerint nagyon jó volt a rókák mozgása, ami nem meglepő, hiszen javában zajlott a koslatás. Végül a megyében lévő 66 vadásztársaságból 11 képviseltette magát. Orbán Henrik szerint a rókavadászat egy olyan szenvedély,

amely ha valakit egyszer megérint, azt a későbbiekben is könnyen rá lehet venni a vörös bundás vad gyérítésére. A terítékre 70 róka, 2 nyest és 1 borz került. Érdekes adalékinformáció, hogy a megyében a hivatalos rókateríték eléri az 5 ezer példányt, ezzel szemben például a mezei nyúl alig haladja meg a 10 ezer darabot.

Az első három helyezett visszatartó kábeles csapdákat kapott, amelyeket a kutya-félék befogásának legmodernebb eszközeként tartanak számon. Működéséről Hajas Péter Pál tartott egy rövid bemutatót.

**Kókai Márton**

### Eredmények

1. <b>Nimród Vt., Sopronhorpács</b>	14 db róka 1 db borz
2. <b>Dózsa Vt., Szany</b>	13 db róka
3. <b>Baráti Vt.</b>	10 db róka
4. <b>Rábatamási H. Vt.</b>	8 db róka 1 db nyest
5. <b>Sobori Vt.</b>	6 db róka
6. <b>KAEG Rábaközi Ftk.</b>	5 db róka
7. <b>Csapod-Himod-Hövej Ftk.</b>	4 db róka
8. <b>TAEG Zrt., Hegyvidék</b>	3 db róka
9. <b>Gyömöre-Szerecseny Ftk.</b>	3 db róka
10. <b>Sólyom Vt., Kapuvár</b>	3 db róka
11. <b>Vadgazda Vt., Bősárkány</b>	1 róka 1 nyest



## Mentőakció

Rapi József és barátai január végén követendő példát mutattak minden vadásztárs, sőt felelős állattartó számára. Egy reggel József kotorékozni ment a Tarnamérei Vt. területére. Miután hű társával, Incivel, a 8 éves szálkásszörű tacskóval átnéztek 6-7 kotorékokot, egy elhagyatott aszfaltút melletti árokban is találtak egyet. Bár lakatlannak tűnt, a kutya – amelyben gazdája még sosem csalódott – bement. Órák teltek el, és Inci csak nem bukkant elő. Délután a kotoréktól pár méterre egy szuka róka oldalgott el, de csak egy „üdvözlő lövést” sikerült utána engedni. A kutya továbbra sem jött ki, ám este hat óra körül halk nyüszögést lehetett hallani. A gazda otthagya a szállító boxot és a pulóverét, hazament kicsit melegedni. Fél kilenc körül ment vissza, de a kutya még mindig nem volt sehol, mint ahogy éjjel kettőkor is csak a nyüszögés hallatszott a kotorékból. Reggel József nekiállt ásni, és rövidesen öt vadászbarátja is megérkezett, hogy segítsen. A 20 centiméteres átfagyott réteg alatt jó 40 centiméter puha, de gyökeres feketeföld következett, majd a kotoréknál már kőkemény volt a talaj. A szerencsétlenül járt kutyát a katlan aljától egy méterre találták meg, és további két óra kemény csákányozás után szabadították ki 28 órás fogságából.

-fa





**30 éves gyártási tapasztalat,**



**német és osztrák alapanyagok,**



**20-25 öltönyfazon,  
+ igény szerinti méretre igazítás.**



**Nem véletlen,  
hogy termékeinket  
egész Európába  
exportáljuk!**



**Vadászok,  
vadőrök és erdészek  
nálunk elkészíttethetik,  
megvásárolhatják  
komplett ruházatukat.**

**Balassa Kft.  
2660 Balassagyarmat,  
Mártírok útja 7.  
Telefon: +36-35/301-435  
Fax: +36-35/500-038  
e-mail:  
postmaster@  
balassabopatex.t-online.hu  
www.balassaruha.hu**

## Új elnök a MEOE Vadászkutya Teljesítménybírói Testület élén

A leköszönő bírói testület, amelyet Gyárfás Marianne elnök neve fémjelzett, 2013. január 26-ára írta ki a bírói tanács újraválasztását. A helyszín a dunaföldvári Vár étterem tanácsterme volt. A bírói tanács hat tagból és egy elnökből áll, így a Magyar Ebtenyésztők Országos Egyesülete teljesítménybíráinak az elnök mellett tagokat is kellett választani. A szavazás titkos volt és rögtön a közgyűlés elején kiderült, hogy Gyárfás Marianne viszszalépett a jelöléstől. A több mint százötven teljesítménybíró közül negyvenheten voltak jelen, és közülük harminchatan adták le voksukat Tapasztó Sándor elnökké jelölése mellett. Ezek után egyértelmű volt, hogy ő lesz a testület elnöke. A tagok közül Konyecsni Károly a Német Vizsla Klub Egyesületből a drótszőrű német vizslákat képviseli. Szikinger János – szintén a Német Vizsla Klub Egyesületből – a rövidszőrű német vizslákat, Noveczki Katalin pedig, mint a Drótszőrű Magyar Vizsla Klub elnöke, a magyar vizslákat. Nyúl András a Magyar Véreb Egylet képviselőjében kapott szavazatokat, Agócs Attila a Német Vizsla Klub Egyesületből a weimari vizslások érdekeit képviseli, míg Gajdos Péter a retriever klubok képviselője.



**Tapasztó Sándor**

**Agyaki Gábor**

## Vadkamerát lopott az orvvadász

A gyulai dámrezervátum területén dolgozó hivatásos vadászok többször találtak hurokkal zsákmányolt vadat a Kosba nevű terület környékén. Hogy lebuktassák a rapszicokat, több automata kamerát helyeztek ki ez év elején. Február közepén ezek ellenőrzésekor meglepetés érte a kerület hivatásos vadászát: az egyik kamera eltűnt. Ám szerencsére az egyik még továbbítani tudta a képeket, amelyek alapján a Gyulaj Erdészeti és Vadászati Zrt. feljelentést tett ismeretlen tettesek ellen.

A Tamási Rendőrkapitányság az elkövetők gyors azonosítása után Tamásiban, egy időben több helyszínen is házkutatást tartott, ahol nem csak az eltűnt kamerák lettek meg. A rendőrök találtak egy engedély nélkül tartott kispuskát a hozzá való lőszerrel együtt, de előkerült 8 azonosítatlan eredetű dám- és 1 őzagancs is, néhányon még a hús és a bőr is rajta volt. Az elejtett vad vadgazdálkodási értéke 4 300 000 Ft. Az ügyben a nyomozás folyik.

**Göbölös Péter, Gyulaj Zrt.**

## Támogassa a Magyar Vadászok Zászlójának felújítását!

A Magyar Vadászok Zászlóját a Vadászati Kulturális Egyesület alapította 1993-ban. Csergezőn Pál tervei alapján készült, felszentelésére a majki Esterházy-kastély kertjében került sor. A zászlóanyagot dr. Göncz Árpádné vállalta.

A Magyar Vadászok Zászlója az elmúlt 20 évben több költözést, megszámlálhatatlan vadásznapi rendezvényt és egyéb programot, kiállítást élt meg, és sajnálatos módon

egy autótűznek is „áldozata” volt. A Vadászati Kulturális Egyesület ezért döntött renoválása mellett.

A 20. FeHoVa kiállításon a VKE a zászló felújítására zászlójegyet értékesített, amelynek megvásárlásával a vevők hozzájárultak a jelentős vadászati kulturális értéket képviselő zászló felújításához. Aki szeretné segíteni a kezdeményezést, továbbra is megteheti a VKE-nél.



# Jagd & Hund 2013

**Az északrajna-vesztfáliai Dortmundban idén 32. alkalommal nyitotta meg kapuit a vadászok, a horgászok és természetjárók érdeklődését felkeltő kiállítás és vásár. Ebben az évben az „Üdvözöljük Európa vadászparadicsomában, Magyarországon!” jelszóval sorban másodszor volt hazánk a kiállítás partnerországa. A 49 000 négyzetméteres vásárterületen 37 országból 724 kiállító osztozott a rekordnak számító, csaknem 75 000 látogatón.**

Magyarországról a 22, közös standon kiállító erdőgazdaság jelentett az eddigiekhez képest szokatlan színfoltot. Ez elég sajátos üzletpolitikát jelentett, ugyanis éppen azoknak a kiállításon szintén résztvevő magyar vadászszervezőknek biztosított „háztáji” konkurenciát, akik sok esetben ezen erdőgazdaságok vadászati lehetőségeit értékesítik Németországban. Szintén „magyarosch” volt egyes magyar standok személyzete, amely Goethe nyelvét nem beszélte, ezért úgy meredtek az előttük álló érdeklődőre, mint halak az akváriumban. Ráadásul a tájékozatlan látogató figyelmét semmi sem hívta fel Magyarország partneri voltára. A főbejáratnál ugyan fel volt húzva egy piros-fehér-zöld trikolor, de hiányzott a magyar címer, így a nemzetek zászlóiban járatlan néző azt is gondolhatta, hogy a rendezők tévedésből az északrajna-vesztfáliai zászlót tűzték ki fejjel lefelé.

A vásáron egyébiránt minden megtalálható volt, ami a vadászok, horgászok szemének és szájának ingere. Egyes ruházati cégek akciós vásári ajánlatokkal próbálták a látogatók zsebéből az eurót kicsalogatni. Szinte az összes nagynevű és a vadászok számára jól ismert fegyver- és optikagyártó jelen volt, a Blasertól a MINOX-on keresztül a Zeissig. A rendezők a vadászatútpótlásra gondolva kérdezz-felelek játékkal igyekeztek a legfiatalabb korosztály érdeklődését felkeltetni a vadászat és természet iránt. A szellemi kihíváso-



## Köttetik az üzlet egy magyar vadászszervezőnél

kon kívül egyes standokon a vadspecialítások kóstoltatásával gondoskodtak a látogatók jó kedélyéről. A vásár megközelítését és elhagyását is németes alapossgal szervezték meg, minden úgy ment, mint a karikacsapás. A járatlan autóst már Dortmund határában táblák irányították szinte a legelső szabad parkolóhelyig, ahonnan ingyenes busz vitte a látogatókat a főbejáratig és vissza! A sajtószobában a már előre interneten elküldött akkreditáció alapján azonnal az újságíró kezébe nyomták a sajtóigazolványt, és a terjedelmes információkat tartalmazó dossziét, mindent ingyen és bérmentve. A HUNGEXPO-nak volna mit tanulnia vásárszervezés tekintetében!

**Bálint Elemér**



## Felhívás!

Tisztelt Kollégák, Vadásztársak, Természetvédők, Horgászok, Turisták! Elérkezett az idő, hogy a Fehérkereszt Állatvédő Liga segítségével kampányt indítsunk a felelőtlen kutya- és macskatartók ellen, akik miatt folyamatosan nő az utcára, erdőbe, mezőre kerülő kutyák és macskák száma. A társadalom – főként a városi környezetben élők – jelentős része elítéli, hogy a vadászok, mezőőrök lelövik a kóbor háziállatokat, miként a sajtó is negatív színben tünteti fel ezeket az intézkedéseket. Az átlagemberek nem tudják, hogy például a kóbor ebek milyen pusztítást tudnak végezni a vadállományban, a földön fészkelő madárfajok fészekaljában. Legalább ekkora probléma az a vidéken ismert jelenség, hogy falkába verődött kutyák támadnak meg időseket, gyerekeket.

Ahhoz, hogy a társadalom felismerje a kóbor ebek vadgazdálkodási, természetvédelmi és humán-egészségügyi kockázatát, anyagot kell gyűjteni az általuk okozott károkról, lehetőleg fényképpel, videofelvétellel illusztrálva. Kérem, ha valakinek vannak a birtokában ilyen felvételek, jelentkezzen az alábbi e-mail címek egyikén: [feherkereszt@feherkeresztliga.hu](mailto:feherkereszt@feherkeresztliga.hu), [heltai.miklos@vvt.gau.hu](mailto:heltai.miklos@vvt.gau.hu). Ha kutyatámadás nyomait találja valaki erdőn, mezőn, esetleg a kutyák is ott vannak még, készítsen felvételeket és legyen szíves elküldeni!

Itt az ideje, hogy szembesítsük a kutyatartókat az élve széttépett, megfojtott özek, szarvasborjak látványával, amíg nem lesz késő.

**Farkas Tibor hivatásos vadász az OMVK Bács-Kiskun Megyei Szervezete Vadvédelmi és Vadgazdálkodási Bizottságának elnöke**

## Helyreigazítások

- Februári számunkban a löszertöltő vizsgáról szóló tudósításban Bogdányiné Sulyok Andreaként jelent meg a vizgát szervező alezredes asszony neve, akit Bognárné Sulyok Andreának hívnak.
- Teríték rovatunkban tévesen írtuk Rákos András hivatásos vadászárol, hogy vadászati ágazatvezető helyettes.

**A tévedésekért elnézésüket kérjük.**

[www.halastoelado.hu](http://www.halastoelado.hu)



[www.halastoelado.hu](http://www.halastoelado.hu)

**„Blacklight”  
Kamera**



DOERR SNAPSHOT 01.11.2012 16:40:57 J18 007°C

[www.blacklightkamera.hu](http://www.blacklightkamera.hu)  
[www.pinewood.se/hu](http://www.pinewood.se/hu)

**PROFI VÁKUUM  
CSOMAGOLÓK**

LANDIG  
A csomagolt vadhús sima hűtőben  
3-5 nap helyett 40 napig,  
mélyhűtve pedig 36 hónapig tárolható.

**PIACVEZETŐ EURÓPÁBAN**



Profi vákuum csomagolók már  
**72 300 Ft-tól**

Made in Germany

**Magyarországi forgalmazó:**  
Silver Kiss Kft.  
7557 Somogytarnóca,  
Károlyi Mihály u. 12.  
Tel./fax: +36-82/461-693

## Két vadászbaleset egy napon

Január 26-án szombaton, a Hajdú-Bihar megyei Vámspércs mellett egy bejelentett, szabályos hajtáson az egyik vadászt társa lövedéke találta el, a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Kács mellett pedig egy hajtót lőttek meg. Mindketten súlyos sérülést szenvedtek, de állapotuk mostanra stabilizálódott.

Szendrei Lászlótól, a Vámspércsi Farkasvölgye Vadásztársaság elnökétől megtudtuk, hogy az egyesületnél aznap két hajtást tartottak, és a szerencsétlenség a második végén, pár száz méterre a hajtás végétől történt, amikor a hajtásban egy vaddisznó bukkant fel. Ezt fogták a kutyák, és az egyik vadász rálőtt, amikor megindult. A lövedék megsebezte a vadat, a vadász ismételt, és a következő lövés találta el a másikat, szintén a hajtásban haladó puskást. A mentők nagyon gyorsan odaértek, mondta az elnök, hozzátéve: a nehéz terepviszonyok és a sár miatt mentőhelikopter érkezett, amelynek tájékozódását füstjelekkel és a földre terített láthatósági mellényekkel is segítették. A mentőszolgálat tájékoztatása szerint az ólomlövedék a hát oldalsó falán hatolt be, letörte az egyik bordát, végül az egyenes hátizom mélyrétegében állt meg. Létfonosságú szervet nem ért. A szerencsétlenül járt férfi zsebében lévő slusszkulcs fémrésze szerencséjére valamennyit tompított a lövedék erején, amely a lép és a vese között hatolt be. Hogy pontosan mi történt a vadászon, azt rendőrségi vizsgálat fogja kideríteni, de ha úgy történt, ahogy a rögzített nyomokból a helyszínen következtetni lehetett, akkor akár egy vagy több ágon is gellert kaphatott a lövedék – mondta az elnök, aki szerint a vadászat szervezésében biztosan nem volt hiba, hiszen a baleseti oktatást megtartották, szondáztattak és ellenőrizték a papírokat. Megjegyezte: a vadász – aki sebesült társához hasonlóan az egyesület tagja – húsz éve vadászik, és már idén sem ez volt az első vaddisznóhajtása.

A másik baleset Borsod-Abaúj-Zemplén megyében, Kács mellett történt, a 653430-as számú Föltulajdonosi Vadászközösség területén. Itt egy hajtót talált el egy vadász társas nagyvad-vadászaton, délután fél négy körül, szintén az utolsó hajtás végén – tudtuk meg Varró Zoltántól, a megyei vadászati felügyelőtől. Mentőautóval szállították el a sebesült férfit a nehezen megközelíthető területéről majd két órás várakozás után, mivel a helikopter nem indulhatott el, mert már csak ö-

tétben ért volna vissza az állomásra. A 20 éves fiatal embert – aki egyébként tapasztalt hajtó – a mentők súlyos, életveszélyes sérülésekkel vitték a kórházba. A lövedék a lapockája fölött hatolt be, és a mellkasán távozott, de csodával határos módon pár nap múlva már túl volt az életveszélyen. A felügyelő kérdésünkre elmondta: a vadászon minden a szabályoknak megfelelően zajlott, előtte megtartották a kötelező balesetvédelmi oktatást és a tiltott löirányokat is kijelölték, a meglőtt hajtó pedig viselte a láthatósági mellényt. A Mezőkövesdi Rendőrkapitányság foglalkozás körében elkövetett gondatlan veszélyeztetés vétségének megalapozott gyanúja miatt indított eljárást egy 57 éves vadással szemben. **-fa, -km**



A TV2 Mokka című műsorában január 28-án foglalkozott a történetekkel. Ebben Sukerek János, a Dunakanyar Kittenberger Kálmán Vt. elnöke beszélt a vadászbalesetekről. Szerkesztőségünk határozottan nem ért egyet az elnök azon általánosító kijelentésével, hogy a balesetvédelmi szabályokat a vadászok „nem igazán” tartják be. Sukerek János a pszichológiai vizsgálatot illetően is téved: nem csak a hivatásos, de a kezdő vadászoknak is kötelező ilyenén átészni, máskülönben nem kapnak fegyvertartási engedélyt. Ami a riportert, Vujity Tvrtko-t illeti, vagy rosszul felkészült (erre következtethetünk abból is, hogy az egyesületet Kittenberg Kálmán Vt.-ként mutatja be), hiszen a fegyvertartáshoz szükséges pszichológiai vizsgálat évek óta újra és újra felmerülő téma a médiában, vagy – és ez a szomorúbb lehetőség – szánt szándékkal ismételtette el többször is a riportalannyal a téves információt, azaz tudatosan félretájékoztatta a nézőket.

Vadászatról, vadgazdálkodásról szóló cikkek szemléje

# Hírek a nagyvilágból



## Orosz szigor

Az orosz Társadalmi Kamara – az állampolgárok és az államigazgatás közötti egyeztetésért felelős szervezet – javasolta az orosz belügyminisztériumnak, hogy a hatóságok sújtsanak le nagyobb szigorral a védett állatokat zsákmányoló orrvadászokra. A Kamara szerint ezt az orosz Btk.-ban is rögzíteni kellene, és 5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetni, de legalábbis több millió rubeles bírsággal. A részletekről rövidesen egy törvénytervezetet is benyújtanak. A jogszabály elfogadása örvendetes lenne Oroszországban, és talán az első lépés afelé, hogy a vadászás, mint olyan – miként hazánkban is – önálló büntetőjogi tényállássá váljon, ugyanakkor tudjuk: minden törvény annyit ér, amennyit betartanak belőle.

**hotniki.ru, 2013. február 18.**



## Online-ban az erő

Az e1.ru jekatyerinburgi hírportál vadászati fórumának felhasználói legyőzték a Szverdlovszki terület kormányzóját. Bírószágon támadták meg rendeletét, amely szerint golyós puskával csak csülkös vadra és medvére lehetett vadászni. Az intézkedés az orrvadászatot volt hivatott visszaszorítani, ám a szövetségi törvények szerint a szalonkán kívül minden vadászható vadfajra lehet ilyen puskával lőni. Erre a jogszabályra hivatkozva fordultak a fórumozók a megyei bírósághoz, amely február közepén semmisenk nyilvánította a rendeletet. A kormányzó hivatala egy hónapig fordulhat még a Legfelsőbb Bírósághoz, így lehet, hogy a meccs nincs lejátszva.

**e1.ru, 2013. február 18.**



## London, a rókok melegágya

Városba tévedt róka harapta meg egy kislány ujját Londonban – de nem egy parkban, és még csak nem is az utcán: a család első emeleti lakásában. A sírásra először az anya lett figyelmes, majd a szomszédok is átszaladtak, és elzavarták a ravaszdit. Az eset kapcsán

a hírt megjelentető internetes oldalak főmain élénk vita alakult ki, hiszen Londonban van a legtöbb városi róka Európa-szerte. Boris Johnson, a város polgármestere így nyilatkozott: „Ez az eset ismét rávilágított arra, hogy ezt a problémát mielőbb meg kell oldanunk”.

**dailymail.co.uk**



## Hi-tech vadlétszámbeccsítés

Oroszország Jaroslávi területén rendhagyó módszerrel számolták össze a vadat: a Bolseszelszki járásban videokamerával felszerelt, pilóta nélküli helikopterrel szálltak az erdőterület fölé egy kutatási program keretében. Az egyébként kényelmesnek és hatékonynak bizonyult módszer azonban korántsem olcsó: a helikopter bérleti díja óránként 40 ezer rubel (körülbelül 300 ezer forint). A Centrohokontrol elnevezésű, szövetségi büdzséből is támogatott intézmény kutatói következő lépésként az olcsóbb felszerelést és üzemeltetést célozzák.

**ihunter.ru, 2013. február 11.**



## Indianai rekord

Meglepő bírálati lapot kapott az Egyesült Államokban az Indiana állambeli Boone and Crockett vadászklub február 13-án arról a fehérfarkú szarvasról, amelyet tavaly novemberben hoztak terítékre a területükön. A bírálat szerint a trófea 310 hüvelykes eredményt ért el (az USA-ban meghatározott bírálati elvek alapján az agancs szárainak hosszát összeadják, ez adja az eredményt), amellyel megelőzi a 2003 óta rekordként számon tartott, Tony Lovstuen által elejtett 307 hüvelykes szarvast.

**outdoorhub.com**



## Visszatérő jávorok

Az utóbbi években egyre több jelentés érkezik a német vadászati hatósághoz jávorszarvasok észleléséről, főleg a keleti tartományokból. 2010 óta összesen 45 alkalommal figyelték meg ezt a vadfajt. Szakemberek szerint a jávor ugyanúgy „költözik vissza” Németországba, mint a farkas. A bő két méter magas vad többsége valószínűleg Lengyelországból vándorol át, ahol az 1990-es évek elején megszűnt a jávorokra való vadászkodás, így jelentősen megnőtt az állomány. Nem mindenki tart azonban a régi-új vadfajtól a németeknél, például a Brandenburgi Vadászszövetség kételkedését fejezte ki a jávorok visszatelepülésével kapcsolatban.

**jaegermagazin.de**



## Egyre több az orrvadász

A thüringiai tartományi bünyügyi hivatal jelentése szerint egyre kevesebb vadászati ügyet sikerül felderíteni. Az elmúlt évben 66 esetben nyomoztak, szemben az azt megelőző év közel kétszer annyi vadlopási esetével. A tavalyi vadászati esetekből 55 alkalommal sikerült a tettesek kilétét is felfedni. A tartományi bünyügyi hivatal szerint a rapsicokat elsősorban a trófeák érdekelték. A thüringiai tartományi vadászszövetség szerint a tényleges orrvadászati ügyek száma az ismertté vált esetek közel négyszerese is lehet, a tartomány déli területei számítanak „fertőzöttnek”.

## Konda által bekerítve

Szorult helyzetbe került két ifjú autós karácsony második napján éjjel, amikor autójuk Mellrichstadt környékén, az országúton elakadt a hóban. Az erőlködő autó felkeltette egy, a közelben tartózkodó, 30 disznóból álló konda érdeklődését. A kíváncsi állatok körbevették az autót, és azokat az időközben kiérkező rendőrök sem tudták elriasztani. Így a két pórul járt fiatalnak nem maradt más lehetősége, mint egy jól irányzott ugrással a rendőrautóba menekülni.

**Deutsche Jagdzeitung, 2013. 2. szám**





	NEM ILLIK ...	ÜT, VER	1	HALOGÉN-ELEM	
JAVASOL	VÉRTES HALFAJ SPORT-VITORLÁS				
KITÜNTETÉS ELPANA-SZOL					
SÜLYMÉRTEK VOLT DOLOG, LATINUL				UGYANI! ÉRTÉKES FAFAJTA	
				PAPAGÁJ-FAJ A MÁJ TERMELI	
				PANASZ-KODÓ LIBANON AUTÓJELE	
				RÖVID-ITAL	
FÉLTÓN, VÉDŐN	LÉTELEM SÚROLÓ-POR			TETŐRE RAKTÁK CSATTANÓ	
				EGYIDŐS TESTVÉR MŰNYELV	
				FÉLBE	
MEGHITT JELENET BÁLVA-NYOZ				AMELY SZEMÉLY VIDÉK, KÖRNYEK	
				JÁRDA, PÁLYA NEMZET-SÉG	
				A KÖZE-LEBBI	
				2	
KOTY-VASZT	SZÁMOS, RENGETEG HARMADIK SZEMÉLY			KÁROSAN HATÓ ELFÚJ, ELFOJT	
				LEÉR	
				PASZ-SZÍV	
NŐI ÉNEKHANG	PÁROL, PUHÍT KÁBITÓ-SZERFELE			PÁTOSZ RAG: MELLETT	
				PERSZE	
				USA-SZABVÁNY	
ERDŐBEN TEREM KANADAI AUTÓJEL				KONYHAI EDÉNY AMELY DOLOG	
				TÉRKÉP-KÖNYV	
FRISS, HAMVAS	TÁMADÁS KEZDETE! VITÉZ			APÁCA NEMZETI TANTERV ERŐSEBB GALLY	
				MOHAMEDÁN PÁP KERÉKNYOM	
				NYUGAT, RÓV.	
FIZIMIS-KA GERJESZT				ÜGYNÖK, RÉGIESEN	
				GYÉKÉNY ELEJE!	
NAPA PÁRJA FÉMRE-SZELÉK				LY, KI-EJTVE A KIMO-NÓ ÖVE	
				ESETLEG	
				CZUCZOR ÁLNEVE GYŐRI KLUB	
KALA-MAJKA	LÓ-CSEMEGE GABONA-FELE			FÖLDBE REJT BÁJ, KECS	
				TEREMTŐ BŐVEN AD	
				CSALÁD-FŐ	
GÖRÖG ISTENNŐ				ELEMI RÉSZ PRÍMA ÁRU JELE	
				dísz	
				NEMZET	
MŰLIK				STRATÉ-GIA	

A keresztrejtvényben a vadászat etikai kódexéből vett idézet található. Megfejtését 2013. március 13-ig várjuk szerkesztőségünk címére vagy a [jatek@vadaszlap.hu](mailto:jatek@vadaszlap.hu) e-mail címre.

(E-mailben elküldött megfejtések esetén kérjük a levélben írja meg címét is!)  
A helyes megfejtők között értékes könyveket sorsolunk ki.

**Előző havi megfejtés:**  
„Nem illik kalapot hordani a vadászházban, vagy bármilyen épületen belül!”

**Nyertesek:**  
**Dr. Józsa Csaba (Szekszárd), Horváth Csaba (Devecser), Szabó Adrián (Érsekudkert)**

A megfejtéseket a 201. oldalon megtalálják!

## Sudoku

Töltse ki a hálózatot úgy, hogy minden sorban és oszlopban 1-9-ig a számok csak egyszer szerepeljenek!

				1	3	8		
			4					
	6	5				2		
2			3	8	6			
3	1	2			9			
9			8	1				
		3						
7	5	4						

			5	9			4	
	2			8				
	6					7		
1		7					5	
	4			2				
6		1			9			
	9				8			
		6		3				
3		1	8					

9						2	5	
	7			5				
	3			9				2
1			6	4	7			
		3	7		4			
	6		8	1		9		
2		1		6	8			7
				2				
5			3					1

Ez a verzió kicsit máshogy néz ki, mint a hagyományos sudoku, de a lényege ugyanaz. Minden sorban és oszlopban 1-9-ig a számok csak egyszer szerepelhetnek, azzal a nehezítéssel, hogy közben a különböző színű mezőkre is ugyanez a szabály érvényes.

## Találós kérdések

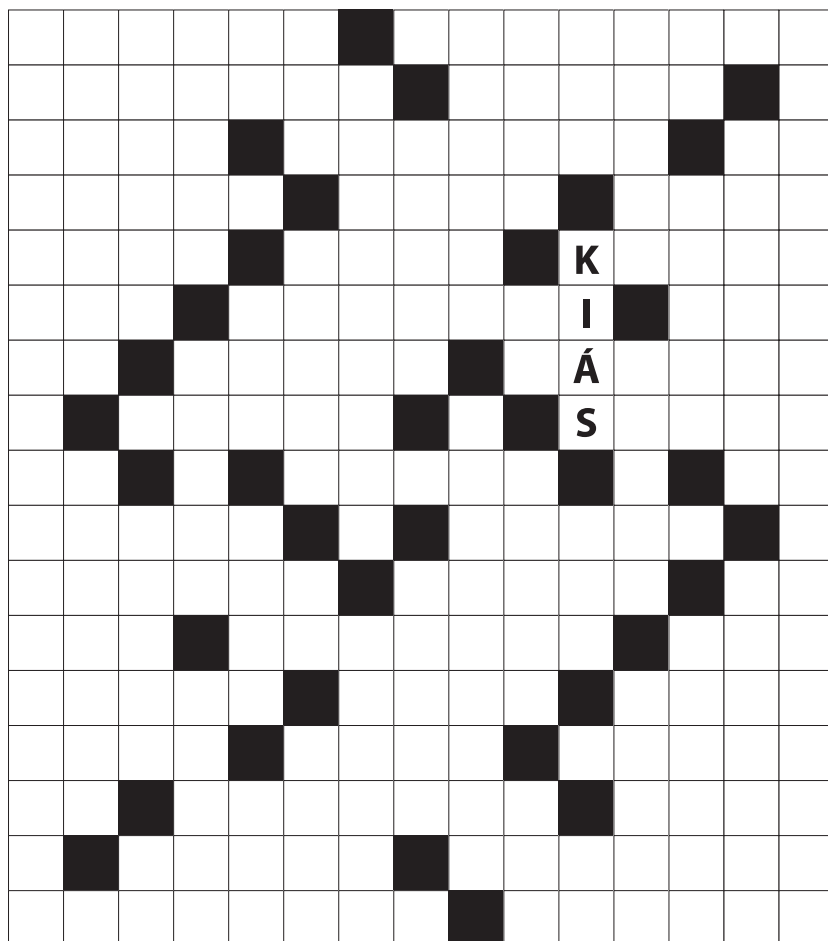
- Melyik tű nem szúr?
- Melyik só nem olvad el a víztől?
- Melyik rom ehető?
- Melyik ág nem rügyezik ki soha?
- Melyik ember viszi iskolába a gyerekeket?





## Becsés vendég

Helyezze el a felsorolt szavakat, betűcsoportokat – négy kivételével – az ábrában! Könnyítésül egy szót előre beírtunk. A kimaradó négy szóból a vicc csattanóját állíthatja össze.



A szép nyári idő ellenére pang a vízparti panzió.  
Egyszer a tulaj örömmel szól át a szomszédjának:  
– Van egy skizofrén vendégem!  
– Azonnal vigye orvoshoz! – tanácsolja a szomszéd.  
– ...!

### Kétbetűsek:

AK, AR, ÁR, CL, CÓ, DÉ, ÉT, IS, KA, KS, MZ, ZM

### Hárombetűsek:

APO, BÓR, ELÉ, ETA, HÉT, IRA, MEL, SER, SIE, SÓT

### Négybetűsek:

ARES, ÁZIK, DAGI, ENIM, HOLE, ~~KIAS~~, LAMÉ,  
MODE, ORAN, SIDI, SORE, URAL, UROS, YVES

### Ötbetűsek:

ALENA, ARIZA, BENNO, BÉLÁD, COLON, DILIS,  
EBOLI, FIZET, GALÁD, HALÁP, IKTAT, KAREL,  
LETOL, MASON, MATAT, METÁL, NOMÁD, PÁPOC,  
PISLA, POLIS, RADOM, RAMOS, SZAKÉ, SZTÁR,  
TOROL, TYLER, UGYAN

### Hatbetűsek:

AKARÁS, ALITER, BODOLA, HISZEN, IDEGES,  
LABORC, LORETO, MÁSZIK, TÉNAGY

### Hétbetűsek:

ALAPOZÓ, AMERIKA, ELLOHOL, ENGEDÉS,  
FÓDOLOG, HALÁSZI, HILARIO, KINEVET,  
KÓDOROG, TERELÉS

### Nyolcbetűsek:

ASZTALOS, KISEPIKA

### Kilencbetűsek:

KONYHASÉF, MINDKETTŐ, ONDOLÁLÁS

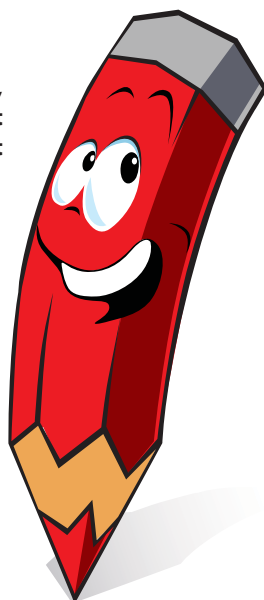
### Tizenhét betűsek:

A HELYSÉG KALAPÁCSA, AURÉL A KÉKESRE MEGY

## Gyerekjáték

Egészítsd ki a szavakat a megfelelő betűkkel, hogy értelmes szavakat kapj! A gyerekvat elolvasása sok segítséget jelent a feladat megoldásában.

1. \_ll\_tv\_l\_g
2. j\_v\_\_f\_
3. i\_e\_le\_e\_\_ék
4. h\_ng\_\_er\_k\_áj\_
5. ny\_kc\_i\_ol\_a
6. \_rm\_ny
7. p\_t\_
8. ő\_lő\_o\_
9. mi\_\_zi\_ná\_\_u\_
10. \_áv\_\_-s\_a\_va\_





# Érdekségek az



## Melyik a legnagyobb szárazföldi állat?

A világon ma élő legnagyobb szárazföldi állat az afrikai elefánt. A nála valamivel kisebb ázsiai elefánt ma már ritkán él vadon. A bikák gyakran elérik a 3,2 méteres magasságot, a tömegük pedig majdnem 6 tonna. A táplálékot ormányával gyűjti össze, ez az orr és a felsőajak összenövéséből alakult ki az evolúció során. Az elefánt agyára óriásira nőtt metszőfog. A tehének 22 hónapig hordják borjukat a hasukban, születéskor súlyuk több mint egy mázsa.



## Hány nyakcsigolyája van a zsiráfnek?

A zsiráf a ma élő legmagasabb állat. Hosszú nyakának belső vázát 7 darab nyakcsigolya építi fel, de mindegyik erősen megnyúlt. Jobb vagy bal oldali mellső és hátsó lábaival egyszerre lép, mert különben összegabalyodnának. Táplálékát a magas fák, bokrok tetejéről legeli le. Az ajkai nagyon mozgékonyak, velük húzza be a szájába, de a nyelvét is ki tudja nyújtani, méghozzá több mint 40 centiméterre. Levesestányér nagyságú patáival hatalmasakat tud rúgni. Az újszülött zsiráf 1,8 méter magas, körülbelül 5 éves korára fejlődik ki teljesen.



## Szereti a havat a hópárduc?

A hópárduc (több ázsiai nyelven írbsz) Ázsiában él. Vastag, tömött bundája miatt vadászták, így manapság már nagyon ritka. Jelenleg az egyik legszigorúbban védett állat a világon. És igen, szereti a havat: nyáron a 3700-4000 méter magasságban húzódó hóhatáron tartózkodik. Csak télen ereszkedik 2000 méternél alacsonyabbra. Nyulakkal, vaddisznókkal, gazellákkal és szarvasokkal táplálkozik. Áldozatát lopózva cserkészi be. Egyes megfigyelések szerint 16 méteres ugrásokra is képes.



## Hogyan „beszélgetnek” a dingók?

A homokszínű, sima szőrű dingó Ausztráliában honos. Az ausztráliai dingók egyedül vadásznak, de egy falka kengurukat, elvadult disznókat is elejthet. Már maga a hangja is gondot jelent a gazdáknak – szétkergeti a nyáját. Vonyítással kommunikálnak egymással, ugatni nem tudnak. Emberre nem támadnak, ellenben az emberek vadásznak rájuk, mert nagyon kártékonyak.

# állatvilágból



## Mire használják ormányukat a tapírok?

A tapírok a világ két, egymástól távol eső részén élnek: Délkelet-Ázsiában és Dél-Amerikában. Pofájuk kurta, húsos ormányban végződik, amely – miként az elefántnál is – az orr és a felsőajak összenövéséből alakult ki. Ezzel húzzák a szájukhoz a leveleket és a hajtásokat. Hallásuk, szaglásuk kifinomult, látásuk azonban gyenge. A tapírokat húsuért és vastag bőrükért vadásszák, ezért az utóbbi években állományuk fogyatkozik.



## Mi az a milu?

A Dávid-szarvas vagy kínai nevén milu egy természetes élőhelyén már kipusztult, eredetileg Kínában honos szarvasféle. Elnevezését Dávid atyáról, arról a Kínában térítő francia misszionáriusról kapta, aki először számolt be a faj létezéséről a nyugati tudomány számára a 19. században. Egykori őshazájában, Kínában a lápos, ingoványos területeket kedvelte, amit széles patái is jeleznek. Agancsa jelentősen eltér a gímszarvasétól, azt a látszatot kelti, mintha fordítva ülnének a fején. Bögése június-júliusra esik; ekkor a bikák számrordításhoz hasonló hangot hallatnak.



## Jávorfafa, hegyi juhar (*Acer pseudoplatanus*)

Európa középső, déli és keleti felében elterjedt juharféle, 1500 méterrel a tengerszint felett is megtalálható. Hazánkban a szurdokerdők jellemző fafaja. Kedveli a páradús, hűvös klímát és elsősorban a tápanyagban gazdag talajokat. A korai juharhoz hasonlóan ez a faj is jól tűri a fiatalkori árnyalást, később mérsékelten fényigényes. Kérge fiatalon sima, majd később nagyobb cserepekben leváló (innen eredeztethető a latin neve is – pseudoplatanus, azaz „ál-platán”). Levele karéjos, a karéjok csúcsa hegyes, a levél széle fűrészes. Virágai a lombfakadással egy időben nyílnak, a virágok színe sárgászöld. Termése ikerlependék, a szárnyak egymással hegyesszöget zárnak be. A „hangszerek fája”, a hegedű hátlapja és nyaki része gyakran ebből a fából készül.



# AMIKOR A MÁSODPERCEK SZÁMÍTANAK

Z6 – 2. GENERÁCIÓ. AZ EREDETI TÖKÉLETESÍTVE

A Z6 céltávcsövek jól bevált főlényes optikai 6-szoros nagyítását egy karcsú design kialakításával és új funkciókkal egészítettük ki: a ballisztikai és parallaxis tornyok mindennapi használathoz igazodó mechanizmusai optimalizálják a kezelést, és a megvilágított célkeresztet automatikusan kikapcsoló rendszerrel kiegészített SWAROLIGHT technológia növeli az elemek élettartamát.



SEE THE UNSEEN  
WWW.SWAROVSKIOPTIK.COM

SWAROVSKI OPTIK KG  
Tel. +43/5223/511-0  
info@swarovskioptik.at  
facebook.com/swarovskioptik

SWAROLIGHT  
SWAROCLEAN



**ÚJ**  
KARCSÚ ALAK  
OPTIMALIZÁLT  
KEZELÉS

SWAROVSKI  
OPTIK

## NIGHT VISION SLOVENSKO S.R.O.

ÉJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEK SZAKKERESKEDELME EXPORT-IMPORT

**ÉJELLÁTÓ KÉSZÜLÉKEINKET A LEGKEDVEZŐBB ÁRAKON  
A LEGMAGASABB MŰSZAKI MINŐSÉGBEN FORGALMAZZUK.**

Minőségi árak megdöbbentően alacsony árakon.  
A világ legnagyobb gyártóival állunk közvetlen kapcsolatban a legnagyobb választékot kínálva.

Társ cégünk a magyar NIGHT VISION HUNGARY.  
Áraink a legversenyképesebbek.  
Megrendelésüket azonnal teljesítjük.

**MI FELKÉSZÜLTÜNK A VADÁSZATI IDÉNYRE!**

Választékunk  
Közép-kelet Európában  
is egyedülálló.

[www.nightvision.hu](http://www.nightvision.hu)

Legyen résen!  
Figyelje reklámjainkat és weblapunkat!

Cégünk választékát folyamatosan bővítjük.  
Forgalmazunk legalább  
230 féle éjjellátó készüléket.

**MINDEN INFRAIGÉNYT MEGOLDUNK**  
TAKÁCS LÁSZLÓ  
cégvezető

14 éves éjjellátó szakmai gyakorlattal, 6 éves tervezési és gyártási tapasztalattal rendelkezünk.  
Éjjellátók értékesítése nagy területen is a világ bármely részére.

**Ficsor Autóház Kft.**  
1106 Budapest, Fehér út 7. • H-P: 8:00-18:00, Sz: 9:00-13:00  
Tel.: 06 1 260 11 22 • Fax: 06 1 262 66 10  
E-mail: terepgumi@ficsor.hu • Web: www.ficsor.hu

**Vadásztól Vadászoknak!**

**TEREKGUMIK  
ÓRIÁSI KEDVEZMÉNYEI!**

2 olasz terepgumi-specialista gyár kizárólagos forgalmazójától  
Ahól eddig elakadtatok, ott most nem fogtok!

SimeX Minta  
Kaiman Terrain  
BF Kécska  
13,5 mm

**Nehéz terepre - sárba, Magyarországon egyedülálló 17-20 mm mintamélység**

Kougar Country Kobra Trac

Készítsünk hasznos eszközöket, berendezéseket házilag, olcsón, akár hulladéknak tűnő dolgokból is

# Golyóálló kukásmellény...

...még nincs, de egy ilyen „forradalmi” újítás bizonyára jelentős javulást eredményezne a halálos kimenetelű vadászbalesetek statisztikájában.

Szerencsére ma még nem tartunk itt, de ha vadászni akarnánk, kénytelenek lennénk betartani az írott törvényt, bármekkora marhaság is lenne az. Ma már kötelező láthatósági jelzést írniak elő a nagyvadász társasvadászat minden résztvevőjének. Komolyan is vesszük, hiszen mégiscsak a saját életünk megvédésére szolgál ez a csúnya kolonc. A pénzért vett biztonság kimeríthetetlen tárházát kínálják az üzletek: kabát, mellény, sál, karszalag, piros kalap, rikító színű, kifordítható sapka és kabátbélés – amit csak akar a magát féltő, törvénytisztelő polgár. Ez a maskara nem része a tradicionális vadászviseletnek, nem is nagyon szeretjük, még ha muszáj is használni. Én például a képen látható lőszertáskám vállpántjára varrattam láthatósági csíkot, amelyet a reggeli eligazításon csak megfordítok, titkon remélve, hogy utódainknak nem lesz kötelező a címben jóslt viselet. Szegény nagyapáink igencsak csóválhatják a fejüket, ha lenéznek „színes” stráfunkra az örök vadászmezőkről...

Kovács László



## Milyen a jó védőszín?

Az érvényes jogszabályok szerint csak a nagyvad társasvadászatán kötelező a feltűnő színű ruhadarab (mellény, kalap-, vagy karszalag) használata, ám sok vadászterület házi szabályában előírják az apróvad társasvadászatánál is. De mit is értsünk feltűnő színű alatt? Nyilvánvalóan azt, ami markánsan elüt a környezet színétől, „kilóg” belőle. A gyakorlatban a rikító piroson kívül a sárga kukásmellény, a halvány narancsszínű szalag, az öv, a fakó vagy megfakult „védőszínű” ruhadarabok figyelhetők meg a vadászok egy részének viseletében. Nos, ha már viseljük e cseppet sem vadászias kiegészítőt, akkor legalább legyen is értelme! Egyedül a piros (signalrot), az erős narancsvörös, a magenta és a ciklámenszín közötti árnyaltsor az, ami messziről kirí szinte minden környezetből, mivel ezek nagyon ritkán láthatóak a természetben nagy felületen. A halvány sárgától a narancsig terjedő színskála viszont sokszor előfordul a szabad természetben nagy tömegben is – gondoljunk csak az őszi színekben pompázó erdőre –, ahol ez a „védőszín” kis túlzással akár rejtőszín is lehetne, nem üt el a környezettől, nem tölti be a neki szánt funkciót.

Ha már lúd, legyen kövér! Miután kötelező, pompázzunk az erdőben pirosban, mert az legalább messziről látható – igaz, a szabályokat megszegőktől az sem véd meg...

S.E.



## Felhívás!

Várjuk kedves olvasóink – a gyakorlatban már kipróbált – hasznos ötleteit olyan vadászfelszerelések előállításához, amit házilag is el lehet készíteni. Legfeljebb fél gépelt oldal terjedelmű írást várunk, fotókkal illusztrálva (.jpg vagy .tif formátumban).

**DIANA**  
Vadász-Felnőttképző  
Alapítványi Szakképző Iskola



**OKJ-s képzéseink:**

- fegyverműszerész nappali tagozat; államilag támogatott (16-23 éves korig)
- vadgazdálkodási technológus (2 év)
- vadász-vadtenyésztő szakképzés (1,5 év)
- vadász-vadtenyésztő szakképzés és érettségire való felkészítés (3 év)
- vadgazdálkodási technikus (1 vagy 2 év)
- fegyverműszerész (1 év)
- vadászpuskaműves szakképzés (1 év)
- vadászpuskaműves mesterképzés (1 év)
- természet- és környezetvédelmi technikus (2 év)
- halász, haltenyésztő (1 év)
- lovasútúra-vezető szakképzés (1 év)
- lótarló és -tenyésztő szakképzés (1 év)
- belovagló szakképzés (1 év)
- vízkúrfúró (1 év)
- erdésztechnikus (2 év)
- erdészeti szakmunkás (motorfűrészelő, fakitermelő)
- aranykalászos gazda szakképzés
- méhészt (1 év)
- panziós, falusi vendéglátó (1 év)

**Államilag akkreditált képzéseink:**

- vadászati preparátor (1 év)
- vadászvezető (1 hét)



**Érdeklődni:**  
6640 Csongrád, Jókai Mór u. 14.  
Tel.: 06-63/483-790, 06-30/437-0923,  
06-30/857-4245  
e-mail: titkarsag@dianaszi.hu  
www.dianaszi.hu

**Nyilvántartásba  
vételi szám:**  
00199-2009



**Várjuk a jelentkezőket  
a Bükkösi Ökopark**  
(Baranya megye)  
**nyári táboraira**

*Ez csak természetes!* (vadász és lovas táborok)

[www.okobukkosd.hu](http://www.okobukkosd.hu)

**Sikeres Állami  
Vadászvizsga?**

**HUBERTUS  
VADÁSZISKOLA**



További információ a honlapunkon! tel.: [+36-28] 610-975  
[www.hubertusvadasziskola.hu](http://www.hubertusvadasziskola.hu) • [www.hubertus.com](http://www.hubertus.com)

**Dél-Somogyi kiemelkedő  
gímállománnyal rendelkező  
vadásztársaság hivatásos vadászt  
keres. Szolgálati autó,  
német nyelvtudás,  
kürt használata előny.  
Önéletrajzos jelentkezés:  
[egyjoivasz@citromail.hu](mailto:egyjoivasz@citromail.hu)**



**Kollath**  
Hunting Consultant  
since 1989

**AUSZTRÁLIA:**

Vízi bivaly vadászat: **AUS\$ 10 400**  
Banteng vadászat: **AUS\$ 13 000**  
Krokodil csapdázás: **AUS\$ 7000**

**NAMÍBIA:**

Antilop szafari a jávor antilopok  
országában, szabadterületen

**ZAMBIA:**

Kaffer bika és fekete lóantilop csomag: **19 750 USD**

**OROSZORSZÁG:**

Téli jávorbika csomag  
(motoros szánon): **6500 EUR**-től  
2013 Síketfajd, kísért vadászat: **1500 EUR**  
Marco Polo csomag: **7500 EUR**-től  
Maral, ibex, szibériai őzbak csomag:  
**4500 EUR**-től

**KANADA:**

Jávorbika csomagok: **3995 USD**-től  
Rozmár vadászat: **8500 USD**

**GRÖNLAND:**

Pézsmatulok tavaszi vadászat: **3400 EUR**  
Pézsmatulok + karibúcsomag: **6080 EUR**

**SPANYOLORSZÁG:**

Spanyol ibex/sörényes juh csomag: **4000 EUR**

Kollath, skype: kotorikerti,  
+36-30/921-1562  
kotorikerti@gmail.com

**DIANA SIÓFOK  
VADÁSZBOLT**

Blaser ruházat

Tel.: 06-30/936-6066, 06-84/312-352  
e-mail: [diana1@enternet.hu](mailto:diana1@enternet.hu)  
8600 Siófok, Szent László u. 39.



**ORYX**

VADÁSZBOLT és FEGYVERJAVÍTÓ

8000 SZFVÁR, SEREGÉLYESI ÚT 86. TEL./FAX: 22 504-835  
MOBIL: 30 9474-295, 20 9345-134 [WWW.ORYXFEGYVER.HU](http://WWW.ORYXFEGYVER.HU)

**RECKNAGEL** online katalógus a webápolón

távcsőszerelekek és  
alkatrészek kizárólagos  
forgalmazója



Csőcsere,  
kalibermódosítás  
Lothar Walther csővel  
Teljeskörű fegyverjavítás  
Betétcsövek: .22lr-től .45Blaser-ig

**KUKORICA-ESŐ**

Időt, pénzt és rengeteg fáradságot takarít meg a magyar fejlesztésű, szabadalmi oltalommal védett digitálisan vezérelt automata etetővel. Már közel kétezer 120 és 220 literes berendezés működik a hazai vadászterületeken, a vadgazdák teljes megelégedésére

**2 év garancia!**  
Több berendezés megvásárlása esetén **10 %-os kedvezmény!**  
Kérésre részletes tájékoztatót küldünk

Megrendelhető:  
Soltész Károly épületgépész és villanyszerelő mesternél  
2000 Szentendre, Irinyi Dániel u. 25.  
Tel/fax: 06/26-313-789 Mobil: 20/951-3427  
[info@vadeteto.hu](mailto:info@vadeteto.hu)  
[www.vadeteto.hu](http://www.vadeteto.hu)

**Stefán Vadászcentrum**



Szekszárd, Kossuth L. u. 32.  
T: 74/ 510-995 Fax: 74/ 510-996

Nyitva tartás:  
H-P: 8-17-ig  
Sz: 9-12-ig

**VADÁSZBOLT:**  
- vadászfegyverek  
- maroklófegyverek  
- gáz- és riasztófegyverek  
- légfegyverek,  
- vadászati felszerelés  
- vadászruházat

**FEGYVERJAVÍTÓ MŰHELY:**  
- javítás  
- távcsőszereles  
- belövés  
- barnítás  
- fegyvervizsgáztatás

**FÖLDALATTI LŐFOLYOSÓ  
TEREPLŐTÉR**

Kiemelten foglalkozunk  
Blaser vadászfegyverekkel,  
Schmidt & Bender, Zeiss távcsövekkel,  
Blaser CDP, és Norma lőszerekkel.

# Háziasszonyaink sütik-főzik

A FeHoVa óta olyan jól állunk, hogy a VADÁSZLAP-nak saját háziasszonyai vannak. Hogy ne hogy elunják magukat, a többi között azt a feladatot is megkapták, hogy olyan vadételek leírásával lepjék meg az olvasókat, amelyeket saját vendégeiknek is már feltaláltak. Ez alkalommal Garab Emőke receptjeiből adunk ízelítőt – ha elkészítették, várjuk véleményüket, hogy ízlett?

-som



## Tárkonyos dámborjú-leves

Az egykilónyi dám lapockahúst megtisztítjuk, felkockázzuk és sós vízben feltesszük főni. Miután a habját leszedtük, kis lángon egy fej vöröshagymával és egy-két babérlevéllel, pár szem egész borssal és 3-4 gerezd fokhagymával továbbfőzzük körülbelül 1 órát. Amikor már félig megpuhult a hús, hozzáadjuk a karikára vágott sárgarépát, fehérgyökeret, kevés zellert, valamint ízlés szerint tárkonyt szórunk bele (szárítottat vagy frisset, körülbelül egy csapott evőkanállal), majd felengedjük legalább fél liter főzõtej-színnel. Aki szereti, tehet bele eperlevél tészta. Tálalás: forrón, pirított zsemlekockával, sajtos croutonnal vagy levesgyönggyel. Díszítsük aprított petrezselyemlevéllel!

## Spenótos, bacon-ös vaddisznó szűzérme

Két süldőszűzérmet lehártyázunk, megtisztítjuk. Kevés sóval, borssal, fokhagymával bekenjük mindkét oldalát, majd két órát állni hagyjuk. Ezután középen bevágjuk, és megtöltjük nyers spenótlevelekkel, majd az egészet szorosan betekerjük baconszalonnával, úgy, hogy teljesen befedje a húst. Ha ezzel kész vagyunk, két hosszabb szál rozsmaringot helyezünk el rajta, alufóliába tekerjük, özgerincformába vagy tepsibe tesszük és körülbelül egy órán át sütjük 200 Celsius fokon (az idő a hús vastagságától függ). Ha megpuhult, amit villa segítségével ellenőrizhetünk, a fóliát levéve pirosra sütjük. Tálalás: a szeletelt szűzérmeiket párolt zöldséggel, hercegnőburgonyával és sajtmártással szolgáljuk fel.



### Megfejtések:

Találós kérdések: betű, korsó, citrom, nadrag, szeptember

#### Sudoku

6	4	5	7	2	9	1	3	8
2	9	8	1	3	4	5	7	6
3	1	7	6	5	8	9	4	2
5	2	9	4	1	3	8	6	7
4	7	6	8	9	5	2	1	3
8	3	1	2	7	6	4	9	5
9	6	3	5	8	1	7	2	4
1	8	2	3	4	7	6	5	9
7	5	4	9	6	2	3	8	1

1	2	7	3	6	8	4	5	9
9	3	5	4	1	2	8	6	7
8	4	6	9	7	5	1	2	3
2	6	1	8	5	9	7	3	4
7	5	9	6	3	4	2	1	8
4	8	3	1	2	7	5	9	6
3	7	8	2	9	1	6	4	5
5	9	2	7	4	6	3	8	1
6	1	4	5	8	3	9	7	2

1	7	3	2	5	9	6	8	4
9	4	2	7	6	8	1	5	3
8	5	6	3	4	1	9	7	2
2	1	9	8	7	6	4	3	5
7	8	4	9	3	5	2	1	6
6	3	5	4	1	2	7	9	8
4	9	1	5	2	3	8	6	7
5	2	8	6	9	7	3	4	1
3	6	7	1	8	4	5	2	9

2	5	3	9	1	4	7	6	8
7	1	6	5	8	2	4	9	3
8	4	9	3	6	7	1	2	5
5	8	7	4	9	3	2	1	6
3	6	4	7	2	1	8	5	9
1	9	2	6	5	8	3	4	7
9	3	8	2	4	6	5	7	1
4	7	5	1	3	9	6	8	2
6	2	1	8	7	5	9	3	4

### Becses vendég: Ugyan, hiszen mindkettő fizet!

9	1	4	7	8	3	6	2	5
6	7	8	1	2	5	3	4	9
7	3	5	4	9	6	1	8	2
1	9	2	6	3	4	7	5	8
8	5	3	2	7	9	4	1	6
4	6	7	8	5	1	2	9	3
2	4	1	9	6	8	5	3	7
3	8	6	5	1	2	9	7	4
5	2	9	3	4	7	8	6	1





# A szépségdíjas hivatásos

**A 2010/márciusi számunkban mutattuk be a nürnbergi IWA-n akkor debütáló új Blaser R8-as golyós ismétlőjét. Egy évvel később jelent meg – először csak a Blaser standján, majd a kirakatokban és a prospektusokban – a formatervezési díjjal is kitüntetett Professional Success modell valódi bőrberakásokkal ékesített lyukas tusú változatban. A határozottan olaszos stílusjegyeket mutató tust Stan Maes formatervező álmodta meg üvegszál-erősítésű poliamidba.**

Az R8-as alapmodellt többször nyílt alkalmam lőtereken kipróbálni különböző kaliberekben és különféle céltávcsövekkel, de minden esetben hozta kiváló formáját. A szórás kép .308 Win. kalibernél 100 méteren egy 5 centes érmével lefedhető volt! Ez részben köszönhető – a kiváló minőségű csövön kívül – a Zeiss Victory céltávcsövek 100 méteren 0,5 cm fedésű világító irányzójelének és a finomra hangolt billentyű igen jó elsütésének. A vadászpuska számára az igazság pillanata azonban a vadászon jön el. Erre a Blaser és a Zeiss gyár jóvoltából a közelmúltban került sor. A kölcsönkapott .30-06 Spr. kaliberű R8 Professional Success-re egy Zeiss Victory HT 3-12x56 céltávcső került. A vadászatokon stílszerűen a Blaser CDP töltényt használtam, 10,7 grammos maggal. (A CDP jelentése: *Controlled Deformation Process*, azaz magyarul leginkább „ellenőrzött deformációs hatású”).

Az első próbavadászatra rögtön a puska átvétele után két nappal Schönfeldben, egykori vadászati albérlémenyemben került sor, szibériai körülmények között. Itt ismét megerősítést nyert az a régi ökölszabály, hogy csak olyan puskával menjünk vadászni, amelyet félálunkban is tudunk kezelni. A hirtelen az erdőből kiváltó, legalább tíz disznóból álló konda láttán lázasan igyekeztem az ütőszeg-rugót megfeszítő tolokát előretolni, de mivel kesztyűben nem éreztem, hogy melyik ponton kell a tolokát megnyomni, így az gúnyosan, szinte fűgét mutata ugrott vissza alaphelyzetébe. Ezután mondja még valaki, hogy egy vadászpuskának nincs lelke!

A harmadik próbálkozást siker koronázta, a puska tűzkész volt, és már célzásra, valamint lövésre is gondolhattam. A konda ezalatt olyan helyre ért, ahol lövést is tehettem, amely – mint azt a későbbi alapos helyszíni vizsgálat bebizonyította – eredménytelen volt. A második próba egy lesvadászaton volt, a festői Somogyországban, aranysakálra. Sajnos azonban az aranysakálok is tudhattak valamit, mert nem akartak a Blaser R8 Professional Success-szel közelebbi ismeretséget

kötni. A szórónál ülve, lövésre készülve, szorgalmasan gyakoroltam a biztosító tolóka helyes kezelését kesztyűben, valamint a pontos lövéshez elengedhetetlen, laza, izomtónusmentes testhelyzetet. A puska jó súlyelosztásának és a lyukas (vagy másképpen hüvelykujjfuratos) tusnak köszönhetően, a fegyver kiválóan „irányítható”, ha szabadkézből kell lőni, illetve magaslesen, feltámasztva is biztos, jó fogást kínál. A viszonylag meredek pisztolymarkolat és a hüvelykujjtövön felfekvő tus a lövő kéz izomtónusát csökkenti, azaz a mutatóujj sokkal lazábban és ellenőrzöttebben mozgatható.

Közel másfél óras sötétben bambulás után, fekete tömeget látok mozogni a hatvan méterre lévő szórón: öt süldő egy hajóbőröndnyi koca vezetésével. Felkapom a puskát, szinte belebújik a kezembe, és céltávcsövön keresztül pásztázva keresem a lehető süldőt. A balszélső hirtelen keresztbefordul, a piros pont a blatton világít. Meghúzom az elsütő billentyűt és útjára engedem a lövedéket. Még látom, amint a süldő egyet lép, és inkább csak sejtem, hogy lövésem hátracsúszott. Kisvártatva csalódottan egy rókát fedezek fel a szórónál, lehet, hogy ő már tud valamit a süldőmről. Óvatosan felveszem a puskát, a biztosítótolóka halk kattanással jelzi helyzetét, és alkalmas pillanatban lövök. A süldőt ötven méteres, bőséges vércsapa után találjuk meg, a CDP mag, amellyel már korábban is jó tapasztalataim voltak, most sem végzett fél munkát.

Néhány heti együttlétünk során kellemes vadászati tapasztalatokat szereztem az R8-assal. A csak 48 centiméteres hosszanti bordázattal ellátott cső teljesítményvesztése vadászati szempontból elhanyagolható, pontossága vitán felül áll. A sokak által esztétikai szempontból vitatott lyukas műanyagtus előnyei a hagyományos fából készült tussal szemben egy minden időjárási körülmények között használt fegyvernél elvitathatatlanok! Nem vetemedik, nem csavarodik, nedvességre nem érzékeny, nem törik. A műanyagból fröccsöntött, az elsütő billentyűt is magában foglaló kivehető tár is kiállta az akaratlan nyúzópróbát: véletlenül megtöltve leejtettem az előszoba kőburkolatára, de azt is sértetlenül megúsztta!

Most már szomorúan nézek a közeli jövőbe, amikor ezt a remek puskát vissza kell szolgáltatnom jogos tulajdonosának.



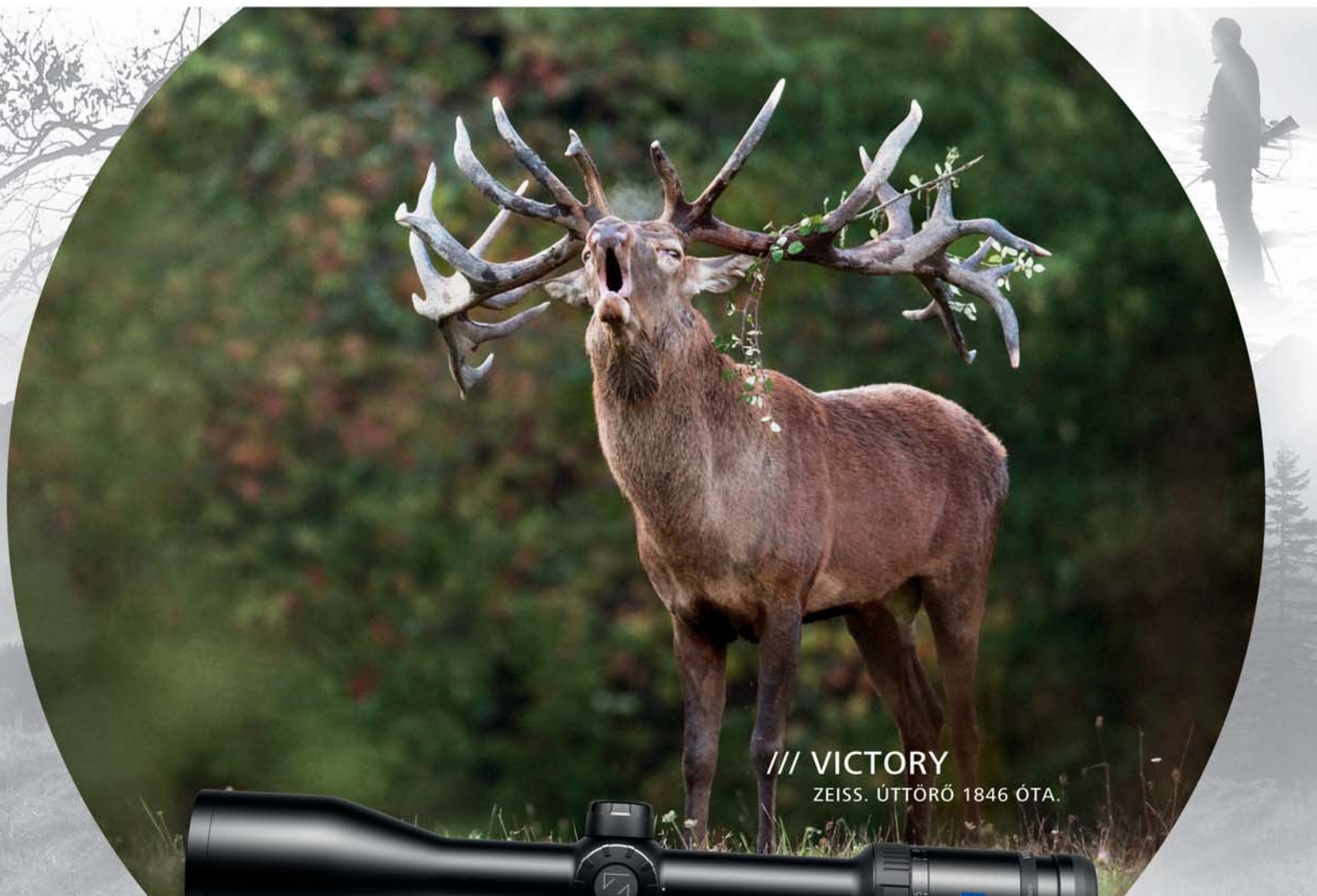
**BALINT ELEMÉR**

Balint-Elemer@t-online.de

Élessége új mércét állít fel, Önnek pedig a tökéletes lövés lehetőségét adja meg.  
**A pillanat, amiért dolgozunk.**



Látogassa meg weboldalunkat:  
[zeiss.com/sportsoptics](http://zeiss.com/sportsoptics)

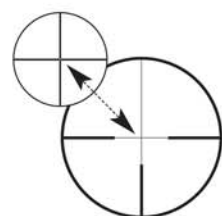


/// VICTORY  
 ZEISS. ÚTTÖRŐ 1846 ÓTA.



Az új VICTORY HT. A legélesebb képet adó céltávcső a Carl Zeiss-től.

Forradalmi újítások a céltávcsövek körében: az új VICTORY HT céltávcsövek fényáteresztő képessége 95% vagy annál magasabb. Az egyedi HT SCHOTT lencséknek köszönhetően a célzási pontosság növekszik, késő szürkületig is sikeresen vadászhatunk. A VICTORY HT céltávcső rendelkezik a legfinomabb megvilágított irányzójellel, minimális célfedéssel. A VICTORY HT céltávcső kezelése könnyű, pontos, formája kompakt.  
[www.zeiss.com/sportsoptics](http://www.zeiss.com/sportsoptics)



60-as megvilágított irányzójel

A rendkívül finom pont megvilágítását mi magunk kapcsolhatjuk be, illetve ki. Fényerőssége rendkívül intenzív, mely szabályozható minden egyes vadászati szituációhoz.

Nagykereskedelmi képviselő:  
 Blaser Magyarország Kft.  
 4031, Debrecen, István út 92.  
 tel: 52/793-312, 20/5054241  
 email: fogarasi.jagd@t-online.hu



We make it visible.

# Sikeres lövés - az Ön döntése



Az újonnan kialakított tusformának köszönhetően mind a kar, mind a kéz teljesen fesztelenek maradnak minden lövészi pozícióban. Ez a legfontosabb előfeltétele a kiváló és pontos lövésnek.



Az R8 Professional Success modell rendelhető sötétzöld vagy sötétbarna szintetikus tussal, fekete gumiberakással a markolaton.

[www.blaser.de](http://www.blaser.de)

**Blaser** R8 PROFESSIONAL SUCCESS

További információk: Blaser Magyarország Kft. · Tel: 52/793-312, 20/5054241 · [blaser@blasermo.hu](mailto:blaser@blasermo.hu)